

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΙΝΟΗ

Ἑπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΤΟΜΟΣ
15^{ος}

ΜΗΝ
Ἰούνιος

ΕΤΟΣ
2004

ΤΕΥΧΟΣ
149

Ἄξιον
ἐστίν ὥς
ἀληθῶς
μακαρίζειν
σε τήν
Θεοτόκον
τήν ἀειμα-



κάριστον
καί Πανα-
μώμη-
τον καί
Μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ "ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ"

**ΕΓΓΡΑΦΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ**

Ἐλάχιστα φήματα ἀπὸ τῶν ἐμπνευσμένων ὁμιλίας
τοῦ Μακαριωτάτου κατὰ τὸ Συλλεϊτουργόν
τῆς 21.4.1994

«...Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ἡ Ἐκκλησία δὲν διοικεῖται μὲ τὸ θέλημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ τῶν Ἐπ.σκόπων, ὅποιοι καὶ ὅσοι καὶ ἂν εἶναι. Ἔχει τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς. Ἔχει τὴν τάξιν τῆς. Ἔχει τὴν παράδοσί τῆς. Καὶ μέσα ἀπὸ τοὺς Κανόνες καὶ τὴν τάξιν, ἀναζητεῖται καὶ τηρεῖται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Δὲν καταδικάζει κανένα ἀνεξετάστως. Οὔτε κατηγορεῖ χωρὶς μαρτυρίες καὶ ἀποδείξεις...

Ἕνας πατέρας δὲν μπορεῖ νὰ ἀνεχθῇ νὰ συκοφαντῆται ἢ νὰ κατηγορηθῇ τὸ παιδί του μὲ ἀβάσιμες καὶ ἀνεύθυνες κατηγορίες. Καὶ πολὺ περισσότερο δὲν μπορεῖ νὰ συνυπογράψῃ τὴν καταδίκη τοῦ παιδιοῦ του, ὅταν δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ἔκανε κάποιο παράπτωμα. Πόσω μάλλον ἓνας πνευματικός Πατέρας ποὺ εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι στὸ Θεό γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ πνευματικοῦ του παιδιοῦ, θὰ δεχθῇ νὰ κατηγορηθῇ καὶ νὰ καταδικάζεται τὸ πνευματικὸ του παιδί, χωρὶς κατηγορία, χωρὶς μαρτυρίες, χωρὶς ἀποδείξεις; Πῶς λοιπὸν ἐγώ, ὡς πνευματικός Πατέρες θὰ ἀνεχθῶ νὰ κατηγοροῦνται ἢ νὰ καταδικάζονται σὲ πνευματικὸ θάνατο!... Βεβαίως ὅταν ἀποδειχθοῦν αἱ κατηγορίαι καὶ δὲν δεχθοῦν τὰς πνευματικὰς μου νουθεσίας, τότε ὀφείλω ὄχι μόνον νὰ δεχθῶ ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιβάλω τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες κανονικὰ ἐπιτίμια, γιὰ τὴν δική τους διόρθωσι καὶ σωτηρία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν προφύλαξιν τῶν ὑπολοίπων πνευματικῶν μου τέκνων. Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι γράφουν: «Ἐάν ἐκδώσετε ἀπερίσκεπτα καταδικαστικὴ ἀπόφασιν, θὰ εἰσάσῃτε ἐνοχοὶ τῆς καταδίκης καὶ συνένοχοι μὲ τὸν συκοφάντη ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν, τὸν δίκαιον Κριτὴν». (Ἀποστ. Διαταγαί)...». (Βλέπε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μακαριωτάτου: «ΤΟ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΘΕΙΟΝ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ (21.5.1994)», Ἀθῆναι 1994, σελ. 16-17).

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ»

Μηνιαῖον ὀρθόδοξον, ἱεραρχοτολικόν, ἡποικοδομητικόν
καὶ ἀντισταθμικόν περιοδικόν

Ἰδιοκτῆτης: Ἱερά Μητροπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς (Π.Ο.Χ.)
Ἐκδότης: Ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Κήρυκος
Διευθυντής: Ἀντώνιος Μάρκων
Συντάσσεται ἀπὸ Ἑπιτροπῆς
Ἑπιμελητῆς ὕλης: Χρῆστος Ἐλ. Γκουτζίδης

Προαιρετικὴ εἴσοδος συνδρομῇ 25 ΕΥΡΩ

Διὰ συνδρομῆς - ἀλληλοῤαφία ἀνευθύνεσθε.

Περιοδικό «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ», Ἐπισκοπεῖτον Ἀγ. Αἰκατερίνης,
Στρογγυλὴ 19400 Τ.Θ. 54, Κορωπὶ Ἀττικῆς. Τηλ. 210.60.20.176, 210.97.01.083

**ΕΑΝ ΠΙΣΤΕΥΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΟΛΛ ΕΠΙΛΥΟΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΚΑΝΟΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΥΝΟΔΟΝ**

Υπό τοῦ Θεολόγου Καθηγητοῦ Ἑλ. Γκουντζίδη

Ἐάν, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, εἴν εἰλικρινῶς ἐπιστεύαμεν εἰς τήν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καί ἐφ' ὅσον εἴμεθα ἐλεύθεροι ἐν Χριστῷ, ἦτο (καί εἶναι) δυνατόν νά ΑΓΑΠΗΣΩΜΕΝ ΑΛΛΗΛΟΥΣ καί ΕΝ ΟΜΟΝΟΙΑ ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΩΜΕΝ εἰς μίαν συνεδρίασιν Κανονικῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί οὕτω νά εἰρηνεύσωμεν. Δυστυχῶς, ὅμως, ὅπως ἀπεδείχθη τόσον κατὰ τήν περίοδον τοῦ ἐκκλησιομάχου κινήματος τῶν «πέντε» (1991-1995), ἀλλ' ὅπως προκύπτει καί ἀπό τήν παρούσαν ἐκκλησιαστικήν κρίσιν τήν ὁποίαν διερχόμεθα, δέν μᾶς λείπει μόνον ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά πολλοί ἐξ ἡμῶν δέν πιστεύομεν ἀληθινά. Μετά τό 1971 καί ἐντεῦθεν λογισμοί ὀλιγοπιστίας μέχρι καί ἀπιστίας, ἐπέρασαν καί εἰς Ἐπισκόπους μας. Προκειμένου νά ἐπιβάλουν ἔστω καί ἐκ τῶν ὑστέρων τήν λεγομένην «χειροθεσίαν» ἐκαλλιέργησαν τήν ἰδέα, ὅτι ἀφ' ἐνός ἡ Ἐκκλησιολογία τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας «χρῆζει ἀναθεωρήσεως» (SIC) καί ὅτι «ὁ Ἅγιος Πατέρας ἔκανε λάθος καί τό 1937 καί τό 1948», καί ὅτι «δέν ἀπεδείχθη ἂν ὁ τότε Κνκλάδων Γερμανός Βαρυκόλουλος δέν ἦτο ὀρθόδοξος»! Ταῦτα πρωτίστως ἐδέχθη ὁ Σεβ/τος Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος, τά ἐπέρασε εἰς τήν συνέχεια καί εἰς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον καί ἤδη ἀπό χρόνια εἶναι τό «πιστεύω» τῶν δυστυχῶν Τσακίρογλου, ἐνῶ ὁ κ. Δημ. Κάτσουρας εὐρισκόμενος ἐπὶ τοῦ ἰδίου πλαισίου, ἐκκινεῖ ὡς ἐγκαθέτος ἄλλων Κέντρων εἰς τά ὁποῖα «ἐμαθήτευσεν» καί ἐξῆλθεν «ἀριστοῦχος». Ἐάν σφάλλωμεν εἰς τά ἀνωτέρω, εὐχαρίστως θά δημοσιεύσωμεν τās ἀπαντήσεις των.

Δυστυχῶς, ἐκ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἄλλοι ἐξ ἡμῶν εἶναι νοσοῦντα μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἄλλοι εἶναι θύματα τῆς μισαλλοδοξίας^(*) καί ἄλλοι διαδραματίζουν ρόλον ἐγκαθ' ἑαυτῶν τῶν ξένων Κέντρων. Ἐτσι ἐνῶ ὅλοι ἐμφανιζόμεθα ὡς Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, καί ὡς πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὅμως πρό πολλοῦ τινές καί ἐξῆλθον Αὐτῆς, καί διὰ τόν λόγον αὐτόν, ἀπαξιῶνουν τήν ἰδίαν τήν Ἐκκλησίαν, προδίδοντες ἐν προκειμένῳ τήν Ἐκκλησιολογίαν καί τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν. Ἐχομεν ὅμως ὅλοι πεῖραν ὅτι τοιαῦτα «μέλη» ἡ Ἐκκλησία τά ἐκβάλλει ἄλλοτε μεμονωμένως καί ἄλλοτε ὁμαδικῶς, χωρίς ἡ ἴδια νά μερίζεται ἢ νά σχίζεται. **Ναί, Ἐπίσκοποι, Ἱερεῖς,**

(*) Μισαλλοδοξία - «Ὁ ὑπ' αὐτῆς κατεχόμενος ἄνθρωπος δέν ἀνέχεται, ἀλλ' ἀντιπαθεῖ, ἐχθρεύεται, μισεῖ καί καταπολεμεῖ πᾶσαν ἄλλην δόξαν ἢ γνώμην, ἀντίληψιν, πεποιθήσιν καί πίστιν, ὡς καί πάντα ἕτερον τρόπον ζωῆς καί ὑπάρεξως, πλὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐκπροσωπούμενων».

Μοναχοί, «θεολόγοι», και γενικῶς χριστιανοί ἐχάσαμε τὴν ἀγάπη, διότι προηγουμένως ἐχάσαμε τὸν σύνδεσμον μετὰ τῆς Ἀληθείας, ἐχάσαμε τὴν Ὁμολογίαν, καὶ μάλιστα τὴν ἀρνούμεθα καὶ τὴν προδίδομεν κατὰ ἓνα, θά ἔλεγα, πρωτοφανῆ, ὑπουλο, καὶ σατανικὸ τρόπο! Δέν ἀρνοῦνται εὐθέως τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπως π.χ. ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος, ἢ, ὅπως ὁ ποτέ Κορινθίας Κάλλιστος, ἀλλὰ τὴν ἀρνοῦνται καὶ τὴν προδίδουν κατὰ ἓνα παθητικὸν τρόπον, ἀπαξιῶνόντες, ἐπαναλαμβάνω, νά δώσουν τὴν μαρτυρίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας, νά ἀντιμετωπίσουν θέματα καὶ καταστάσεις αἱ ὁποῖαι καθάπτονται εὐθέως ἢ ἐμμέσως τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀθορύβως πλὴν ἀποτελεσματικῶς, προωθοῦν τὴν «λύσιν τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ προβλήματος», ὅπως τὴν θέλει ὁ κ. Χριστόδουλος. Θά γίνω σαφῆς, διότι πρέπει νά κατανοήσης τὸ πρόβλημα.

Οἱ Φλωρινικοὶ π.χ. διακηρύσσουν εἰς ὅλους τοὺς ἥχους ὅτι τὸ σχίσμα τοῦ 1937 (τοῦ πρ. Φλωρίνης) εἶναι «ΑΝΑΙΤΙΟΝ», δηλαδὴ δέν ὑπῆρξεν τὸ 1937 θέμα δογματικόν, ἀλλ' ὅτι ὁ τότε Βρεσθένης Ματθαῖος, ὑπεράγαγεν αὐστηρός, βιάσθηκε καὶ χώρισε ἀπὸ τὴν Σύνοδόν του, ἐνῶ ἠδύνατο νά ἀποφύγῃ τὸ σχίσμα! Ἐπομένως, κατ' αὐτοὺς, ἦλθεν ὁ καιρὸς νά γίνῃ ἡ ἔνωσις χωρὶς καμμίαν ἄλλην διαδικασίαν, ἀφοῦ οἱ Φλωρινικοὶ δῆθεν ἐπανέρχονται (ἢ ἐπανῆλθον μετὰ τὸν θεολογικὸν διάλογον τοῦ 1988-1991) εἰς τὴν Ἐκκλησιολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ὁποῖαν Αὕτη ὁμολογεῖ καὶ κηρύσσει ἀπὸ τὸ 1924. «Ἐπανῆλθον», ὅπως «ἐπανῆλθεν» τὸ 1950 καὶ ὁ πρ. Φλωρίνης μετ' ἐκείνην τὴν γνωστὴν Ἐγκύκλιον σκοπιμότητος, ἥτοι, προκειμένου νά τοὺς «μαντρώσῃ» ὅλους, ἐκυκλοφόρησε τὸ «χαρτί» ὅτι δέχεται τὴν Ἐκκλησιολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ὁποῖαν καὶ ὡμολόγησεν τὸ 1935, καὶ ὅτι αἶρει τὴν θεωρίαν του «περὶ δυνάμει καὶ οὐχὶ ἐνεργείᾳ σχίσματος κατὰ τὸ 1924» καὶ ζητεῖ συγγνώμην διὰ τὰ ἐξ ὑπατιότητός του σκάνδαλα..., ταῦτα δὲ ἐνῶ ἐν τέλει καλεῖ τοὺς πάντας νά προσχωρήσουν εἰς τὸ σχίσμα του.

Μακάρι καὶ ὁ πρ. Φλωρίνης καὶ οἱ σημερινοὶ νά ἐπανήρχοντο πραγματικά καὶ νά ἐπεδείκνυον στοιχειώδη συνέπειαν πρὸς αὐτὴν τὴν Ἐκκλησιολογίαν, τότε ὅλα θά εἶχον λυθεῖ, ἢ μᾶλλον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία θά ὑπηγόρευεν τὴν λύσιν ὅλων τῶν θεμάτων καὶ πρωτίστως αὐτὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, περὶ τῆς ὁποίας ὅμως δέν παύουν νά λέγουν ὅτι «ὄλαι αἱ παρατάξεις τὴν ἔχουσι ἐκ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασποράς, ἄλλοι διὰ χειροτονίας καὶ ἄλλοι διὰ χειροθεσίας». Ὡστόσο πρέπει νά ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ «Ἀχαῖας» Καλλίνικος εἰς τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι κάτι περισσότερον ἀπὸ «εἰλικρινής», διότι ἀπροκαλύπτως ἀπορρίπτει τὴν Ἐκκλησιολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διακηρύσσει τὴν κακοδοξίαν τοῦ πρ. Φλωρίνης καὶ ἐνδιαφέρεται, ΠΡΟΣΟΧΗ!, «νά μὴν ἐπιβάλλῃ ὁ κ. Γκοντζίδης τὴν Ἐκκλησιολογίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν Σύνοδόν του»!!! Τί, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, ἀπήντησεν ἡ «Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος» εἰς τὰ ἀνωτέρω, ἢ ὁποία ὅμως ζητεῖ τυφλὴν ὑπακοήν; Ναί, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, σὰς ἐρωτῶ τί ἀπήντησεν ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ ὁμάδα του καὶ οἱ «θεολόγοι» του καὶ τὰ «θεολογοῦντα» «τσιράκια» τοῦ Καλλινίκου καὶ Ἀθ. Σακαρέλλου, εἰς τὰ περὶ

«άναιτίου» σχίσματος, «κοινῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς» καί περί «δύο ὁμολογιῶν»; Βεβαίως, εἰς αὐτά οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔδωκαν, προέβησαν ὅμως εἰς δύο ἄλλας «ἀπαντήσεις». Πρώτη «ἀπάντησις» εἶναι ὅτι δέν ἀπήντησαν καί δευτέρα εἶναι ἡ ἀπάντησις - ἀνταπόκρισις εἰς τήν ἐντολήν «δολοφονῆστε» τους. Καί αὐτοί ὡς νά ἦσαν παντελῶς ἄπιστοι, τόν Φεβρουάριο τοῦ 2002, προέβησαν εἰς «ἀφορισμόν» τοῦ θεολόγου Ἑλευθ. Γκουτζίδη, περιθωριοποίησαν τοὺς Σεβ. Μητροπ. Κήρυκον καί Πανάρετον, ἐνῶ πρῶτον ὅλων ἀπεπειράθησαν νά «δολοφονήσουν» τόν Παν/τον Ἱερομ. π. Ἀμφιλόχιον καί ἐπιχειροῦν μετ' ἐπιμονῆς νά διαλύσουν τήν Μητρόπολιν Λαρίσης!... Λυπούμεθα ἀλλά δέν μπορεῖς, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, νά ἀγνοῇς ταῦτα καί νά παραμένῃς ἀδιάφορος. Ἐπαναλαμβάνω, ὅχι μόνον δέν εἶδες οὔτε ἤκουσες καμμίαν ὁμολογιακὴν τοποθέτησιν - ἀπάντησιν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ ὅλων αὐτῶν, διότι δέν ὑπάρχει, ἀλλά καί τινες ἐνεργοῦν ὑπούλως κατὰ τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς τῶν Διαδοχῆς, καί φιμῶνουν τήν καθαρὰν Ὁμολογίαν. Ὅσοι δέ ἔδωκαν ἀπάντησιν ὅτι ΔΕΝ ΕἶΝΑΙ ΑΝΑΙΤΙΟΝ τό Φλωρινικό σχίσμα. (Βλέπε εἰς Κ.Γ.Ο. τόμος 1998 σελ. 165-174, 227-229), καί δέν ἔχομεν «κοινήν Ἀποστολικὴν Διαδοχήν» οὔτε τήν ἰδίαν Ἐκκλησιολογίαν, διώκονται καί συκοφαντοῦνται ὅτι δῆθεν δέν ὑπακούουν εἰς τήν Σύνοδον, ἢ τίθενται ὑπεράνω αὐτῆς καί ἀπειλοῦν τήν ἐνότητα. Συκοφαντοῦνται ὅτι ἐγίναν «ἀντάρτες», «ἀσεβεῖς», «καινοτόμοι» καί «αἵτιοι σχίσματος», τοὺς ἀπαγορεύουν δέ νά ἐνίστανται, νά καταγγέλλουν καί νά ὁμολογοῦν! Ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς ὁπαδοὺς των νά διαβάσουν τήν «Ὁρθόδοξον Πνοήν» διὰ νά κοιμῶνται ἡσυχῶς!...

Ἄλλο παράδειγμα: Ἐχουν «λυσσάξει» στήν κυριολεξία τὰ ξένα Κέντρα καί οἱ ἐγκάθετοί των, νά προπαγανδίζουν ὅτι τό 1971 ἐδέχθημεν «(ἀνα)χειροτονίαν» ἢ «(ἀνα)χειροθεσίαν», ὡς ἐπὶ σχισματικῶν! Εἶδες ἢ ἤκουσες κατὰ τήν τελευταίαν δεκαετίαν κάποια ὁμολογιακὴν ἀπάντησιν ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου, ἐκ μέρους τοῦ Σεβ/του Κιτίου κ. Ἐπιφανίου, ἢ ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου; καί ἐπ' αὐτῶν τῶν φρικτῶν βλασφημιῶν; ΟΧΙ! Διὰτί ἄραγε;... Προφανῶς οἱ Τσακίρογλου καί ἄλλοι ἔχουν ἐπιβάλλει καί εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς «Μασωνικὴν - Σιωνιστικὴν» σιωπήν! Οἱ Μασῶνοι ποτέ δέν ἀνοίγουν μέτωπο, ἀλλά ἀφήνουν τοὺς κατηγορούμενους νά ἀναλίσκωνται μέχρις ἐξαντλήσεως, ἐνῶ αὐτοὶ «περιφρονητικά» δέν ἀσχολοῦνται μέ τοὺς γκρίμ (ζῶα) καί συνεχίζουν τὰ σχέδιά των. Ἀντιθέτως προσφάτως εἶδομεν καί διαβάσαμε δηλώσεις, ὅπως τοῦ Μακαριωτάτου: «Ἐκαμα λάθος εἰς τό θέμα τῆς χειροθεσίας τό 1971»! Ἐρωτᾶται· διὰ πολλοστήν φοράν, τί ἐννοεῖ ὁ Μακαριώτατος, ποῖον λάθος ἔκαμε, καί ἐνῶ πάει τρίτον ἔτος δέν ἀπαντᾷ! Δι' αὐτό εἶπομεν ὅτι τοὺς ἐπιβάλλουν νά συμπεριφέρονται κατὰ τήν Μασωνικὴν νοοτροπίαν. Ἀντιθέτως ὁ Σεβ/τος Κιτίου κ. Ἐπιφάνιος ἐνῶ τηρεῖ τήν ἰδίαν «μασωνικὴν» σιγήν,⁽¹⁾ ἐπιτρέπει, ἀνέχεται ἢ κατ' ἐντολήν καί «εὐλογία» του, νά διακηρύσσεται μέσω τοῦ INTERNET ὅτι «ἔχει τήν Ἀποστολικὴν Διαδοχήν ἀπὸ τόν Ἅγιο Βρεσθένης καί ὅτι αὐτὴ ἐπέραςε τό 1971 ἀπὸ τόν ἅγιο

(1) Προσοχή! Δέν εἶπομεν οὔτε διανοούμεθα ὡς «Μασῶνους» τόν Μακαριώτατον κ. Ἀνδρέαν ἢ τόν Σεβ. κ. Ἐπιφάνιον, ἀλλά ὅτι τοὺς ἐπιβάλλουν μασωνικοὺς τρόπους - μεθοδεῖας.

Φιλάρετο τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασπορᾶς μέ τήν «χειροθεσία» καί ὅτι εἶναι ὑπέρμαχος αὐτῆς τῆς χειροθεσίας καί ὅτι θά χειροτονήσῃ, (προφανῶς μετά τοῦ «Σεβ/του» Πειραιῶς κ. Νικολάου;), εἰς τήν Ρωσίαν ἕναν Ἐπίσκοπον διά νά ἀνταποδώσῃ ἑκατονταπλασίονα αὐτό τό ὅποιον ἔλαβεν τό 1971 ἀπό τόν Φιλάρετο! Εἶδατε καμμίαν διάψευσιν ἢ κάποιαν δηλώσιν των καί ἐπ' αὐτῶν τῶν φρικτῶν καί ἀπαισίων βλασφημιῶν; ΟΧΙ! Διὰτί ἄραγε; (Βλέπετε πλείονα εἰς τήν «Ο.Π.» μηνός Φεβρουαρίου 2004, σελ. 46-75).

Ἄλλο παράδειγμα: Οἱ πέντε σχισματοαιρετικοί ὡς λύκοι ἢ ὡς λησταί ἔπесον κατὰ τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς καί κατὰ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, καί ἐν τέλει ἀφοῦ τό κατέστησαν καταπληγωμένον καί αἰμόφυρτον, ἀπέκοψαν ὅσα μέλη ἠδυνήθησαν καί ὠργανώθησαν εἰς δεινὴν σχισματοαίρεσιν! Ἦδη ἐκ τῶν πέντε σχισματοαιρετικῶν οἱ τρεῖς κακῶς ἐτελεύτησαν τόν βίον καί ἤδη κέκρινται. Αὐτοί ἐν τῇ ἀσεβείᾳ καί ἀφροσύνῃ των, «ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΑΝ» τήν Ἐκκλησίαν, δηλαδή τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, Μοναχοὺς καί λαϊκοὺς, «ΚΑΘΗΡΕΣΑΝ» τοὺς Ἐπισκόπους καί Ἱερεῖς καί τοὺς «ΑΦΩΡΙΣΑΝ», ἐνῶ ΑΝΤΕ-ΠΟΙΗΘΗΣΑΝ καί ἐβλασφήμησαν τήν Ἐκκλησίαν, ἀποκαλέσαντες ὡς «σχίσμα» Αὐτήν, τό δέ σχίσμα των ὡς «Ἐκκλησίαν» καί τήν ἀσεβῆ, ἀπό ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως συμμορίαν των, ὡς «Ἱεράν Σύνοδον!» Εἶδες καμμίαν ἀντιμετώπισιν – ἀπόφασιν ὀρθόδοξον καί ὁμολογιακὴν, ἔστω καί διὰ ποιμαντικoὺς λόγους; ΟΧΙ! Διὰτί ἄραγε; Πῶς σέ ἀφήνει ἀδιάφορον καί αὐτό τό γεγονός; Μήπως ἤδη, χωρὶς νά τό ἀντιληφθεῖς, υἱοθέτησες καί ἐσύ τόν ἀντίχριστον παλαισημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν; Ἔτσι κοινῶς «τήν ἔπαθαν» καί οἱ «ἀδελφοί» μας Νεσημερολογίται, ἀλλά καί οἱ Παλαισημερολογίται τοῦ πρώην Φλωρίνης ἢ τῶν πέντε, ἔτσι παρασύρεσαι καί ἐσύ!... καί ἐνθαρρύνεις τοὺς προδότας καί εὐνοεῖς καί στηρίζεις τὰ σχίσματα.

Ἄλλο παράδειγμα: Ὁ τότε Κορινθίας Κάλιστος (1976) ΚΑΘΗΡΕΘΗ διότι δεχθεῖς ὅτι τό 1971 ἐχειροθετήθη ὡς σχισματικός, κατέστη βλάσφημος κατὰ τῆς Ἀποστολικῆς του Διαδοχῆς καί τῆς Ἐκκλησιολογίας. Τό 1976^(*) ὅμως τὰς ἰδίας βλασφημίας ἐδέχθη, μέ τό 54/76 Ἀπαλλακτικόν του Βούλευμα, καί ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος. Ἦκουσες ἢ εἶδες νά ἀσχοληθῇ ἀναλόγως ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἢ ὁ ἴδιος ὁ «Σεβ. Πειραιῶς» νά εἴπῃ κάτι; Μόνον ἀνοηταίνοντες ἰσχυρίζονται ὅτι αὐτὰ δέν τά λέγει ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος, ἀλλά τό Βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν! Κατ' ἄλλον δέ εἰδήμονα Κληρικόν: «Τί θέλατε νά κάνῃ ὁ Σεβ. Πειραιῶς, νά πῇ ὅτι δέν δέχεται τό Βούλευμα;». Ἦ τό πιό ἀνόητον; «Μά τί μᾶς κατηγοροῦνε, ἡμεῖς δέν δεχόμεθα τό Βούλευμα, ἔχουμε τήν χειροτονία ἀπό τόν Ἅγιο Πατέρα». Ναι ἀλλά, αὕτη ἡ χειροτονία των, λέγουν ὅτι «πέρασε καί ἀπό τήν χειροθεσία τῆς Ρωσικῆς Συνόδου» καί αὐτοί σιωποῦν! Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ αὐτό τό

(*) Μᾶλλον πρέπει νά εἶπω τό 1974, διότι τότε ἀελογήθη ὑποβαλὼν τό βλάσφημον «ἀπολογητικόν του ὑπόμνημα», τό ὅποιον σήμερον ἀποκρύπτει, καί βάσει αὐτοῦ προέκυψεν καί τό βλάσφημον «Ἀπαλλακτικόν Βούλευμα».

Ἀπαλλακτικόν Βούλευμα (ἤδη ἀποτελεῖ Νομολογία τῶν Δικαστηρίων) αὐτό ὁμιλεῖ καί «νομοθετεῖ» ὄχι ἀποκλειστικῶς καί μόνον διὰ τόν «Σεβ/τον Πειραιῶς», ἀλλά δι' ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους καί Πρεσβυτέρους τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καί δι' ὅλους μας! Λέγει ὅτι μέχρι τό 1971 εἴμεθα σχισματικοί καί «ἀβάπτιστοι» καί ἐκτός Ἐκκλησίας, καί μόλις τό 1971 «μῆψαμε στήν Ἐκκλησία» καί «ἐνεργοποιήθησαν τά τελεσθέντα μυστήρια» διὰ τῆς «χειροθεσίας»! Ἐπιτρέψτε μου νά ἐπαναλάβω καί νά ὑπογραμμίσω ὅτι τό ἐν λόγῳ «Ἀπαλλακτικόν Βούλευμα», ἀφορᾷ καί ἐσένα προσωπικῶς, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, διότι βαπτίζεσαι καί τελεῖς τά μυστήριά σου διὰ τοιούτων «Ἐπισκόπων» καί «Πρεσβυτέρων»! Αὐτό τό **ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ** ἔδωσεν, πρὶν τριάντα περίπου ἔτη, ὁ «Σεβ/τος» κ. Νικόλαος καί **ΕΞΗΓΟΡΑΣΕ** τήν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς ποινικῆς διώξεως καί ἔτυχεν ἀναγνωρίσεως! Διὰ τόν λόγον αὐτόν, καθ' ἡμᾶς, ὠδήγησαν καί τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέαν εἰς τήν ἱερόσυλον παραίτησιν καί ἔθεσαν εἰς τόν Ἀρχιεπισκοπικόν θρόνον τόν «Σεβ/τον» κ. Νικόλαον, διότι εἶναι **ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΣ** καί μέ τό Βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς(!), ὅπως τόν θέλει ὁ Παλαιοημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμός, ἀλλά καί ὁ ...«Μακαριώτατος» κ. Χριστόδουλος.

Ἀγαπητέ ἀναγνώστα, ἂν ἐδῶ ἐπεχείρουν νά ἀναφέρω ὅλα τά παραδείγματα, θά ἔγραφα πολλές ὥρες καί θά ἐκάλυπτον πολλές σελίδας, εἶναι ὅμως ὑπεραρκετά τά ἀνωτέρω διὰ νά καταλάβῃς αὐτό πού προέγραψα, ὅτι προδίδουν τήν Ἐκκλησίαν ὑποῦλα καί δόλια καί μέσω τῆς σιωπῆς, τῆς ἀδρανείας καί τῆς φιμώσεως τῆς καλῆς Ὁμολογίας. Ἄν αὐτά δέν μᾶς ἐμβάλλουν εἰς ἀνησυχίαν, ἂν ἀδιαφορῶμεν, ἂν ἀρκούμεθα νά εἴμεθα ὁπαδοί ενός «Δεσπότη», ἢ ενός «Παπᾶ», νά «μπαινοβγαίνωμεν» σέ ἓνα Ναό, ἢ νά παρηγορούμεθα ἐπισκεπτόμενοι κάποιο Μοναστήρι, εἰς τό ὁποῖον ὁ Φάρος τῆς Πίστεως ἐσβέσθη πρό πολλοῦ, τότε, σαφέστατα δέν εἴμεθα ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Τότε προσωπικῶς ὁ καθείς συμβάλλομεν εἰς τόν καταραμένον Παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν καί ἐνθαρρύνομεν καί τό ἀπειλούμενον νέο σχίσμα καί διὰ τόν λόγον αὐτόν θά εἴμεθα ὑπεύθυνοι. Δι' αὐτόν κυρίως τόν λόγον, παρὰ τήν ἀναξιότητά μου συνεχίζω νά γράφω καί νά κηρύσσω διότι φοβοῦμαι μήπως σιγῶν κατακριθῶ, διότι, κατὰ τόν Ἅγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην, «φοβερόν τό τῆς σιωπῆς κρίμα», κατὰ δέ τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν ἡ σιωπή, ὅταν τό κινδυνεύομενον εἶναι ἡ πίστις, ἀποτελεῖ «τρίτον τῆς ἀθεΐας εἶδος». Ἀντιλαμβάνεσαι, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, διατί προεῖπον ὅτι ἐφυγαδεύθη ἡ ἀγάπη, διότι προηγουμένως ἐχάσαμε τόν σύνδεσμον μετὰ τῆς Ἀληθείας.

Παρά ταῦτα, ὅπως πολύ καλά γνωρίζεις, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, συνεχίζεται ἡ σατανικὴ φαῖα προπαγάνδα καθ' ἣν δῆθεν «αἰτία τοῦ νέου σχίσματος» θά εἶναι «τό ἀμάρτυρον» καί «ἡ καινοτομία», τὴν ὁποίαν ἐκήρυξα τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τό 1997! Ἐχει ἀφηνιάσει ἡ φαῖα προπαγάνδα ὅτι δῆθεν τό μοναδικόν θέμα Πίστεως διὰ τό ὁποῖον θά γίνῃ τό σχίσμα τους, θά εἶναι ἡ διατύπωσίς μου: «Δέν θά ὁμιλήσω σήμερα διὰ τὴν πρώτην, ἀναρχον, αἰωνίαν καί ἀόρατον ἐκκλησίαν, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ τελεία κοινωνία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι ἡ πλήρης καί τελεία κοινωνία καί ἀδιαίρετος ἐνότης τῶν τριῶν θεῶν

προσώπων, τοῦ ἐνός Θεοῦ». Ὡς τῆς ἀφροσύνης των, διότι ξεπέρασαν ἀκόμη καί τήν προπαγάνδαν τῶν πέντε περί δήθεν «νεοεικονομαχίας»! Κατά τοὺς Φλωρινικούς καί τοὺς ὡς ἐγκαθέτους των ἐνεργοῦντας ἡμετέρους, ἦτοι, τοὺς ἀδελφούς Τσακίρογλου, Δ. Κάτσουρα καί κατά τόν Μακαριώτατον κ. Ἀνδρέαν, τόν «Πειραιώς» κ. Νικόλαον, τόν Ἀργολίδος κ. Παχώμιον, τόν Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα καί τόν «Διανλείας» κ. Ἀνδρέαν, ἡ ἀνωτέρω διατύπωσις εἶναι «ἀμάρτυρος», ἀποτελεῖ «καινοτομίαν» καί ὡς ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΘΕΜΑ ΠΙΣΤΕΩΣ, θά εἶναι ἡ αἰτία τοῦ νέου σχίσματος, ἐνῶ ὅλα τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἐνδεικτικῶς προανέφερα, ΔΕΝ ΕἶΝΑΙ ΘΕΜΑΤΑ ΠΙΣΤΕΩΣ!!!⁽²⁾ Ἡ Ἐκκλησία κινδυνεύει ἀπό τήν ἀνωτέρω διατύπωσίν μου, καί ὄχι ἀπό τήν ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ, τήν ὁποίαν δόλια καί ὑπουλα ὡς τέλειοι Φαρισαῖοι ἐνεργοῦν!! Ἀγαπητέ ἐν Χριστῇ Ἀδελφέ, πάτερ ἡ Σεβασμιώτατε, δι' αὐτό προηγουμένως ἀπετόλμησα καί εἶπον ὅτι τινές μᾶς θεωροῦν, ὅπως οἱ Σιωνιστές, ὡς γκοίμ (ζῶα)!

Ἐγραψα τὰ ἀνωτέρω, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, ἐνδεικτικῶς διότι πιστεύω ὅτι ἐν πολλοῖς τὰ ἀγνοεῖς, ἢ δέν δίδεις σημασίαν, ἔγραψα διὰ νά σοῦ δώσω ἀφορμήν νά μελετήσης καί νά ἀντιληφθῇς ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει ἓνα συνεχές κίνημα ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ! Νά ἀντιληφθῇς ὅτι ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ δέν εἶναι δευτερεύοντα καί ἐπουσιώδη διοικητικῆς φύσεως θέματα! Δέν εἶναι θέμα ἐγωῖσμοῦ, ἀντιδικίας ἢ τι ἄλλο, ἀλλά θέματα Ἐκκλησιολογίας καί Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Ἀς θελήσῃ νά τό κατανοήσῃ αὐτό καί ὁ ἀγαπητός Συνάδελφος καί σεβαστός πρεσβύτερος π. Εὐστάθιος, εἰς τήν διάθεσιν τοῦ ὁποίου εἶναι αἱ σελίδες τῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΝΟΗΣ».

Ἀφορμήν διὰ νά γράψωμεν ταῦτα ὑπῆρξεν ἡ μελέτη τῶν Ἀρχείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί συγκεκριμένως τό ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 89 ἀπό 13 Νοεμβρίου 1999 ἔγγραφο τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς Κηρύκου.⁽³⁾ Πρίν περίπου 5 ἔτη ὁ Μητροπολίτης ἔγραψεν καί εἰσηγήθη, ἐφ' ὧν τῶν σοβαρῶν θεμάτων τῆς Πίστεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁμως ὄχι μόνον δέν ἐτελέσθη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀλλά ἐφθασεν ὁ Μακαριώτατος καί νά παραιτηθῇ ἐκουσίως ὑπέρ

(2) Ἐκαμα αὐτήν τήν ἀναφοράν, διότι δι' ἄλλην μία φορά ἐπιθυμῶ νά δηλώσω ὅτι ΔΕΝ ΕΜΜΕΝΩ εἰς τήν ἀνωτέρω διατύπωσίν μου καί ὅτι θά τήν ἀνακαλέσω «ἐβδομηκοντάκις ἐπτά» ἄν ἐποδειχθῇ ὅτι ὄντως εἶναι «ἀμάρτυρος», ἀποτελεῖ «καινοτομίαν», καί ὅτι αὕτη εἶναι ἐκτός τοῦ γράμματος καί τοῦ πνεύματος τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας. Θά σοῦ ἤμουν εὐγνώμων, ἂν, προκειμένου νά σχηματίσης γνώμην περί τοῦ θέματος, θελήσῃς νά ἀναζητήσῃς καί νά μελετήσῃς τὰ κάτωθι: 1) Τήν ὁμίλιαν μου κατά τήν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1997. Αὕτη κυκλοφορεῖ εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ἐκδόσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης 1997, ἀλλ' ἐδημοσιεύθη καί εἰς τόν Κ.Γ.Ο., τόμος 1997, εἰς τέσσαρα συνεχῆ ἀρθρα ὑπὸ τόν τίτλον: «Ἡ Ὁρθοδοξία κατά τόν 20όν αἰῶνα καί οἱ διώκται αὐτῆς» καί εἰς τὰς σελίδας: 161-174, 200-210, 230-236 καί 261-267. 2) Τό Θεολογικόν Ὑπόμνημά μου ἐπὶ τοῦ θέματος, τό ὁποῖον μορεῖς νά ἀναζητήσῃς καί νά εὑρῃς εἰς τόν Τόμον τῆς «Ὁρθοδόξου Ἡοῆς» ἔτους 2001, σελ. 271-279 καί 3) Τήν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θεολογικοῦ Ὑπομνήματος «Εἰσήγησιν» τοῦ «Σεβ/του» Πειραιῶς κ. Νικολάου εἰς τήν Σύνοδον τῆς 14/27 Φεβρουαρίου 2002 εἰς τόν «Κ.Γ.Ο.» Φεβρουαρίου 2002, σελ. 53-61. Τά ἀνωτέρω ἂν μᾶς τὰ ζητήσετε εὐχαρίστως θά σᾶς τὰ ἀποστείλωμεν.

(3) Βλέπε ταύτην εἰς «Ἐπισκόπου Κηρύκου, Κείμενα - Ἐπιστολές Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας Τόμος Α' (ἔτους 1999)». Εἰς τήν ἰδίαν σειρὰν καί ὑπὸ ἴδιον τίτλον ἐξεδόθησαν 2 ἀκόμη Τόμοι, ἦτοι τῶν ἐτῶν 2000, καί 2001. Καί τοὺς τρεῖς Τόμους ὁποῖος ἐπιθυμεῖ δύναται νά τοὺς πρὸμνηθεύῃ καί νά τοὺς μελετήσῃ.

τοῦ «Σεβ/του» Πειραιῶς κ. Νικολάου. Ἀφορμή, λοιπόν, εἶναι τό προαναφερθέν ἔγγραφον, ἐκ τοῦ ὁποίου, καθ' ἡμᾶς, μετὰ 5 ἔτη προκύπτει ὅτι τινές ἢ δέν πιστεύουν ἢ ποτέ δέν ὑπῆρξαν συνειδητοὶ ὀρθόδοξοι Ἐπίσκοποι, Ἱερεῖς καὶ λαϊκοί, διό φέρονται καὶ ἄγονται ἀπὸ τὰ ξένα Κέντρα τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ καὶ τοῦ Νεοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Παραθέτομεν τό ἐν λόγῳ κείμενον καὶ παρακαλεῖσαι νά προσέξῃς πῶς γράφει ὁ Σεβ. κ. Κήρυκος πρὶν πέντε ὁλόκληρα ἔτη, ποῖα θέματα θίγει καὶ κατόπιν νά ἀναλάβῃς τὰς εὐθύνas σου πρῶτον ἐναντι τῆς ψυχῆς σου καὶ κατόπιν καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Τό ὑπ' ἀριθμ. 89/13.11.1999 ἔγγραφον
τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Κηρύκου

«Α.Π. 89

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1999
† Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

ΠΡΟΣ

τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. ΑΝΔΡΕΑΝ,
Πρόεδρον τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
καὶ τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε. Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς.

Ὁ Χριστὸς εἶη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, ἡμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι, πρέπει νά εἴμεθα, τό «φῶς τοῦ κόσμου», φωτίζοντες διὰ τῶν καλῶν μας ἔργων. Ἐχομεν τεθεῖ καὶ ὡς «πόλις ἐπάνω ὄρους κειμένη», ἡ ὁποία δέν δύναται νά κρυβῇ, διότι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της τὴν βλέπουν οἱ πιστοὶ ἀπὸ παντοῦ. Ἐτέθημεν «εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ», διό ὀφείλομεν νά μιμούμεθα Ἐκείνου τὴν Ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅπως Ἐκεῖνος ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ Ἐαυτὸν παρέδωκεν μέχρι Σταυροῦ καὶ θανάτου ὑπὲρ Αὐτῆς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν διὰ βίου νά σταυρούμεθα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Του. Ὡς Ἐπίσκοποι, καὶ δὴ ὡς Ἱερὰ Σύνοδος πάντοτε ἔχομεν χρέος καὶ ἀποστολὴν νά ἐργαζώμεθα ὄχι τό ἰδικὸν μας θέλημα, ἀλλὰ μόνον τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον ὀφείλομεν νά ἀκολουθῶμεν καὶ νά ἐπιτελῶμεν, διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ταῦτα ἀσφαλῶς γράφω ὄχι ὡς διδάσκαλος Ὑμῶν, ἀλλὰ ὡς ἐλάχιστος ὄλων, γράφω πρῶτον διὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου, μετὰ δι' Ὑμᾶς διότι πρέπει ἀπὸ κοινοῦ ὅλοι νά ἴδωμεν καὶ νά συνειδητοποιήσωμεν, ἂν καὶ κατὰ πόσον, κατὰ τὰς ἐργασίας καὶ τῆς τελευταίας Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (τῆς 20.10.1999) ἐπιτελέσαμεν τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ.⁽¹⁾

Σημείωσις ἡμετ.: (1) Τόσον κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν τῆς Ἱ.Σ. τῆς Ἱεραρχίας τὴν 22αν Ἰουνίου 1999, ὅσον καὶ κατὰ τὴν τοιαύτην τῆς 20.10.1999, πέραν τοῦ ὅτι δέν λειτούργησε ὁ θεσμός τῆς Ἱ.Σ., ὡς Κανονικὴ καὶ Ὁρθόδοξος Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἀποκαλύπτεται καὶ ὅτι τό χρονικὸν διάστημα τό ὁποῖον ἐμεσολάβησεν ἀπὸ τὴν 22αν Ἰουνίου 1999, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας καὶ ὁ «Σεβ. Πειραιῶς» κ. Νικόλαος, μέ τὴν παρέμβασιν τοῦ μ.

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 88/24.10.1999 ἐπιστολῆς μου, αὐθις τε ἐπανέρχομαι διότι καθ' ὅλας αὐτάς τās ἡμέρας μέ ἐλέγχει ἡ συνείδησίς μου ὅτι εἰς κατά τās ἐργασίας μας τὴν τελευταίαν Σύνοδο, οὔτε τὴν ἐντολήν τῆς Ἀγάπης, ὅπως ἔπρεπε, ἐφημερῶσαμεν, οὔτε τὴν Κανονικὴν Τάξιν ἐτηρήσαμεν ἀπαρασάλευτον, ἀλλὰ φρονῶ, ὅτι καὶ τὴν Ἀλήθειαν, καὶ τὴν Δικαιοσύνην, καὶ τὴν Ἀγάπην, δέν ὑπηρετήσαμεν. Διερωτῶμαι μήπως αἱ ἐργασίαι μας κατά τὴν 20.10.1999, δέν διέφερον ἐκείνων τῶν ἐργασιῶν - συνεδριάσεών μας τῆς περιόδου μετὰ τὸ 1990, εἰς τās ὁποίας συμμετεῖχον οἱ πέντε, οἱ ὅποιοι ἡσέβουν, ἠτέλιζον καὶ ἐβλασφήμουν μέ ἀποφάσεις, ὡς «ἀφορισμούς», «ἐγκυκλίους», «διευκρινίσεις», «ἀργίες»,⁽²⁾ καταργήσεις Συνοδικῶν ἀποφάσεων κλπ.,

Μαξίμου Τσακίρογλου καὶ τοῦ κ. Δ. Κάτσουρα, κατά τὸ κοινῶς λεγόμενον «τὰ βρήκαν». Ἐτσι κατά τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου ὁ «Σεβ. Πειραιῶς», δηλώνει ἐγγράφως ὅτι ὁ Μακαριώτατος μετὰ ἀπὸ τās διευκρινίσεις τās ὁποίας ἔκαμε, ἀπεκατεστάθη ἀπὸ τὸ βάρος «τῆς αἰρέσεως, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξε τὸ 1979 καὶ πλέον εἶναι ὀρθόδοξος»! Εἰς τὴν παρέμβασιν δὲ τοῦ Σεβ/του κ. Κηρύκου, ὅτι «ἡ δὴλώσις τοῦ Σεβ/του κ. Νικολάου δέν εἶναι ικανοποιητικὴ καὶ πρέπει νά διορθωθῇ, διότι ἐκ τῆς δηλώσεως ὅπως αὕτη ἔχει, προκύπτει ὅτι ἀπὸ τὸ 1997 μέχρι τὴν 20.10.1999 ὁ Μ/τος προκύπτει ὡς αἰρετικὸς», παρενέβη καὶ ὡς ἀπὸ καθεδρας ὁ Μακαριώτατος εἶπεν: «Τὸ θέμα ἔληξεν. Οἱ Ἀρχιερεῖς συμφωνοῦν μέ τὸ κείμενον (τῆς δηλώσεως ὅπως ἔχει), πλὴν τοῦ Σεβ/του Μεσογαίας»!!! Εἰς ἄλλην παρέμβασιν τοῦ Σεβ/του Βεροῖας κ. Ταρασίου: «Νά συντάξῃ ὁ Σεβ/τος Μεσογαίας τὴν ἀπαραίτητη διόρθωσι καὶ νά τὴν καταθέσῃ» ἀπολυταρχικῶ τῷ τρόπῳ καὶ πάλιν ὁ Μακαριώτατος ἐπανέλαβεν: «Τὸ θέμα ἔληξεν καὶ δέν ἐπιτρέπω νά συνεχίσετε! Αὐτὰ εἶχον προσυμφωνηθεῖ εἰς τὸ μεσολαβῆσαν χρονικόν διάστημα ἀπὸ Ἰουνίου ἕως τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου 1999 καὶ δέν ἐπεδέχοντο τροποποιήσιν!

Εἰς τὴν συνέχεια, κατά τὸν ἴδιο τρόπο, ἔκλεισε καὶ ἡ Καταγγελία τοῦ κ. Δημ. Κάτσουρα κατά τοῦ «Πειραιῶς» Νικολάου, ὁ ὁποῖος τὴν ὁμόφωνον διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς θεοφανείας τῆς γνωστῆς ὡς «Φιλοξενίας τοῦ Ἀβραάμ», ἐχαρκτήρισεν ὡς «ορνήματα τῶν αἰμοβόρων χιλιαστῶν»! Ἀπαγε τῆς βλασφημίας καὶ φιμώθητι βλάσφημον στόμα τοῦ κ. Νικολάου... Ἀποτελεῖ αἶσχος καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ «βρήκε» καὶ ὁ κ. Κάτσουρας μέ τὸν «Πειραιῶς» καὶ πλέον, προκειμένου νά πολεμήσουν τὸν Ἐπίσκοπο Κήρυκο καὶ τὸν θεολόγο Ἐλευθέριο Γκουτζίδη, θά συνεργασθοῦν καὶ μετὰ τῶν Φλωρινιῶν(!), «κουκουλώσαν» καὶ «πῆγαν ἀρχεῖο» ὅλας τās ἰδιαιτέρως σοβαρὰς καταγγελίας κατά τοῦ βλασφήμου Ἐπισκόπου! «Αἱ γὰρ σκοπιμότητες ἀγιάζουν καὶ τās βλασφημίας». Ἐτσι ἐλειτούργησεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατά τās συνεδριάσεις Φεβρουαρίου, Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1999.

Σημ. ἡμετ.: (2) Ἀναφέρεται 1) Εἰς τὸν καθ' ἡμῶν «τριετὴ ἀφορισμόν» τοῦ δυστιχοῦς τότε Ἀττικῆς Ματθαίου Μακρῆ ὑπ' ἀριθμ. 68/24.10.1993. Εἰς τὸ ἀνοσιούργημα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐπεκάθησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ τὸν συνώδευσεν καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, προέβη διότι ἐν Συνόδῳ τὸν κατηλέγεσamen ὡς ὑπέρμαχον τῆς «χειροθεσίας», ἐπειδὴ ἡμφεσβήτησε τὴν ὁμόφωνον περὶ αὐτῆς ἀπόφασιν, τῆς μεγάλης Συνόδου τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1981 ὅτι δέν ἦτο ὡς ἔργον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλὰ ἰδικόν μας εἰπὼν χαρακτηριστικῶς: «αὕτη τὴν ἔγραψες ἐσύ»! 2) Εἰς τὴν αἰρετικὴν «β' Ἐγκύκλιον» τῶν «πέντε» ἀπὸ Φεβρουαρίου 1993. 3) Εἰς τὴν λεγομένην «Διευκρίνισιν» τῶν «πέντε», οἱ ὁποῖοι, ἐνῶ κατά τὴν Σύνοδο τῆς 13ης Ἰουλίου 1994, ἔκυρώθη ἡ λεγομένη «β' Ἐγκύκλιος», οὗτοι ἐξερχόμενοι τῆς Συνοδικῆς αἰθούσης, αὐθημερόν ἀνεθεώρησαν καὶ προσεπάθησαν νά ἐπαναφέρουν τὸ ἐν λόγῳ βλάσφημον κείμενον μέ τὴν λεγομένην «Διευκρίνισιν» ἀπὸ 13.7.1994. (Βλέπε σχετικῶς: Μ/του Ἀρχ/που κ. Ἀνδρέου, «Γνώσεσθε τὴν Ἀλήθειαν»...

τά όποια έπέβαλον μέ αυταρχικόν τρόπον.^(*) Τό γεγονός ότι επί των 'Αρχιερέων εκείνων ήδη έπήλθεν ή όργή του Θεού, τούτο μέ αναγκάζει νά γράφω ταύτα, διότι δέν δύναμαι νά διανοηθώ, πώς καί κατά την 'Ιεραρχίαν τής 20.10.1999, επί όλων σχεδόν των θεμάτων αύτης, έφάνη, ότι υπήρχε έξωσυνοδική συμφωνία καί προειλημμένα αποφάσεις. Είς την συνέχεια αναλύω τάς απόψεις μου καί τάς άνησυχίας μου, όσον άφορά τάς εργασίας τής 'Ιερᾶς Συνόδου τής 20.10.1999.

**1. 'Επί του θέματος τής από 24.6.1999 δηλώσεως
του Σεβ/του Μητροπολίτου Πειραιώς καί Νήσων κ. Νικολάου**

'Επ' αύτου πρωτίστως σημειώνω, ότι ως 'Αρχιερεύς δέν δύναμαι νά έγκρίνω την ύπ' αριθμ. 1083/24.6.1999 Δήλωσιν του Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς καί Νήσων κ. Νικολάου, διότι ως προκύπτει από αυτήν, ό Σεβ. κ. Νικόλαος φαίνεται νά άγνοή, τό γεγονός, ότι ποτέ δέν υπήρξε θέμα αίρέσεως ή αίρετικού φρονήματος είς τόν Μακαριώτατον προκαθήμενον, όσον άφορά την γνωστήν άδόκιμον διατύπωσιν είς την όμιλίαν του κατά τό 'Ιερατικόν Συνέδριον του 1979. Φαίνεται ότι έχει ξεχάσει ή έχει παραβλέψει καί τό ότι ό ίδιος την 11.1.1994 ως 'Αρχιερεύς διαβεβαιώνει ότι: «κανείς από τούς 'Αρχιερείς δέν δέχεται τούς βλασφήμους ίσχυρισμούς του π. Εύθυμίου»... κατά τούς όποιους δήθεν υπήρξε καί «παραμένει ή βλασφημία του 1979... ούτε ότι είναι βλάσφημος ό 'Αρχιεπίσκοπος. Όλα αυτά τά άπορρίπτομεν καί τά καταδικάζομεν...». Πώς καί διατί μετά καί από αυτήν την όρθήν καί κατηγορηματικήν δήλωσίν του, ό Σεβασμιώτατος έν Χριστώ άδελφός κ. Νικόλαος, τόν Αύγουστον του 1998, καταγγέλλει άναληθώς τόν Μακαριώτατον

Νοέμβριος (4) 1994, σελ. 40-47). 3) Είς την «άργίαν» καί έν συνεχεία καί έξορίαν του Παν/του 'Ιερομονάχου π. 'Αμφιλοχίου, την όποιαν άντικανονικώς, ληστρικώς, άδικως καί κατά σατανικόν τρόπον έπέβαλεν εκείνη ή Σύνοδος την 8.10.1993 μέ την ύπ' αριθμ. 2706 πράξιν σκοπιμότητας. Μέ αύτην την πράξιν ήσυχόληθη μετά τό σχίσμα ή 'Ιερά Σύνοδος, ή όποια μέ την όμοφωνον άπόφασίν της, ύπ' αριθμ. Πρωτ. 2891/28.10.1995 «Δέχεται ότι ή (προηγούμενη) ύπ' αριθμ. 2706 τής 8.10.1993 Συνοδική άπόφασις (άργίας κατά του π. 'Αμφιλοχίου) έλήφθη χωρίς νά γίνη ή Κανονική έκδίκασις του έκκλητικού καί χωρίς νά εξετασθούν καί κριθούν οι λόγοι τής άπoteixίσως του, οι όποιοι ήσαν ύπαρκτοι διά τούς πέντε 'Αρχιερείς καί άφεώρων είς την Πίστιν καί Όμολογίαν ήμών. ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ: 1ον): 'Η 'Ιερά Σύνοδος όμοφώνως ΑΝΑΚΑΛΕΙ την ύπ' αριθμ. 2706/8.10.1993 άπόφασιν...». 'Επονται αί ύπογραφαί του Μ/του κ. 'Ανδρέου καί των 'Αρχιερέων Πειραιώς, 'Αργολίδος, Περιστερίου, Μεσογαίας, Κίτρους, Βεροίας καί Λαρίσης. (Βλέπετε Κ.Γ.Ο., Τόμος 995, σελ. 275-277). Δυστυχώς από τό 1998 οι ίδιοι (πλήν των Σεβ/των Μεσογαίας, Βεροίας, Κίτρους καί Λαρίσης) πράττουν τά ίδια καί χειρότερα, διότι άκριβώς άνέλαβον νά συνεχίσουν τό προδοτικόν κίνημα των «πέντε», δηλαδή την προδοσία, όπως την θέλει ό Παλαιοημερολογιτικός Οικουμενισμός καί ό κ. «Αχάϊας» Καλλίνικος καί ό «Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος» κ. Χριστόδοιλος. 'Οποίον κατάντημα... 'Επισκόπων!...

(*) 'Ο αυταρχικός τρόπος μέ τόν όποιον ή όμάδα των πέντε προσεπάθει κατά την περίοδον 1991-1995 νά έπιβάλη τά ληστρικά της σχέδια ήτο πρωτοφανής.... 'Εκείνος πού θά έτόλμα νά ύποστηρίξη την αλήθειαν, όταν εκείνοι προσέβαλον μέ αδιάντροπον τρόπον τό ψεύδος, ήτο βλάσφημος κατά του 'Αγίου Πνεύματος καί εγένετο ό πλέον μισητός, έπρεπε δέ όπωσδήποτε νά έξωστρακίζετο.

Προκαθήμενον, διατυπώνων τήν ιδίαν ψευδή κατηγορίαν, τήν ὁποίαν ὁ ἴδιος προηγουμένος, (ἀκόμη καί τό 1994) εἶχεν ἀπορρίψει καί καταδικάσει ὡς ψευδή; Συνειδητοποιεῖ καί ὁ ἴδιος καί ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι «ἐδέχθημεν» καί τήν ψευδή, σύμφωνα καί μέ τήν ὡς ἄνω ἰδικήν του ὁμολογίαν, «Β' Καταγγελίαν του», ὅπως καί τήν διπλωματικήν «δήλωσιν» του, ὁποῖα συνέπειαι ταυτοπαθείας μᾶς ἀπειλοῦν; Συνειδητοποιοῦμεν, ὅτι οὕτω ἐδέσαμεν ἐν ἀμφιβόλῳ τήν Ὁρθοδοξίαν μας, διότι ἐπὶ 20 χρόνια, κατὰ τήν «Καταγγελίαν» καί «δήλωσιν» τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Σεβ. κ. Νικολάου, εἶχομεν ἕναν «αἵρετικόν» Προκαθήμενον; Διὰ ταῦτα ἡ ταπεινότης μου καί ἐν Συνόδῳ δέν ἐδέχθην, καί πάλιν δέν δέχομαι τήν συγκεκριμένην «δήλωσιν», διότι δι' αὐτῆς δέν αἱρεται πλήρως ἡ Κατηγορία, οὔτε ἀποκαθίσταται πλήρως ὁ Μακαριώτατος Προκαθήμενος.

Ὅταν ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τήν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς 22.6.1999, ἀνέπτυξε τό θέμα καί ἀπέδειξε τὰς ἀναληθείας τῶν κατηγοριῶν, καί ἀπήτησεν ἐν τέλει τήν ἐτυμηγορίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος ἀντί, εὐαισθητοποιούμενος, νά ἀνακαλέσῃ ἀμέσως καί νά ζητήσῃ συγγνώμην ἐν Συνόδῳ, (διότι ἡ κατηγορία ἄπτεται καί τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀφοῦ στρέφεται κατὰ τοῦ προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί εἶναι βαρυτάτη πλήν ὅμως ἀναληθής), οὐσιαστικά μέ τήν ἀπ' ἀρχῆς ἄρνησιν του νά ἀνακαλέσῃ, ἀπησχόλησε καί ἀπερρόφησεν ὅλον τόν χρόνον ἐκείνης τῆς συνεδριάσεως, δεσμευθεὶς ἐν τέλει νά μελετήσῃ τό θέμα, νά ἐρωτήσῃ καί εἰδικούς(!), ὅπως κατεχωρήθῃ εἰς τὰ Πρακτικά, καί νά ὑποβάλῃ ἔγγραφον δήλωσιν. Τοῦτο βεβαίως θά μπορούσε νά εἶχεν ἀποφευχθῇ καί νά ἐλύετο ἐν Συνόδῳ τό θέμα, ἐάν ὑπῆρχε πραγματική διάθεσις ἀναιρέσεως τῆς ἀναληθοῦς κατηγορίας.

Θέλω νά πιστεύω, ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος κ. Νικόλαος προέβη εἰς τήν ἄδικον ταύτην κατηγορίαν ἐκ συναρπαγῆς καί οὐχί ἐξ ἄλλης αἰτίας. Συνέφερεν, ἐπομένως, εἰς αὐτόν νά εἶχεν ἀνακαλέσει ἐν Συνόδῳ καί νά εἶχεν ζητήσει εἰλικρινῶς συγγνώμην καί, διὰ τό καλῶς νοούμενον συμφέρον ὅλων, νά παραμείνῃ τό θέμα ἐσωτερικόν. Δυστυχῶς, ἐνῶ δέν ἐδιωρθώθῃ τό θέμα οὔτε καί τήν 20.10.1999, κατ' αὐτήν τήν συνεδρίασιν περιήλθομεν εἰς ἄλλο ἀδιέξοδον, διότι πιεστικῶς καί ἐτσιδελικῶς «ἀπεφασίσθη» νά γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀπαράδεκτος δήλωσίς του. Οὕτω δι' αὐτῆς «συννοδικῶς» πλέον «γίνεται δεκτόν», ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τόν Ἰούνιον τοῦ 1979 μέχρι τόν Ἰούνιον τοῦ 1999, ἦτο «αἵρετικός», διότι αὐτό κατὰ τόν Σεβ. Πειραιῶς, «τό εἶπαν καί τό ἔγραψαν πολλοί» καί διότι «δέν ἔγινε καταδίκη»!!! Αὐτό λέγει ἡ Καταγγελία καί ἡ δήλωσις τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὅπως τὰς ἔχει διατυπώσει.^(*) Δυστυχῶς ὑπεχρεώθημεν νά δεχθῶμεν μίαν διπλωματικήν δήλωσιν καί οὕτω νά νομιμοποιήσωμεν μίαν ψευδῇ Καταγγελίαν. Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ὅπως διεχώρισα

(*) Ὅσον ἀφορᾷ τήν ἀδόκιμον ἔκφρασιν ὑπενθυμίζω μόνον ὅτι αὕτη εὐθύς ἐξ ἀρχῆς: 1) Διευκρινίσθη (Κ.Γ.Ο. Ὀκτώβριος 1979, σελ. 21), 2) Ἀντεκατεστάθη (Κ.Γ.Ο. Ἀπρίλιος 1979, σελ. 31) καί 3) Ἠρῆν (Κ.Γ.Ο. Φεβρουάριος 1983, σελ. 57), μέ ταυτόχρονον Δήλωσιν, διὰ τῆς ὁποίας τονίζεται ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. εἶναι ἡ συνέχεια τῆς ἀδιαιρέτου καί ἀκαινοτομήτου Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ πάρεστι μυστικῶς ὁ Χριστός καί ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ πιστοὶ οἰκειοποιουῦνται τήν ὑπὸ τῆς Χάριτος παρεχομένην σωτηρίαν».

τάς εὐθύνας μου ἐν Συνόδῳ, αὐτῆς τε καί διὰ τοῦ παρόντος διαχωρίζω ταύτας καί παρακαλῶ νά ἐπιδειξώμεν ἐμπράκτως τήν ἀγάπην καί τήν σύνεσίν μας, σπεύδοντες, χωρίς τήν παραμικράν ἀναβολήν, νά διορθώσωμεν καί ἐξαλείψωμεν ἐν τῷ συνόλῳ του τό ἀτυχές συμβάν... καί ὅ,τι ἄλλο προηγήθη εἰς ἰδιαιτέρας συναντήσεις, μόλις ὀλίγον πρὸ τῆς 20.10.1999.

Πρὸς ἔλεγχόν μας ὑπομνησκῶ, ὅτι τήν ἀλήθειαν καί τήν δικαιοσύνην τήν ὁποῖαν ἔπρεπε ἡμεῖς νά ἐνθυμηθῶμεν καί νά ὁμολογήσωμεν καί τήν 22.6.1999 καί τήν 20.10.1999, ὁμολόγησεν, πρὸς ἰδιαιτέραν τιμὴν του, Ἁγιορείτης ἡγούμενος θεολόγος, εἰς τόν ὁποῖον προσέφυγον τότε οἱ κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κατήγοροι «ζηλωταί» ἀγιορεῖται. Εἶναι, ἐπαναλαμβάνω, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Γρηγορίου, ὁ ὁποῖος, προφανῶς, ἐπειδὴ τοῦ ἐξητήθη νά γνωματεύσῃ κατὰ τῆς ἐπιμάχου διατυπώσεως, ἐδήλωσεν, ὅτι «δέν πρόκειται περὶ αἰρέσεως, ἀλλὰ περὶ μιᾶς ἀδοκίμου διατυπώσεως. Οὗτος (δηλ. ὁ Μακαριώτατος) εἰς ὅλην του τήν ὁμιλίαν ἐκφράζει τήν Ἐκκλησιολογίαν του, τήν ὁποῖαν ἐγὼ βέβαια δέν δέχομαι». Αὐτὰ εἰς ἔλεγχον ὄλων τῶν ψευδοκατηγόρων, ἀλλὰ καί ἡμῶν, Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἐδήλωσεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὁ θεολόγος Καθηγητῆς καί Καθηγούμενος π. Γεώργιος Καψάνης. Οὕτω οἱ κατὰ τό 1979 ἐπίδοξοι ἀνατροπεῖς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐταπεινώθησαν καί ἐσιώπησαν, ἀφοῦ ὁ Μακαριώτατος, ἅπαξ καί δῖς καί τρίς διευκρίνισεν, διώρθωσεν καί τέλος ἀνεκάλεσεν καί ἀντικατέστησε τήν φράσιν μέ ἄλλην, ἰδιαίτερα σαφῆ καί ρητὴν, μέ τήν ὁποῖαν ὁμολογεῖται σαφέστατα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι γνωστόν, ὅτι τοὺς ἀγιορεῖτας ἐξήλωσαν τό 1991 ὁ Ἱερομόναχος Εὐθύμιος καί οἱ πέντε. Διατί ὅμως τό 1998 ἐπανελάβε τήν κατηγορίαν καί ὁ Σεβασμιώτατος ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Νικόλαος; Τό πλέον δέ ἀνησυχητικόν εἶναι, ὅτι κατὰ τήν 20.10.1999, καί Σεβ/τοι Ἀρχιερεῖς δέν ἀντέδρασαν, ἀλλ' ἀπεδέχθησαν, σιωπηλῶς, ὅ,τι δέν ἀπεδέχθη τό 1979 ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς ἁγίου Γρηγορίου, ὁ Πανεπιστημιακός θεολόγος Καθηγητῆς π. Γεώργιος Καψάνης!!!

Ποῦ βαίνομεν, λοιπόν, ὡς Ἀρχιερεῖς καί πῶς λειτουργοῦμε τόν ἱερώτατον καί ὕψιστον θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας ποῦ εἶναι ἡ ΣΥΝΟΔΟΣ; Μᾶς ἔγραψεν ὁ π. Ἀμφιλόχιος, ὅτι δέν πᾶμε καλά, καί τόσον ὠργίσθησαν τινές ἐξ ἡμῶν, ὥστε, προκειμένου οὗτος νά φιμωθῇ, τοῦ ἐτέθη ἀντικανονικῶς καί «ἀργία», διότι ἔχαμε τήν «ἀσέβειαν» νά μᾶς ἐπιστήσῃ τήν προσοχήν ἐπὶ θεμάτων Πίστεως καί Ὁμολογίας, ὡς καί ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μήπως ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐπαληθεύουμε, μέ τὰς ἐνεργείας μας, τόν Π/τον Ἱερομόναχον; Δέν συνηγορῶ ὑπὲρ τοῦ ἱερομονάχου π. Ἀμφιλοχίου, ἀλλὰ πρέπει νά ὁμολογήσω ὅτι φαίνεται νά συνεχίζωμεν κακῶς ὅ,τι ἐκεῖνος, καλῶς καί δικαιολογημένως, μᾶς ἐπεσήμανεν καί θά ἔπρεπε νά τὰ εἴχομεν λάβει ὑπ' ὄψιν καί νά μὴ διώκεται ἀδίκως, διότι «Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται». Ἐν κατακλείδι ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου θέματος, ὑπὸ τῆς Ἀρχιερατικῆς μου συνειδήσεως κινούμενος, αὐτῆς τε προτείνω καί θερμῶς παρακαλῶ, πρὸς τό συμφέρον ὄλων μας, ἀντὶ δηλώσεων, νά ἀνακληθῇ εὐθέως καί τιμίως ἡ Καταγγελία

ὡς ἀναληθής καί ἐκ συναρπαγῆς γραφεῖσα καί ἔτσι νά κλείσῃ τό θέμα. Τοῦτο μόνον, κατὰ τήν ἀποψίν μου, θά εἶναι εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

2. Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀφορῶντος τὰς λοιπὰς Καταγγελίας

Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος θεωρῶ πάλιν ἀπαράδεκτον τήν πρότασιν, ἡ ὁποία σαφέστατα ἦτο προσυμπεφωνημένη, νά παραπεμφθοῦν ὅλαι αἱ Καταγγελίαι εἰς τό «Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν Δικαστήριον», χωρίς ἐξέτασιν, ἄνευ συζητήσεως καί χωρίς κἄν νά ἀκουσθοῦν αἱ Καταγγελίαι. Εὐτυχῶς μετὰ ἀπό τήν ὀξείαν ἀντίδρασίν μου καί τήν διακριτικήν παρέμβασιν δύο Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων,⁽³⁾ ἡ πρότασις ἀπερρίφθη. Καί πάλιν ὁμως δέν ἀνελάβομεν τὰς εὐθύνas μας νά μελετήσωμεν τὰς Καταγγελίας,⁽⁴⁾ ἢ ἔστω νά ἴδωμεν τό περιεχόμενόν των, ἀλλά ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει παρεπέμψαμεν ὅλας τὰς Καταγγελίας εἰς Ἐπιτροπήν, τῆς ὁποίας Πρόεδρος ὠρίσθη ὁ Καταγγέλλων! Δηλαδή ὁ Σεβασμιώτατος Πειραιῶς, ὁ ὑποβαλὼν τήν Καταγγελίαν θά εἰσηγηθῇ περὶ τῆς Καταγγελίας του, καθὼς καί ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων μέ τὰς ὁποίας δέν ἀμφιβállομεν, ὅτι ἔχει σχέσηιν. Εἶναι τρομερόν... καί δέν θά εἶναι καθόλου, οὔτε ὑπερβολή, οὔτε ἀσέβεια, ἂν κατηγορηθῶμεν, ὅτι οὕτω πως ἐνεργοῦντες τείνομεν νά φθάσωμεν καί εἰς τόν χώρον τοῦ παραλόγου!!! Ἰδοὺ ποῦ ὀδηγοῦν αἱ προσυμφωνίαι, τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιβάλλουν τρίτοι... ἐνῶ παραλλήλως δέν ἐφαρμόσαμεν τήν Κανονικήν Τάξιν, ἡ δέ ἀγάπη καί τό δίκαιον, ἀπουσίαζαν ἀπό τὰς συγκεκριμένας ἐνεργείas μας.

3. Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀφορῶντος τήν κανονικήν καί Ὁρθόδοξον ἀντιμετώπισιν τῶν πέντε

Καί ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ὑπογραμμίζω, ὅτι ἐνῶ καί ἐκ ποιμαντικῆς δεοντολογίας κινούμενοι, ἀλλά καί ἐπιδεικνύοντες συνέπειαν πρὸς τήν Ὁμολογίαν μας, θά ἔπρεπε νά ἀσχοληθῶμεν ἰδιαίτερος σοβαρά, καί νά λάβωμεν ἀποφάσεις ὡς Ἱερά Σύνοδος, δυστυχῶς καμμίαν ἀπολύτως ἀπόφασιν δέν ἐλάβομεν, διότι, καθ' ἡμᾶς, καί ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος ἦτο προσυμπεφωνημένον νά μὴν ἐξετασθῇ καί νά μὴν ληφθῇ καμμία ἀπόφασις διότι αὐτό ἐξυπηρετεῖ σκοπιμότητες.⁽⁵⁾ Ὑπενθυμίζομεν, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος ὁ Ἀνακριτὴς Ἐπίσκοπος Σεβ/τος κ. Παχώμιος ἐνημέρωσε καί ἐδήλωσεν, ὅτι

Σημ. ἡμετ. (3) Τῶν Σεβ/των Ἀργολίδος κ. Παχωμίου καί Περιστερίου κ. Γαλακτίου.

Σημ. ἡμετ. (4) Κατὰ τό κείμενον τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως αἱ Καταγγελίαι ἦσαν αἱ κάτωθι:

(1) Ἡ ἀπό 22.8.1998 Καταγγελία τοῦ Σεβ/του Πειραιῶς κ. Νικολάου κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κ.Γ.Ο. κ. Δημ. Κάτσουρα. Αὕτη δέν συνεζητήθη ἀλλὰ «ἐκουκουλώθη», μέ ἀποτέλεσμα νά παραμένουν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, σοβαραὶ ἐπὶ θεμάτων Πίστεως καταγγελίαι. (2) Καταγγελία τοῦ Ἀπ. Γάτι κατὰ τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Μεσογαίας κ. Κηρύκου. (3) Καταγγελία Σεβ/του κ. Γοργονίου κατὰ τοῦ π. Ἀμφιλοχίου. (4) Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 999/22.8.1998 Β' Καταγγελία τοῦ «Σεβ. Πειραιῶς» κατὰ τῶν μ. Μαξίμου καί Ἐλευθερίου Γκουντζίδη, ἐνῶ ὑφίσταντο καί ἄλλαι Καταγγελίαι κατὰ τοῦ «Πειραιῶς» κ. Νικολάου διὰ ψεύδη, κακοδοξίας, παραχαράξεις Ἱερῶν κειμένων κλπ.

Σημ. ἡμ.: (5) Ἡδὴ ἀπὸ τό τέλος τοῦ 1997 ἔχομεν παρέμβασιν τῶν Φλωρινικῶν ὑπὲρ τῶν «πέντε» νά μὴν καθαιρεθοῦν, ἀλλὰ νά ἀρχίσῃ διάλογος καί μετ' αὐτῶν ὑπὸ τόν κ. Καλλίνικον διὰ τήν ἔνωσιν ὅλων εἰς τό νέο μεγάλο καί ἀνεγνωρισμένο παλαιοημερολογιτικὸ σχῆμα. (Βλέπετε «Ο.Π.» Τόμος 12ος, Ἀπρίλιος 2001, σελ. 18-19).

ἐνήργησε Κανονικῶς, σύμφωνα μέ τήν Ἱεροσυνοδικήν ἐντολήν τήν ὁποῖαν ἔλαβεν. Ἐπίσης, ὑπεγράμμισεν, ὅτι ἐξηντλήθη κάθε μακροθυμία καί ἐπιείκεια πρὸς τοὺς πέντε, ἐνῶ ἐπeseήμανε καί τό γεγονός, ὅτι μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 3038/22.1.98 ἐπίσημον ἔγγραφόν του, ἐξήτησε ἀπό τοὺς θεολόγους τῆς Ἐκκλησίας νά γνωματεύσουν ἐπὶ τοῦ Κατηγορητηρίου τῆς Ἱερᾶ Συνόδου κατὰ τῶν πέντε, οἱ ὁποῖοι, καί μετὰ παρέλευσιν περίπου δύο ἐτῶν, δέν ἀνταπεκρίθησαν, ἐκτός τοῦ θεολόγου Καθηγητοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη.^(*) Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀργολίδος, ἀνέφερε καί τήν προφορικήν ἀποψιν, τήν ὁποῖαν κατέθεσε ἄλλος θεολόγος, καθ' ἣν «οἱ πέντε δέον πρῶτα νά κηρυχθοῦν αἰρετικοί καί κατόπιν νά καθαιρεθοῦν», ἐνῶ ὁ Ἐπίσκοπος ἀνέφερε τήν περίπτωσιν τῆς Καθαιρέσεως τοῦ Καλλίστου, ὅστις καθηρέθη χωρίς προηγουμένως νά κηρυχθῇ αἰρετικός, ἢ νά καταδικασθοῦν τά φρονήματά του. Ἡ θέσις αὐτή, ὡς πρέπει νά εἶναι γνωστόν εἰς Ὑμᾶς, εἶναι μία ἀπό ὅσας σχετικὰς ἐπεκαλέσθη διαδοχικῶς μέχρι σήμερον ὁ μοναχὸς Μάξιμος, καί ἄλλοι τινές, προφανῶς διότι ἔχουν λόγους νά μὴ θέλουν τήν καθαιρεσιν τῶν πέντε!

Εἰς τήν συνέχεια ἡμφισβητήθη καί ὑπὸ Ἐπισκόπου, ἂν ἐνδείκνυται νά καθαιρεθοῦν οἱ πέντε, διότι, ὡς εἶπεν, «ὁ Ἅγιος Πατέρας δέν καθήρεσε τό 1937 τοὺς ἀποσχισθέντας Δημητριάδος, Φλωρίνης» καί εἰσηγήθη νά περιμένουμε...! Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀργολίδος, ἐπειδὴ εἰς τήν συνέχεια τῆς συζητήσεως, παρερμηνεύθη ἡ θέσις του, ὡς ἀνακριτοῦ δευτερολογήσας διευκρίνισεν ὅτι δέν εἰσηγῆται τήν μὴ καθαιρεσιν τῶν «πέντε», ἀλλά τήν ἐφαρμογὴν τῆς Κανονικῆς Τάξεως, τήν ὁποῖαν θά ἀποφασίσῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος. Ἡρώτησεν ἀπλῶς ἂν θά περιμένη ἀκόμη νά γνωμοδοτήσουν οἱ Θεολόγοι, ἀλλά ἀπάντησις δέν τοῦ ἐδόθη. Διευκρινίζομεν, ὅτι δέν ἀπορρίπτομεν τήν ἀποψιν νά καταδικασθοῦν ἀμέσως τά αἰρετικά φρονήματα τῶν πέντε καί νά ἀποκηρυχθοῦν ὡς αἰρετικοί. Ἡμεῖς ὁμῶς ἀπορρίπτομεν καί καταδικάζομεν τήν καθ' ἡμᾶς σκόπιμον ἀπραγίαν, ἡ ὁποία, εἰάν συνεχισθῇ διαβλέπω νά μᾶς ὀδηγῇ εἰς τὰς βλασφημίας τῶν «πέντε», τὰς ὁποίας ἐπὶ πέντε ἔτη ἀνεχόμεθα! Τό γεγονός λοιπόν, ὅτι δι' ἄλλην μίαν φοράν (πολλοστήν) δέν ἡσυχολήθημεν μέ τό θέμα τῶν «πέντε» καί δέν ἐλάβομεν καμμίαν ἀπόφασιν, παρεπέμψαμεν δέ τό θέμα εἰς «τὰς καλλένδας»(!) μέ ὀδηγεῖ εἰς τὰς σκέψεις: Μήπως οὕτω συμβάλλομεν καί εἰς τό νέον κίνημα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον ἐπιδιώκει νά μὴ κατηγοροῦνται οἱ «πέντε» οὔτε νά καθαιρεθοῦν, ἀλλά οὔτε καί οἱ Φλωριναῖοι νά κατηγοροῦνται, διότι ἤδη ἐτοιμάζεται καί προωθείται ἡ «λύσις τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ», ὅπως τήν θέλουν ἄλλοι, καί κυρίως ὁ κ. Χριστόδουλος;⁽⁶⁾ Δηλαδή ἔνωσις ὄλων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν κατὰ

(*) Ἡ γνωμάτευσις τοῦ κ. Γκουτζίδη ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς ἰδιαίτερον αὐτοτελές βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: «ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ...», Ἀθῆναι 1999.

Σημ. ἡμ.: (6) Τό 1999 ὅτε ὁ Σεβ/τος κ. Κήρυκος ἔγραφε τό παρόν κείμενον ὠργιάζεν ὁ Παλαιοημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμός, ὁ ὁποῖος ἐπείγeto μέχρι τό 2000 νά κηρύξῃ τήν ἔνωσιν ὄλων τῶν Παλαιοημερολογιτικῶν παρατάξεων καί νά ἀναγνωρίσῃ ὁ κ. Χριστόδουλος τοὺς Ἐπισκόπους καί Πρεσβυτέρους τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἐκ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασποράς, εἴτε διὰ χειροτονίας, εἴτε διὰ «χειροθεσίας». Τί ἐμπιστευτικῶς ἀπεκαλύπτετο ἐκ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Μακαριωτάτου βλέπετε ἐν σελίδι 241-244 τοῦ παρόντος.

τοιούτον τρόπον, ὥστε τεχνηέντως νά τεθοῦν ἅπαντες ὑπό τόν ἰδικόν του ἔλεγχον. Τονίζεται ἰδιαίτερως καί ὑπογραμμίζεται ὅτι, καθ' ἡμᾶς, κύριος στόχος αὐτοῦ τοῦ κινήματος εἶναι πρῶτιστα νά ἀλωθῇ ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, καί κατὰ τό ὀρθώτερον, νά ἀποβῇ κενός λόγος ἡ Ἐκκλησιολογία - Ὁμολογία τῆς Γνησίας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας προσβαλλομένης, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς τῶν Ἐπισκόπων Τῆς. Ὅ,τι δηλαδή ἐπεδίωξεν κατ' ἀρχάς ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, κατόπιν δέ συστηματικά ὁ Οὐνίτης τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ πρώην Φλωρίνης, κλπ. τό ἴδιο ἐπεδίωκεται συστηματικῶς ἤδη ἀπό δεκαετιῶν ἀπό διαφόρους «ἐγκαθέτους»^(*) τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ, οἱ ὅποιοι προσποιοῦνται τόν «παλαιοημερολογίτη» ἢ τόν «συμπαθοῦντα» καί «φίλον», ἐνῶ προωθοῦν μακροπρόθεσμα τά σχέδια τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ. Ὑπενθυμίζομεν συγκεκριμένως τόν ρόλον πού ἔπαιξαν, κατὰ τās τελευταίας δεκαετίες, ὁ ἀποθανών Διον. Μπατιστάτος, ὅπως καί οἱ γνωστοί κ. Ἀθαν. Σακαρέλλος, κ. Καλλίνικος, Ἀγιορεῖτες κλπ., καθὼς καί οἱ ἡμέτεροι πρώην Ἀττικῆς καί πρώην Θεσσαλονίκης. Σᾶς γνωρίζω, ὅτι ἔχω εἰς χεῖράς μου ἐπιστολήν στελέχους μιᾶς τῶν φλωρινικῶν παρατάξεων ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπευθυνομένης ἐν ἔτει 1992 εἰς στέλεχος ἐτέρας Παρατάξεως εἰς τό Ἐξωτερικόν, ὅπου μεταδίδεται ἡ ἐγκυρὸς, κατὰ τόν ἐπιστολογράφον, πληροφορία, καθ' ἣν εὐρίσκεται ἐν ἐξελίξει σχέδιον ἐνώσεως ὅλων τῶν παλαιοημερολογιτῶν ὑπὸ τόν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον Κιούσην καί νομικῆς ἀναγνώρισεώς των (μέ μισθούς κλπ.).

Ἐμφανῶς δέ πλέον καί τινες, πάλιν ἡμέτεροι, προπαγανδίζουν καί δηλώνουν, ἄλλοτε ὅτι: «Δέν πρέπει νά καθαιρεθοῦν, οἱ πέντε πρώην Μητροπολίται μόνον διὰ τὰ Κανονικά τους ἀδικήματα, ἢ ἀκόμη καί δι' αὐτό τό Σχίσμα, διότι θά πούνε: **Ναί παραβιάσαμε τήν Κανονικήν Τάξιν, διότι ἔπρεπε νά σώσουμε τήν Ἐκκλησίαν**»^(**) ἀπό τήν αἵρεσι τῆς «Νεοεικονομαχίας». Ἄλλοτε πάλιν, ὅτι: «Ναί μέν πρέπει νά καθαιρεθοῦν οἱ πέντε, ἀλλά μέ πρῶτον λόγον τήν αἵρεσιν, καί μετὰ καί διὰ τὰ κανονικά τους ἀδικήματα καί τό σχίσμα», καί ἄλλοτε, ὅτι: «Πρέπει πρῶτα νά καταδικασθοῦν τὰ αἰρετικά τους φρονήματα καί μετὰ νά καταδικασθοῦν καί οἱ ἴδιοι καί νά καθαιρεθοῦν». Διὰ δέ τοὺς Φλωριναίους: «Μήπως βιάστηκε ὁ Ἅγιος Πατέρας τό 1937 καί ἀπεκήρυξεν τόν Φλωρίνης;», κλπ. Καί ταῦτα κηρύσσονται διαδοχικῶς καί ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου μον. Μαξίμου. Ἄλλος πάλιν δηλώνει: «Δέν γράφω κατὰ τῶν πέντε, διότι τινές Ἀρχιερεῖς μας ἔχουν τὰ ἴδια φρονήματα μέ αὐτούς»,

(*) Ὁρᾶτε Κ.Γ.Ο., Τόμος 1998, σελ. 228 καί 229 καί βελτιωμένον ἀνάτυπον «Ἀπαντῶμεν ἐν Ἀγάπῃ καί Ἀληθείᾳ καί ζητῶμεν τίμιον Διάλογον», Ἀθήναι Ἰούνιος 1999, σελ. 17 καί 18.

(**) Αὐτά περίπου ἔγραψε διὰ πρώτην φοράν τό 1979 ὁ κ. Καλλίνικος, προκειμένου νά δικαιολογήσῃ τό πραξικόπημα τῶν Ἀντωνίου - Καλλίστου, οὐσία ὅμως κίνημα ἰδικόν του καί τοῦ ἀποθανόντος Καλλιοπίου. Ἐγράφησαν τότε διὰ λογαριασμό τῶν πραξικοπηματιῶν καί ὅλων τῶν «ἠθικῶν» πού συμμετεῖχαν εἰς τό κίνημα τοῦ 1979, τὰ ἐξῆς περίπου: «**Κάναμε καί ἐμεῖς ἓνα σχίσμα καί καταλύσαμε μίαν φοράν τήν Κανονικήν Τάξιν καί τί ἔγινε. Τόσες Κανονικές παραβάσεις ἔγιναν, ἃς μᾶς συγχωρήσῃ ὁ λαός καί ἀκόμη μίαν παράβασιν πού εἶναι γιά τό καλό τῆς Ἐκκλησίας**», διότι τήν σώσαμε ἀπό τοὺς «ἀνήθικους»! Αὐτά ἀκριβῶς μεταφέρουν καί τινες ἡμέτεροι, ἱσχυριζόμενοι παραπλανητικῶς, ὅτι δέν εἶναι σοβαροί, ἢ δέν εἶναι ἄρκετοί οἱ Κανονικοὶ λόγοι διὰ νά στηρίξουν τήν Καθαίρεσιν τῶν πέντε, διότι αὐτὴν τήν φοράν παρεβίασαν τήν Κανονικήν Τάξιν «διὰ νά σώσουν τήν Ἐκκλησίαν ἀπό τοὺς νεοεικονομάχους»!!!

καί επομένως: «Δέν ἀνακοινώνω εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον τήν σχετικήν μελέτην μου ἐπὶ τῶν αἰρετικῶν φρονημάτων τῶν πέντε, διότι ἂν καταθέσω τήν ἐργασία μου γιά τά αἰρετικά φρονήματα τῶν πέντε, οἱ ἰδιοὶ μας θά καθαιρέσουν πρώτα ἐμένα»(!) Ταῦτα κατά τόν κ. Δημ. Κάτσουρα, ὁ ὁποῖος κατά τās δηλώσεις του ἔχει ἐβδομηκοντασέλιδον σχετικήν μελέτην – γνωμάτευσιν, ἡ ὁποία τοῦ ἐζητήθη ἀπό τοῦ 1997, καί τήν ὁποίαν τόν Ἀπρίλιον τοῦ 1998 ἤρνηθη νά ἀνακοινώσῃ, ἀλλά καί δέν ἐγνωμάτευσεν παρὰ τό γεγονός, ὅτι ἐπισημως τοῦ ἐζητήθη παρὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ.^(*)

Παράλληλα ὁ μον. Μάξιμος καί ὁ κ. Δημ. Κάτσουρας ἔχουν φιλικάς κοινωνικάς σχέσεις μετά τοῦ κ. Σακαρέλλου καί Καλλινίκου, τό δέ γνωστόν ἄρθρον τοῦ κ. Γκουντζίδη, τό ὁποῖον ἀφορᾷ τόν κ. Καλλνίκο καί τήν παράταξίν του, καθ' ἡμᾶς δέν δημοσιεύεται διὰ νά μή θιγῇ, ὁ κ. Καλλνίκος καί ἡ παράταξις του.⁽⁷⁾ Ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, ἀμφότεροι καί ἀπό κοινοῦ, ἐποίησαν τά ἄνω κάτω καί σικοφαντοῦν τόν θεολόγο ψευδέστατα, δῆθεν ἐπὶ κακοδοξία κλπ., τόσον εἰς τό βιβλίον του: «**ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΜΕΝ...**», εἰς τās σελίδας 68 καί 69, ὅσον καί εἰς τό ἄρθρον του: «**ΑΠΑΝΤΩΜΕΝ ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ...**». Ὁρᾷτε τό ἄρθρον εἰς τό ἀνάτυπον τεῦχος ὑπὸ τόν ὁμώνυμον τίτλον, σελ. 40-47 καί εἰς ἐπιτομήν ἐγγράφων ὑπὸ τόν τίτλον: «**ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ...**», σελ. 2 καί ἐξῆς. Ἐξέθεσαν, ὅμως, οἱ ἴδιοι καί αὐτόν τόν βαθυσέβαστον Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, ἀλλά καί Πατέρα ὄλων μας, ἐξωθήσαντες αὐτόν εἰς ἀντικανονικάς ἐνεργείας, ἀποκλειστικῶς διὰ νά καλύπτονται οἱ ἴδιοι, καί νά μή ἐκτίθεται ἡ Φλωρινική παράταξις καί προσωπικῶς οἱ κ. Καλλνίκος καί κ. Σακαρέλλος, ἐνῶ εἰς τό ὅλον θέμα εἶναι ἀναμειγγμένος καί ἄλλος «ἡμέτερος», ὁ ὁποῖος ἀκόμη καί πρὸ τοῦ 1980 καί μέχρι σήμερον κινεῖ τά νήματα τῆς «ἐνώσεως» μέ ἀνορθόδοξον τρόπον, καί ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ εἰς ἕναν «**παλαιοημερολογιτικόν οἰκουμένισμόν**».

(*) Σημειωθῆτω, ὅτι ὁ κ. Κάτσουρας ἀνέλαβε τό 1997 νά γράψῃ διὰ λογαριασμόν ὅλων τῶν θεολόγων, οἱ ὁποῖοι προετίθεντο νά ὑπογράψουν ἀπό κοινοῦ, ὅπως ἀπό κοινοῦ εἶχον ὑπογράψῃ καί ἄλλα κείμενα.

Σημ. ἡμ.: (7). Τό γεγονός ὅτι ἡ ὁμιλία μας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας 1997 ἐδημοσιεύθῃ εἰς τόν «**ΚΗΡΥΚΑ**» (Τόμος 1997), ἀλλά καί τό γεγονός ὅτι ἡ ἀπάντησίς μας εἰς ἐπακολουθεῖσαν κακὴν ἀρθρον τοῦ «Ἀχαΐας» κ. Καλλνίκου καί αὕτη ἐδημοσιεύθῃ εἰς τόν «**ΚΗΡΥΚΑ**» (Τόμος 1998), μέ συνέπειαν νά ἐκτίθεται ὁ «Ἀχαΐας» κ. Καλλνίκος Ἐπανελθὼν οὗτος καί πάλιν ἡ ἐπομένη ἀπάντησίς μας δέν ἐδημοσιεύθῃ, διὰ δύο λόγους: α) Αἱ πιέσεις δι' ἑνώσιν εἰς τόν Παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμένισμόν ἦσαν ἀφόρητοι, ἀφοῦ ἐντός τοῦ 1999 ἔπρεπε νά εἶχον τελειώσῃ ὅλοι αἱ «διαπραγματεύσεις» καί ἀνατέλλοντος τοῦ 2000 νά ἐκηρύσσετο ὁ «θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας», ὅπως ὡς θρίαμβος ἐπαρουσιάσθῃ καί ἡ ἱεραποστολή εἰς τήν Ρωσικὴν Σύνοδον τῆς Διασποράς ἐν Ἀμερικῇ καί ἡ μετ' αὐτῆς ἐκκλησιαστική κοινωνία. Ἐπομένως δέν ἐπετρέπετο καμμία παρέμβασις, ἡ ὁποία θά ἐδυσκόλευε τό σχέδιον τῆς προδοσίας. Ἀσφαλῶς τοὺς ἐγένετο καί παρατήρησις ὅχι ἡ τυχαία διὰ τās προηγουμένας δημοσιεύσεις, καί β) Τό τελευταῖο αὐτό ἀπαντητικὸν μας ἄρθρον περιεῖχε τήν γνωστὴν ὡς δῆθεν «**ἀμάρτυρον**» διατύπωσιν!... Κατόπιν τούτων (τό ἐν λόγῳ ἀπαντητικόν ἄρθρον), ἐδημοσιεύθῃ εἰς εἰδικόν τεῦχος ὑπὸ τόν τίτλον: «**Ἀπαντῶμεν ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ καί ζητοῦμεν τιμίον Διάλογον**», Ἀθῆναι 1999.

Δι' όλους αυτούς τούς λόγους και άλλους επίσης σοβαρωτέρους, απειλούμεθα με διχασμούς τούς οποίους όλοι αυτοί επιδιώκουν, διὰ νά ἀπαλλαγούν ἀπό τήν ἐνοχλητική παρουσία τινῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων «σκοντάφτουν» τὰ σχέδια τῶν. Ὅπως γράφει καί ὁ κ. Γκουτζίδης, ὅλα τὰ ἀνωτέρω, ἀποτελοῦν «προδοσίαν»^(*) κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἀπ' ἀρχῆς σθεναρῶς οὗτος ἀπέκρουσεν καί διὰ τοῦτο ἀπετέλεσεν καί ἀποτελεῖ τὸν στόχον τῶν ἐπιθέσεων, τόσο ἀπὸ τούς «πέντε», ὅσον καί ἀπὸ τούς Φλωριναίους, ἀλλὰ καί ἀπὸ τινας ἡμετέρους, ἐνῶ καί ἡμεῖς τὴν 20.10.1999 δὲν ἐδέχθημεν τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ ἐν Συνόδῳ, καίτοι ἦτο ἐπισήμως προσκεκλημένος ἤδη ἀπὸ τὸν Ἰούνιον (Α.Π. 3090/16/29.6.1999 ἐγγραφον καί ἀπόφασις τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου) νά παραστῇ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς 22.6.1999 τῆς ὁποίας ὅλα τὰ θέματα «μετεκυλίσθησαν» εἰς τὴν τοιαύτην τῆς 20.10.1999.

Μακαριώτατε, Σεβασμιότατοι, ἀντιλαμβάνεσθε ἀσφαλῶς, ὅτι δὲν προτίθεμαι νά θίξω κανέναν, οὔτε νά ὀξύνω τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὸ μόνον τὸ ὅποῖον ἐπιδιώκω καί με αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν μου εἶναι νά κατανοήσουμε πόσον ἐκτεθειμένοι εἴμεθα καί ὡς Ἀρχιερεῖς, ἕκαστος προσωπικῶς, ἀλλὰ καί ὁμοῦ, ὡς Ἱερὰ Σύνοδος. Θέτω λοιπόν, τὸ ἐρώτημα ἀπλᾶ: Θά ἀσχοληθῶμεν καί θά ἐπιληφθῶμεν τοῦ θέματος τῶν «πέντε», κατὰ τὴν Κανονικὴν Τάξιν, καί Ὁρθόδοξον δεοντολογίαν καί τὴν Ποιμαντικήν; Ἰσχύει τὸ Κατηγορητήριον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 3005/18.6.1997; Πόσα χρόνια θά περιμένουμε ἀκόμη; Μήπως ἐπικεῖται «νά τὰ βροῦμε», ὅπως διαφημίζεται; Ἐχομε δικαίωμα νά σιωποῦμε εἰς τὴν κατ' ἐξακολούθησιν βλασφημίαν τῶν, καθ' ἣν αὐτοὶ «ἀποτελοῦν (δῆθεν) τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ.», ἢ αὐτοὶ «εἶναι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος», ἐνῶ ἡμεῖς κατ' αὐτούς «εἴμεθα οἱ σχισματικοὶ καί εἰκονομάχοι καί οἱ καθηρημένοι καί οἱ ψευτοπαπάδες καί ψευτοδεσποτάδες». Ἰδοὺ πῶς ἐπιτρέπομεν νά ἐγείρεται θέμα Ὁμολογίας μας(!) Ἰδοὺ ὅτι ἂν δὲν προσέξωμεν ἴσως καταστῶμεν καί βλάσφημοι(!) Ἔως πότε θά δίδωμεν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι προσπαθοῦμε νά κρυβῶμεθα πίσω ἀπὸ τὸ δάκτυλόν μας; Ἔως πότε θά κατευθύνουν τὰ Ἐκκλησιαστικά μας θέματα τρίτοι ἐξωσυννοδικοὶ ἐπηρεάζοντες Συννοδικὰ πρόσωπα;

4. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Αὐστραλίας

Δέν ἀντιπαρέρχομαι τὸ θέμα τῆς Αὐστραλίας, ἀλλὰ λέγω μόνον ὅτι ἂν θέλωμεν νά ἐπιβάλωμεν καί ἐκεῖ τὴν ἰδίαν «Κανονικὴν Τάξιν», τὴν ὁποίαν ἐφαρμοζομεν ἐδῶ, εἶναι προτιμώτερον νά μὴ τὸ ἐπιχειρήσωμεν... Ὡστόσον σέβομαι τὴν σχετικὴν Ἱεροσυννοδικὴν ἀπόφασιν περὶ μεταβάσεώς μου εἰς Αὐστραλίαν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι πρῶτον θά ἐπιληφθῶμεν τῶν ἰδικῶν μας φλεγόντων ἐκκλησιαστικῆς φύσεως θεμάτων. Δηλαδή πρῶτον νά ἐφαρμόσωμεν ἡμεῖς ἐδῶ τὴν Κανονικὴν Τάξιν, νά σεβασθῶμεν τὸ ἀληθές καί δίκαιον, καί μετὰ θά ἔχωμεν καί τὸ δικαίωμα καί τὰς

(*) Ὁράτε Ἐλευθερίου Γκουτζίδη: «ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ» Ἀθήναι Σεπτ. 1999, σελ. 45-47.

προϋποθέσεις νά τά απαιτήσωμεν καί από τούς πιστούς, Κλήρον καί Λαόν, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Αὐστραλίας.

5. Ἐπί τοῦ πέμπτου θέματος, τοῦ ἀφορῶντος τās ἐπιστολάς τοῦ Ἱερομονάχου π. Ἀμφιλοχίου καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 15/7.9.1999 ἀπόφασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παναρέτου

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, καί ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος ἐγίνε καταφανές ὅτι:

α) Ἦτο προσυμπεφωνημένον νά μή συζητηθῇ τό θέμα καθόλου, ἀλλά νά παραπεμφθῇ νά τό ἐξετάσῃ ὁ Σεβ/τος Πειραιῶς, διότι ἀφ' ενός τό νά ἐκκρεμῇ τοῦτο, ἐξυπηρετεῖ ἰδιαίτερα μερικούς, καί διότι ἂν ἡσχολεῖτο ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔπρεπε νά δώσῃ αὕτη Κανονικήν καί δικαίαν λύσιν, ὅπερ ὅμως δέν ἦτο ἐπιθυμητόν καθόλου. Ὑπό ποίαν, λοιπόν, Κανονικήν καί Ὁρθόδοξον δεοντολογίαν, μετεκυλίσθη καί αὐτό τό θέμα, τό ἰδιαίτερα εὐαίσθητον, εἰς τό νά τό ἐξετάσῃ καί νά εἰσηγηθῇ (πότε;) ἕνας Ἐπίσκοπος; Δέν ἔπρεπε ἐρχόμενοι εἰς τήν Σύνοδον νά εἴχομεν μελετήσῃ τό θέμα καί νά εἴμεθα πανέτοιμοι νά τό ἀντιμετωπίζαμεν, ἰδιαίτερα δέ τήν ὑπ' ἀριθμ. 15/7.9.1999 ἀπόφασιν τοῦ Σεβ. κ. Παναρέτου, ὅταν μάλιστα ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἀνεστατώθῃ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικόν; Πῶς ἡμεῖς οἱ Ἀρχιερεῖς ἐδέχθημεν νά δώσωμεν τήν ἐντύπωσιν, ὅτι ἀδυνατοῦμεν ὡς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας νά μελετήσωμεν τό θέμα καί νά ἀποφασίσωμεν!!! Διατί ἐπὶ δύο ἐτη δέν ἐξητάσθη καί τό θέμα τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἱερ/χου π. Ἀμφιλοχίου, ἀφοῦ, κατ' αὐτῶν, ὑπεβλήθη καί καταγγελία ὑπό Ἐπισκόπου;⁽⁸⁾ Διατί, ἀντ' αὐτοῦ, τήν 20.10.1999, εὐθύς, ὡς ἀνεκοινώθη ὅτι ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ θέματος τούτου, ὡς σαφῶς γνωρίζομεν, ἀμέσως ἐκλείσθη κατὰ τήν προσυμπεφωνημένην ἀπόφασιν, μεταξὺ Ἀρχιερέων, τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καί τοῦ Σεβ/του Ἀντιπροέδρου, κατὰ τήν ὁποίαν καί αὐτό τό θέμα δέν θά ἐξετασθῇ ἐπὶ τήν Σύνοδο, ἀλλά θά παραπεμφθῇ εἰς τήν Ἐπιτροπήν;⁽⁹⁾ Δέν ἔχομεν τό δικαίωμα Μακαριώτατε καί Σεβ/τοι ἀδελφοί, νά παραβλέπωμεν τήν Κανονικήν Τάξιν καί τό Δίκαιον. Εἴχομεν καί τās ἀπαραιτήτους Γνωμοδοτήσεις, ἀλλά καί τόν χρόνον, ὥστε

Σημ. ἡμ.: (8). Καί μέχρι σήμερον ἀμφιβάλλομεν ἂν ἐν προκειμένῳ ὁ εὐθέως καί ἀπροσχηματίστος παρεμβαῖνων ἀλλά καί εὐκολόπιστος Σεβ. κ. Γοργόνιος ἐνήργησε μόνος του ἢ τῇ καταλλήλῳ ὑποκινήσει τοῦ «Πειραιῶς» καί τῶν ἀδελφῶν Τσακίρογλου. Εὐχαρίστως, ὅποιαδήποτε ἔστω καί σήμερον παρέμβασιν τοῦ Σεβ. κ. Γοργονίου θά τήν λάβωμεν σοβαρά ὑπ' ὄψιν μας, μάλιστα εἰς τήν κατάλληλον στιγμήν τοῦ μεγάλου προβληματισμοῦ του εἰς τόν ὅποιον τόν ἐφεραν ἡ τρομακτική ἐξέλιξις τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων. Ἄς εἶναι βέβαιος ὅτι τό ἐλεύθερον καί αὐτόνομητον τοῦ χαρακτῆρος του ἐκτιμῶμεν ἰδιαίτερος. Ὁ Σεβ. κ. Γοργόνιος, παρὰ τά λάθη του ὡς ἀνθρώπου, ὅμως πολλάκις διετύπωσε ἀπάνσεις - θέσεις καί ἔδωκεν ἀπαντήσεις τās ὁποίας οὐδεὶς ἐτόλμησεν...

(9) Ὑπενθυμίζομεν, ὅτι κατὰ τόν μοναχό Μάξιμο, ἂν τό θέμα τῶν ἐπιστολῶν τοῦ π. Ἀμφιλοχίου ἔφθανε εἰς τήν Σύνοδον θά προεκαλεῖτο σχίσμα, διὰ τοῦτο καί εἰσηγήθη ὡς λύσιν τήν ἐπιβολήν ἀργίας εἰς τόν Ἱερομόναχον... Ὁ ἴδιος ἐδῆλωσε καί εἰς τόν Ἱερομ. π. Ἀμφιλόχιον, κατὰ τήν ὁμολογίαν τοῦ π. Ἀμφιλοχίου, ὅτι «ναί ἐγώ εἰσηγήθηκα νά σοῦ τεθῇ μία μικρή ἀργία, διὰ νά μή

νά συζητήσωμεν καί νά αποφασίσωμεν ὀρθῶς καί δικαίως. Διατί μέ τόσην σπουδήν ὑπεκφυγόντες ἐκχωρήσαμεν ἀρμοδιότητας, καθήκοντα καί εὐθύνas Συνοδικάς εἰς μίαν Ἐπιτροπήν, ἐνῶ ἡδυνάμεθα νά συνεχίσωμεν τήν συνεδρίασιν καί νά ἀποφανθῶμεν Συνοδικῶς; Καί ἡ Ἐπιτροπή ἐν προκειμένῳ τί θά μελετήσῃ καί τί θά εἰσηγηθῇ; Καί πότε θά συγκληθῇ ἡ Σύνοδος, καί πότε θά ὁλοκληρωθῇ τό θέμα; Ἔχουμε δηλαδή, τόν «ἀσθενή», (ἐν προκειμένῳ τό Σῶμα τῶν πιστῶν τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης καί τόν Ἱερομόναχον π. Ἀμφιλόχιον), εἰς τό «Χειρουργεῖον», καί δέν κάνουμε τήν ἐπέμβασι, δέν περιποιούμεθα τήν πληγήν πού προκαλέσαμε οἱ ἴδιοι καί φεύγουμε καί ἀφήνουμε νά αἱμοραγῇ τό Σῶμα, μέχρι νά «ἀποθάνῃ». Διερωτῶμαι, μήπως δι' αὐτόν τόν σκοπό ἔγινε ὁ τραυματισμός(!);^(*)

β) Κατά τήν ταπεινήν μας ἄποψιν θά ἔπρεπε ἐλεύθερα μέ ἀγάπη καί ἀντικειμενικότητα, ἡ ὁποία θά ἐστηρίζετο εἰς τήν Κανονικήν Τάξιν, τήν Ἀλήθειαν καί τό Δίκαιον, καί ἐπ' οὐδενί ἐπηρεασμένοι ὑπό τρίτων ἀνευθύνων, νά μελετούσαμε τάς ἐπιστολάς τοῦ Ἱερομονάχου π. Ἀμφιλοχίου, καί ἄν κάπου διεπιστώνετο, ὅτι οὗτος εἰς τά κείμενά του ὑπερέβαινε τά οἰκεία μέτρα, νά τό ἐσημειώναμε καί κανονικῶς νά ὑποδεικνύαμε εἰς αὐτόν τήν διόρθωσιν, εἰς τήν ὁποίαν ὤφειλε νά προβῇ. Θά ἔδει πρωτίτως νά εἴχομεν ἔλθει εἰς τήν θέσιν τοῦ Ἱερομονάχου καί νά εἴχομεν ἐξετάσει διατί ἔγραψεν; Ἐγραψεν μήπως ἐξ ἐμπαθείας καί κακῆς προθέσεως, ἡ ὅσα γράφει εἶναι γνησία φωνή Ὁρθοδόξου ζηλωτοῦ Κληρικοῦ, τοῦ ὁποίου τήν εὐαισθησίαν ἡμεῖς προεκαλέσαμεν; Καί ἄν ἀπεδεικνύετο, ὅτι ἔχει δίκαιον, διατί νά μὴν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τά ὅσα γράφει, καί νά τόν εὐχαριστήσωμεν, δι' ὅσα ὀρθῶς μᾶς ὑποδεικνύει;

γ) Δέν ἠθελήσαμεν, ὅμως, νά ἀναγνώσωμεν τάς ἐπιστολάς τοῦ π. Ἀμφιλοχίου, διὰ νά μὴν ἔλθωμεν εἰς τήν δύσκολον θέσιν νά ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἔχει δίκαιον. Διότι πῶς θά ὁμολογήσωμεν τοιοῦτόν τι, ὅταν τινές ἐξ ἡμῶν εἴμεθα ἐπηρεασμένοι ὑπό τρίτων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν λόγους νά «τρομοκρατήσουν» ἢ καί νά «κατατομήσουν», τόν Πανοσιολογιώτατον Ἱερομόναχον, πρὸς χάριν τῶν «πέντε», ἐνῶ ἄλλοι ἐξ ἡμῶν αὐτοα-

ἔλθῃ τό θέμα τῶν Εἰκόνων στήν Σύνοδο. Τό θέμα, ὅσο καί ἄν προκαλῇ, εἶναι μία πραγματικότητα, ὅτι ὁ μοναχός Μάξιμος (ὀχι, βεβαίως, μόνος του) ἐν ἄλλοις ἐπηρεάζει πρόσωπα καί καταστάσεις καί ἐν ἄλλοις καθίσταται καί «ρυθμιστής» τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐκτίθενται, καί ὅσοι δέχονται τούς ἐπηρεασμούς του, ἀλλά νά ἐκτιθέμεθα καί ἀπό κοινοῦ ὅλοι.

(*) Δέν ξέρουμε, ὅμως, ποῖος θά «ἀποθάνῃ». Τό 1993 ἡ τότε Σύνοδος ἔδесе πάλιν τριαύτην «Ἀργίαν» εἰς τόν Ἱερομόναχον π. Ἀμφιλόχιον. Τήν 28.10.1995 ὅμως ἠναγκάσθημεν νά ὁμολογήσωμεν (πρὸς τιμὴν μας βεβαίως), ὅτι ἐκείνη ἡ ἀργία ἦτο ἀντικανονική καί ἄδικος πράξις καί ὡς τοιαύτην τήν ἀνεκαλέσαμεν. Τήν 20.10.1999 ἡμεῖς ἐπίσθημεν, ὅτι τήν ἀργίαν δέν τήν ἔδесαν οὐσιαστικά ὁ Σεβ/τος Πανάρετος, ἀλλά τήν ἔδесαν ἐμμέσως πάλιν οἱ «πέντε», διὰ τινων ἡμετέρων, οἱ ὁποῖοι κόπτονται ὑπὲρ τῶν «πέντε» καί δυστυχῶς καί ἡμεῖς συρόμεθα ὡς Σύνοδος καί οὕτω ἐκτελοῦμεν τά θελήματα τρίτων, τά ὁποῖα εἶναι βολές κατὰ τῆς ἐνότητος τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Παρακαλεῖται ὁ Σεβασμιώτατος ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Πανάρετος καί προηγουμένως ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καί ὅλοι μας νά ἀναλάβωμεν τὰς εὐθύνas μας, πρίν μᾶς ζητήσῃ εὐθύνην ὁ Θεός...

πατούμενοι πιστεύομεν, ὅτι εἴμεθα σοφοί, εἴμεθα ἅγιοι, εἴμεθα «ἀλάνθαστοι», τὰ «ξέρουμε ὅλα», καί, ὡς ἐκ τούτου, ἂν κάποιος τολμήσῃ νά μᾶς ὑποδείξῃ κάτι, ἢ μᾶς παρατηρήσῃ, καθίσταται αὐτόχρομα **«ΑΣΕΒΗΣ»** καί πρέπει νά φιμωθῇ μέ κάθε τρόπον καί τέλος νά τοῦ ἀφαιρεθῇ καί ἡ κεφαλὴ(!). Δηλαδή οἱ «πέντε» εἶχον τό **«εἰκονομάχοι»**, τώρα τινές ἔχουν τό «ἀσεβής» καί ἄλλα τινά, ἐνῶ τό ἀποτέλεσμα, ἂν δέν προσέξωμεν, πολύ, φοβοῦμαι ὅτι θά εἶναι τό ἴδιο μέ ἐκεῖνο τῶν πέντε. Αὐτά ὅμως δέν εἶναι μόνον κακά σημεῖα, ἀλλά καί θυμίζουν ἄλλας ἱστορικές περιόδους, καί ἄλλους χώρους, καί ὄχι τόν χώρο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

δ) Δέν ἠθελήσαμεν ὡσαύτως, ὡς Ἱερὰ Σύνοδος, νά ἀποφανθῶμεν ἐλεύθερα καί ὑπό τό φῶς τῶν θείων καί Ἱερῶν Κανόνων, ἂν ὁ Σεβασμιώτατος κ. Πανάρετος ἦτο ἀρμόδιος, ἢ ὄχι, νά ὑπογράψῃ τήν ὑπ' ἀριθμ. 15/7.9.1999 πρᾶξιν κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ἱερομονάχου.⁽⁹⁾ Θέμα τόσον ἀπλοῦν καί καθαρόν, διότι τό φῶς τῶν θείων καί Ἱερῶν Κανόνων τό καθιστᾷ ἡλίου φαινότερον, δέν ἠθελήσαμεν νά τό ἐξετάσωμεν καί νά ἀποφανθῶμεν καί νά ὑποδείξωμεν εἰς τόν Σεβ/τον ἐν Χριστῷ ἀδελφόν, ὅτι καί ἔν ἀκόμῃ ἐπίστευεν (ἢ εἶσι τοῦ εἶπαν), ὅτι εἶναι ἀρμόδιος καί πάλιν, ὡς ἐνήργησεν, κατέλυσε τήν Κανονικὴν Τάξιν, διό ἡ πράξις του εἶναι ἄκυρος, καί ἔχει τὰς συνεπείας τῆς μόνον ἐπὶ τῆς Σεβασμιότητός του. Δέν τοῦ ὑπεδείχθη ὅτι μέ τήν πρᾶξιν του αὐτὴν οὐσιαστικά «διώκει» ὄχι μόνον τόν Ἱερομόναχον, ἀλλὰ καί ἑκατοντάδες Ὁρθοδόξων, τοὺς ὁποίους ἐξυπηρετεῖ οὗτος (ὁ Ἱερομόναχος) ὡς Πνευματικὸς τῶν Πατέρ. Δέν τοῦ ὑπεδείχθη, ὅτι μέ τήν πρᾶξιν του αὐτὴν ἐκτίθεται ὁ ἴδιος, διότι κλείνει Ναούς, διώκει Κληρικούς καί ἀποστερεῖ τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὴν λατρευτικὴν καί μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. Δέν τοῦ ὑπεδείχθη, ὅτι οἱ θεοὶ καί Ἱεροὶ Κανόνες δέν παίζουν, ἀλλὰ δά «ἐκδικηθοῦν», ὄχι μόνον τόν Σεβ/τον Πανάρετον, ἀλλὰ καί ἡμᾶς ὅλους, οἱ ὁποῖοι συμμετείχαμε εἰς τὴν Σύνοδον τῆς 20.10.1999, διότι μέ τόν τρόπον πού ἀντιμετωπίσαμε τό θέμα, καταστήσαμεν τό ἀδίκημα τοῦ ἐνός, ἀδίκημα ὅλων ἡμῶν, ἐνῶ δέν ἀφήσαμε ἄδικτον καί τόν Ἱερώτατον θεσμόν τῆς Συνόδου.⁽¹⁰⁾

Σημ. ἡμ.: (9). Κατὰ πληροφορίας ἡ ὑπ' ἀριθμ. 15/7.9.1999 «Πρᾶξις ἀργίας» κατὰ τοῦ Παν/του π. Ἀμφιλοχίου ἐπενοήθη καί συνετάγη ὑπὸ τῶν μ. Μαξίμου καί Δ. Κάτσουρα, ἐγράφη εἰς τό «κομπιούτερ» τοῦ «Σεβ/τον Πειραιῶς» καί ἐπρόκειτο νά ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ ὁποῖος ὅμως ἠρνήθη νά τό ὑπογράψῃ (περὶ αὐτοῦ ἔχομεν ἰδιαν ἀντίληψιν...), διότι ὑπελόγιζε τὰς συνεπείας καί διὰ τόν λόγον αὐτόν, τὴν ἐξαπέστειλε εἰς τόν Σεβ/τον Πανάρετον!

Σημ. ἡμ.: (10). Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Πανάρετος μόλις ἐπτά (7) μῆνας ἀργότερον ἤτοι, τὴν 29.6.2000, ἀνέλαβεν τὰς εὐθύνas του καί μέ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἀγάπην τοῦ ποιμνίου του ΕΣΠΑΣΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ, ΜΕ ΤΑ ὁποῖα οὕτως εἶπειν, τόν εἶχε δέσει ἢ «συμφορία τῶν ἀσεβῶν», ὡμολόγησε τὴν ἀλήθειαν καί μέ αὐτὴν «ἔσπασε τὰ μούτρα» τοῦ διαβόλου τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Σημειώνουμε ὅτι ὁ Σεβ/τος κ. Πανάρετος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τόν «Σεβ/τον Πειραιῶς» κ. Νικόλαον ἀείποτε εἶχεν καί ἔχει κρυσταλλίνην τὴν Ὁμολογίαν του καί ὡς πρὸς τὴν ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑΝ καί ὡς πρὸς τὴν ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ ΔΙΑΔΟΧΗΝ. Τό γεγονός αὐτό λέγει πολλὰ καί, καθ' ἡμᾶς, ἐρμηνεύει καί τό γεγονός τῆς 29.6.2000.

ε) Δέν ήθελήσατε νά άσχοληθήτε οὔτε μέ τά σχετικά πρός τό θέμα κείμενα καί κανονικάς μελέτας μου. Ἐχῶ τήν γνώμην, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί Σεβασμιώτατοι Συλλειτουργοί, ὅτι δέν εἶχατε, αὐτό τό δικαίωμα, διότι, ἐάν μέν σφάλλω εἰς αὐτά (ὑπ' ἀριθμ. 78/10.9.1999 καί 81/23.9.1999),⁽¹¹⁾ ἔπρεπε φιλαδέλφως νά μέ παρατηρήσετε καί νά μέ διορθώσετε, ἄν ὁμῶς ὀρθῶς ἐτοποθετήθην, ὠφεΐλατε νά σεβασθῆτε, ὄχι τήν ἐλαχιστότητά μου, ἀλλά τό Ὅρθόν καί Κανονικόν, τό Δίκαιον καί τήν Ἀλήθειαν. Ἐν προκειμένῳ τήν 20.10.1999 δέν περιεφρονήθην καί δέν εὐτελίσθην ἡ ταπεινότης μου ὡς Ἀρχιερεὺς, ἀλλά τό Δίκαιον καί ἡ Κανονικὴ Τάξις, ἐνῶ δέν ἐπροστατεύθῃ ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη καί ἡ ἐνότης.

Σημ. ἡμ.: (11). Ὁ Σεβ/τος κ. Κήρυκος εἰς μέν τό ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 78/10.9.1979 ἀσχολῆται μέ τήν γνωστὴν «Πρᾶξιν ἀργίας», ἡ ὁποία τελικῶς ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Σεβ/του κ. Παναρέτου. Ἐπιφυλασσόμεθα, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ κειμένου, νά δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον αὐτό τό κείμενον ἐνῶ ἐν τῇ παρούσῃ σημειώσει παραθέτομεν μόνον τὴν πρώτην καί τὴν ἀκροτελεύτιον παράγραφον: «Περιήλθεν εἰς χεῖρας μου τό ὑπ' ἀριθμ. 15/7.9.1999 ἔγγραφο τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Παναρέτου, μέ τό ὅποιον «ἀπεφάσισε» νά ἐπιβάλῃ «ἀργίαν» εἰς τόν Ἱερομ. π. Ἀμφιλόχιον Ταμπουράν. Κατά τήν ἐμὴν ταπεινὴν γνώμην πρόκειται διὰ μίαν πρᾶξιν πολλαπλῶς ἀντικανονικὴν καί ἐνδεχομένως πρόξενον πολλῶν δεινῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τὴν χαρακτηρίζω, ὡς τορπίλῃν εἰς τὰ θεμέλια τῆς ἐνότητος καί τῆς εἰρήνης εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία δυνατόν νά ὀδηγήσῃ καί εἰς πρόκλησιν νέου σχίσματος, τό ὅποιον ποδοῦν καί προσδοχοῦν αἱ ἰδία σκοτειναὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι τελικῶς προεκάλεσαν καί ἐκείνο τοῦ 1995». Καί ἡ ἀκροτελεύτιος: «Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, φιλαδέλφως καί κατὰ Ἀρχιερατικόν καθήκον παρακαλῶ καί προτείνω, ὅπως ὁ Σεβασμιώτατος ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Παναρέτος σταθμίσῃ τὰς εὐθύνas του ἐναντί τῆς εἰρήνης καί τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἀποδεσμευθῇ ἀπὸ ἐκείνουσ ποῦ ἐνδεχομένως τὸν παρέσθην εἰς αὐτὴν τὴν ἀντικανονικὴν ἐνέργειαν καί ἀνακαλέσῃ αὐτήν, διότι πάντοτε, ὅταν ἐμπροσθέν μας εἶναι ὁ γκρεμὸς ἐπιβάλλεται νά κάνωμεν τὰ εὐλογημένα πρὸς τὰ ὀπίσω βήματα». — Μέ τό ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 81/23.9.1999, συνεχίζει ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, συστηματικώτερον, μεταξύ δὲ ἄλλων γράφει καί ταῦτα: «Διὰ τοῦτο θερμῶς παρακαλῶ Ὑμᾶς, Ἅγιοι Ἀδελφοί, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μας, νά συμβάλωμεν ἅπαντες, ὥστε νά ἐξελθῇ ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός ἐκ τοῦ συγκεκριμένου ἀδιεξόδου καί οὕτω περισωθῇ καί τό Ἐπισκοπικόν του κύρος, ἀλλὰ καί νά διαφυλαχθῇ μέ τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου, ἡ εἰρήνη καί ἡ ἐνότης ἐν τῇ χειμαζομένῃ σήμερον Ἐκκλησίᾳ». Ἀκολουθεῖ κανονικὴ ἐκθεσις τοῦ προβλήματος καί κλείει ὡς κάτωθι: «Αὐθίς, ὡς ἐλάχιστος Ὑμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφός καί Συλλειτουργός, παρακαλῶ νά ἐξετάσωμεν εἰς βάθος ἐαυτοὺς, νά ἐρευνήσωμεν καί νά ἰδῶμεν ποῖα τὰ κίνητρα καί τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς ἐνεργείας τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, ἀλλὰ καί ὅλων τῶν ἰδικῶν μας κοινῶν παραλείψεων, καί ὡς συμπαρασταθόμεν μέ τὰς προσευχὰς μας, ὥστε ὅ,τι ἀτυχῶς καί ἐκ συναρπαγῆς ἢ ἄλλων λόγων ἐνήργησεν, νά τό θεραπεύσῃ, νά τό θεραπεύσωμεν ὁμοῦ, διότι σήμερον παρυσύθῃ ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός, αὔριον, μὴ γένοιτο, ἴσως καί ἡμεῖς, διότι, ὡς σάρκα φοροῦντες καί τῷ κόσμῳ οἰκοῦντες, εὐρισκόμεθα πάντοτε εἰς τὸν αὐτὸν κίνδυνον νά παρυσυνθῶμεν καί νά πλανηθῶμεν. Ὅθεν ἐν ἀληθείᾳ ἀγάπῃ ὡς ἐνεργήσωμεν τὰ πάντα κατὰ τὴν Κανονικὴν Τάξιν, ἵνα μὴ ὡς «καταφρονηταί» τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Στουδίτην, θεωρηθῶμεν. Ἡμεῖς μέ πολλὴν ἀγάπην θερμῶς παρακαλοῦμεν τὸν Σεβασμιώτατον ἐν Χριστῷ ἀδελφόν, ὡς «τρώσας» τὴν κανονικὴν τάξιν καί τό δίκαιον, αὐτὸς «καί ἰάσεται» τὸ τραῦμα, διὰ νά μείνῃ ἄτρωτος ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη καί ἡ ἐνότης εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Διαφορετικά, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἐφαρμόσῃ τὴν Κανονικὴν Τάξιν, διότι ὅπως ἀνέφερα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος, ὅταν τηρῆται ἐν ἀγάπῃ καί ἡ Κανονικὴ Τάξις, οὐδεὶς «θόρυβος» συμβαίνει, οὐδεμία «δυσφημία» ἀκούεται, ἀλλὰ μᾶλλον «εὐφημία» (ἔπεινοι) «παρὰ τῶν εὐ φρονούντων», δηλαδὴ ἀπὸ ἐκείνουσ ποῦ «εἶναι στὰ λογικά» τους καί σκέπτονται σωστά.

στ) Διὰ νά μή δοθῇ λύσις εἰς τό θέμα, δέν ἠθελήσατε κἄν νά ἀναγνωσθῇ καί ἡ **Κανονική ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ** τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 15/7.9.1999 ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου τῶν!!! Διερωτῶμαι ὅμως καί ἐνίσταμαι. Ἄν αὐτοί ἡγνοήθησαν καί ἀγνοοῦνται, καί περιφρονοῦνται, ποῖοι θά ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν; Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι προεκάλεσαν τό θέμα ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Π/του Ἱερομονάχου, ὑπηγόρευσαν τήν «ἀργίαν», καί διεσάλευσαν τήν εἰρήνην, τήν ἀγάπην, τήν Κανονικήν Τάξιν τῆς Ἐκκλησίας καί ἰδιαίτερα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Λαρίσης; Ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός Σεβασμιώτατος κ. Πανάρετος διὰ ποίους ἐξελέγη καί ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Λαρίσης; Δέν ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος διὰ νά ποιμάνῃ καί νά ὁδηγήσῃ εἰς νομάς σωτηρίους τοὺς πιστοὺς χριστιανοὺς τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης; Δηλαδή, τί καί πῶς πρέπει νά ἐνεργήσουν οἱ διωκόμενοι πιστοὶ διὰ νά τοὺς λάβωμεν τέλος πάντων ὑπ' ὄψιν; Ἥ θέλομεν νά φθάσωμεν εἰς τό σημεῖον νά μὴν ἀναγνωρίζουν τὰ λογικά πρόβαρα τήν φωνήν τῶν Ποιμένων τῶν; Ἀσφαλῶς αὐτό τό θέλουν οἱ ἐπίβουλοι τῆς Ἐκκλησίας, ἡμεῖς, ὅμως, πῶς μέ τόν τρόπον μας τό ἐνθαρρύνομεν; Νομίζω Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι ἀδελφοί καί συλλειτουργοί, πῶς δέν ἔχθμεν τό δικαίωμα, νά περιφρονῶμεν τήν φωνήν τῶν πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὀφείλομεν μέ ἰδιαίτεράν εὐαισθησίαν νά τείνωμεν οὐς εὐήκοον καί νά συλλαμβάνωμεν ὥς καλοὶ ἱατροὶ ὅλους τοὺς πνευματικούς παλμούς τοῦ ποιμνίου. Κατὰ τήν γνώμην μου καί ἐν προκειμένῳ, καθ' ὑπόθεσιν, ἂν ὁ Σεβασμιώτατος ἐν Χριστῷ ἀδελφός κ. Πανάρετος, ἦτο ἀρμόδιος καί ἂν εἶχε δίκαιον, δηλαδή ἂν εἶχεν ἀληθεῖς λόγους νά ἐπιβάλλῃ κυρώσεις, θά ἔπρεπε, ὡς Ἐπίσκοπος καί Πατήρ νά τηρήσῃ τήν Κανονικήν Τάξιν, καί νά προτάξῃ καί νά προτιμήσῃ τό πνευματικόν συμφέρον τοῦ Ποιμνίου του, τό ὁποῖον τόσον ἐδοκιμάσθη καί «κατεληστεύθη» κατὰ τήν περίοδον τοῦ 1991-1995.⁽¹²⁾

ζ) Δέν ἠθελήσαμε κἄν νά ἀναγνωσθῇ καί ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος εἰδική Γνωμάτευσις τοῦ θεολόγου Καθηγητοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκοντζίδη, ὁ ὁποῖος ὥς λάβωμεν σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν τί προσέφερε καί τί προσφέρει καί σέ μέγεθος καί σέ ποιότητα εἰς τόν Ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας, καί ποίους ἀγῶνας ἔκαμε κατὰ τῶν ἐπιβούλων τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας - Ὁμολογίας κλπ. Εἶναι λυπηρόν καί ἀπαγορευτικόν τό φαινόμενον, ὅτι τήν 20.10.1999 τινές ἡνωχλήθησαν καί μόνον ἀπό τήν παρουσίαν του καί ἔχασαν τήν ψυχραιμίαν τῶν, ὅταν ἐζήτησε νά παραστῇ εἰς τήν συνεδρίασιν, διότι ὅλα τὰ θέματα ἀφοροῦσαν καί τό πρόσωπόν του, π.χ. καί τό θέμα τῆς ὑπ' ἀριθμ. 999/2.8.98 «Β' Καταγγελίας» τοῦ Σεβ/του Πειραιῶς καί τό θέμα τοῦ

Σημ. ἡμ.: (12). Τότε, ὅπως καί τώρα, ἡ ἴδια δεοντολογία τοῦ ἀντιχρίστου Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, διὰ τοῦ κινήματος τοῦ τότε Ἀττικῆς Ματθαίου Μακρῆ, ἐδίχασε τήν Ἱερᾶν Μητρόπολιν Λαρίσης καί οὐσία διέλυσε τήν πρώτην ἐνορίαν τῆς Ἑλλάδος, ὁ δέ Ἱερός Ναός Εὐαγγελιστρίας μένει εἰς τήν κατοχήν τῶν «πέντε»! Τό δικαστήριον μετὰ 10 ἔτη δέν ἐκδίδει κἄν τήν ἀπόφασιν!... «Ὁ νοῶν νοεῖται»! Τό ἐν Σαμπεζύ Κέντρον τοῦ νεοημερολογιτικοῦ - Οἰκουμενισμοῦ, ὅπως καί τό Βατικανόν ἀπό τήν δεκαετία τοῦ 1990, ἔδωκαν ἐντολήν νά λήξῃ τό θέμα τοῦ παλαιοῦ εἰς τήν Ἑλλάδα καί νά μὴν ὑφίσταται τό 2000!... Καί πάλιν «ὁ νοῶν νοεῖται»...

π. Ἀμφιλοχίου, καί τό θέμα τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου καί πρό πάντων τό θέμα, διά τοῦ ὁποίου ἐκτίθεται ὁ Μακ/τος Ἀρχιεπίσκοπος ὡς «αἰρετικός». Ξεχάσαμε, ὅτι δέν εἶναι ἓνα τυχαῖον πρόσωπον ὁ κ. Ἐλευθ. Γκουτζίδης, ἀλλά ὁ δοκιμασμένος καί ἀσυμβίβαστος εἰς τά θέματα τῆς πίστεως, ἰδιαίτερα δέ συμβιβαστικός καί ὑποχωρητικός εἰς τά δευτερεύοντα καί ἐπουσιώδη; Διατί τόση περιφρόνησις ἢ φοβία νά παραστή; Οἱ πέντε ἔχουν λόγους, καί σήμερον ἴσως περισσοτέρους, ὥστε νά μισοῦν τόν θεολόγο κ. Ἐλ. Γκουτζίδη, οἱ Φλωριναῖοι ἰδιαίτερα ἔχουν καί αὐτοί σοβαροῦς λόγους, ἀλλά καί ὁ κ. Χριστόδουλος ὁμοίως ἔχει λόγους. Ἡμεῖς, Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι, ποίους λόγους ἔχομεν; Ἰδού τό ἐρώτημά μου καί ἡ ἀπορία μου.^(*) Πῶς ξεχάσατε οἱ παλαιότεροι Ἀρχιερεῖς τήν συνεργασία σας μετά τοῦ Γκουτζίδη; Πῶς συνεχίζουμε τήν ἐναντίον του συμπεριφορά τῶν πέντε; Πιστεύω πῶς δέν ἐξουδετερώνεται καί δέν περιθωριοποιεῖται κανεῖς, ὅταν ἐνεργῇ ἀνιδιοτελῶς καί μέ γνήσια ἐκκλησιαστικά κίνητρα καί ἀγωνίζεται ὑπέρ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας - Ὁμολογίας τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς καί διά τήν τήρησιν ἀπαρασαλεύτου τῆς Κανονικῆς Τάξεως, καί ὑπέρ τῆς Ἀληθείας καί τῆς Δικαιοσύνης. Εἴτε εἶναι λαϊκός, εἴτε μοναχός, εἴτε Κληρικός, εἴτε Ἀρχιερεῦς, ἐάν ἔχη μέ τό μέρος του τήν ἀλήθειαν, δέν βλάπτεται καί ἂν ὅλοι πέσουν ἐπάνω του. Ἐκεῖνοι πού παραβλάπτονται, εἶναι μόνον αὐτοί πού ἀδικοῦν καί δέν εἶναι ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί συλλειτουργοί

Ἐγραψα ταῦτα, διότι φρονῶ πῶς εἶναι καιρός πλέον, ὡς Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς καί μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὡς Γνήσιοι Διάδοχοι τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί τῶν Ἀγίων Πατέρων, νά ἀναλάβωμεν τās εὐθύνas μας, καί νά ἐργασεῶμεν ἐν πνεύματι ἀληθείας καί δικαιοσύνης, ὥστε καὶ σήμερον νά ποιήσωμεν ὅ,τι δέν ἐποιήσαμεν μέχρι τοῦ νῦν, καί νά θεραπεύσωμεν, ὅσα πρέπει νά θεραπευθοῦν, συνεργούσης ἡμῖν τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διά τήν ἀποκατάστασιν τῶν παραλείψεων καί τήν θεραπείαν τῶν ἀντικανονικοτήτων, ὅπου καί ὅπως αὐταί

(*) Οἱ παλαιότεροι Ἀρχιερεῖς θά ἐνθυμοῦνται ἀσφαλῶς, ποίους ἐπεστράτευsen τότε (1977) ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὅταν, ἐν συγχορδία, Νεοημερολογεῖται καί Φλωρινικοί, οἱ μέν ἀπό τῶν στηλῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Τύπου», οἱ δέ ἀπό τά ἰδικά τους ἐντυπα, ἐβλασφῆμουν, ὅπως ἀργότερα καί οἱ πέντε, κατὰ τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀποκαλοῦντες ἡμᾶς «σχισματοαἰρετικούς», καί κατὰ τῆς Ἀποστολικῆς μας Διαδοχῆς δεχθέντες τόν τότε Κορινθίας Κάλлистον ὡς Μητροπολίτην ἀπό τό 1971, ἐνῷ τινεῖς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἠγείραν τήν ἰδίαν χρονικήν περίοδον (1977) κίνημα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας κηρύσσοντες, ὑπό τό πρόσχημα τῆς ἐνώσεως μετά τῶν Φλωρινικῶν, τήν αἵρεσιν τοῦ «παλαιοημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ». Τότε λοιπόν ἐπεστράτευσα τόν θεολόγο κ. Ἐλευθέριο Γκουτζίδη, ἐδέχθητε ἐπὶ πάρα πολλά ἔτη τās πολυτίμους ὑπηρεσίας του, καί τόν ἔχετε θεολογικόν Σύμβουλον. Τώρα πῶς ἀλλάξαν τά πράγματα; Διερωτῶμαι. Μήπως οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι παράγοντες, οἱ ὁποῖοι τότε ἐκρύπτοντο πίσω ἀπὸ τόν πόλεμον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, καί πίσω ἀπὸ τοὺς «πέντε», κρύπτονται καί σήμερον πίσω ἀπὸ τά ὁσημέραι κλιμακούμενα, πλὴν ἐπιμελῶς καλυπτόμενα, σχέδια κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ; Μήπως κατῴρθωσαν νά προωθῇ σουν καί ἐκ τῶν ἐνδόν σχεδίων περιθωριοποιήσεως ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, δέν θά ἐπιτρέψουν, ὅπως καί τότε μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, δέν ἐπέτρεψαν, νά προχωρήσουν τά σχέδια τῆς προδοσίας, ὅπως δέν ἐπροχώρησαν καί τῶν «πέντε»;

έσημειώθησαν. Μόνον έτσι πιστεύω άκραδάντως, θά προαγάγωμεν τήν έν Χριστώ αγάπην, τήν ειρήνην καί τήν ένότητα εις τό Σώμα τής Έκκλησίας, εις τό Όποιον καί ήμείς ανήκομεν. Είς τās χείρας μας είναι νά ενεργήσωμεν τό θέλημα του Χριστου καί νά ματαιώσουμε τά σχέδια των σκοτεινών μηχανισμών, οί όποιοι καί μετά τό 1995 συνεχίζουν νά επιβουλεύονται τήν Έκκλησίαν του Χριστου. Άς είναι γνώμων μας καί κριτήριο μόνον τό Κανονικόν, τό Δίκαιον καί ή Άλήθεια, διότι δέν πρέπει νά μάς διαφεύγει, ότι κατά τόν Άγιον Γρηγόριον τόν Παλαμάν: «οί τής του Χριστου Έκκλησίας τής αληθείας εισίν καί οί μή τής αληθείας όντες, ουδέ τής του Χριστου Έκκλησίας εισί καί τοσοϋτο μάλλον, όσον αν καί σοφών αυτών κατεψεύδονται, ποιμένας καί αρχιποιμένας ιερούς έαντούς καλοϋντες καί υπ' άλλήλων καλούμενοι...». (Άγιου Γρηγορίου παλαμά, «Πρός τόν Πατριάρχην Άντιοχείας» Κωδ. COISL 99, f. 144 a).

Η μετοχή μας εις τό Σώμα τής Έκκλησίας του Χριστου δέν είναι γεγονός, τό όποιον εξασφαλίσαμεν «μιά για πάντα», αλλά είναι καρπός τής θεοποιου θείας Χάριτος, ή όποία αποκτάται διά του Άγιου Βαπτίσματος καί όλων των μυστηρίων καί παραμένει δυναμική, έφ' όσον είμεθα συνδεδεμένοι μετά τής αληθείας καί αγωνιζώμεθα υπέρ αυτής, κατά τό «αγωνισαι υπέρ τής αληθείας καί Κύριος ό Θεός πολεμήσει υπέρ σου» (Σοφία Σειράχ).

Άσπαζόμενος Υμās εύχομαι, όπως ό Χριστός ειή πάντοτε έν τώ μέσω ήμών.

Ελάχιστος αδελφός καί συλλειτουργός Υμών

† Ό Μεσογαίας καί Λαυρεωτικής

ΚΗΡΥΚΟΣ

Ένώ αυτά έγραφεν κατά Νοέμβριον του 1999 ό Σεβ/τος Μητροπολίτης κ. Κήρυκος, ό Παλαιοημερολογιτικός Οικουμενισμός προωθοϋσε πιεστικά τήν ολοκλήρωσιν τής προδοσίας, όπως ήδη είδομεν εις τās σελίδας 231-232 του παρόντος, όσον καί εις τήν υπ' αριθμ. (6) σημείωσιν έν τή όποία τελικώς έγινε λόγος περί αποκαλυπτικού ντοκουμένου τής ίδίας περιόδου. Παραθέτομεν λοιπόν τήν έν λόγω βαρυσήμαντον μαρτυρίαν διά νά έχη ό καθείς πλήρη τήν πραγματικήν εικόνα τήν όποίαν παρουσίαζεν ό Παλαιοημερολογιτικός Οικουμενισμός, κατά τό 1999, τό όποιον είναι έτος άποτυχίας του «επιθύραις» τής Όρθοδοξίας ίσταμένου «θριάμβου» όλων των ξένων κέντρων.

Η Έπιστολή των εύλαβεστάτων Ευαγγελίας καί Όλυμπία Χαλκίδου

«Πρός τόν Σεβ/τον Μεσογαίας κ. Κήρυκο

20ή Νοεμβρίου 1999

Σεβασμιώτατε, Εύλογείτε.

Πρό όλίγων ήμερών, σε μία συνάντηση μέ φιλικά μας πρόσωπα, πληροφορηθήκαμε κάποιες έξελίξεις στά έκκλησιαστικά μας πράγματα, πού μάς έκαναν —χωρίς καμμία υπερβολή— νά ανησυχήσουμε. Η ανησυχία μας είναι έντονώτατη, γι' αυτό καί σās απενθύνουμε τήν παρούσα έπιστολή.

Κατ' ἀρχήν διστάσαμε ἂν ἔπρεπε νά μιλήσουμε σέ κάποιον, γιατί αὐτά πού θά σᾶς περιγράψουμε ἔγιναν στό σπίτι πολύ ἀγαπητῶν μας προσώπων, τά ὁποῖα ἐξαιτίας τῆς ἐμπιστοσύνης τους πρός ἐμᾶς, εἶπαν κάποια πράγματα. Ἐπειδή ὅμως τά ὅσα μᾶς εἶπαν δέν ἀφοροῦν προσωπικά ἐμᾶς ἢ ἐκείνους, ἀλλά θέματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας ἀγῶνα, ἄκρως ἀνησυχητικά κατὰ τήν ἀποψή μας, καί ἐπειδή πρόθεσή μας δέν εἶναι νά θίξουμε πρόσωπα, ἀπευθυνόμεθα σέ σᾶς γιά νά λάβετε γνῶση κάποιων πραγμάτων, νά κρίνετε ἂν ὑπάρχει λόγος ἀνησυχίας καί ἂν ὑπάρχει, νά προχωρήσετε στούς κατάλληλους χειρισμούς, ὅπως ὑποχρεοῦσθε ὡς Ἀρχιερεῦς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Θά προσπαθήσουμε νά μεταφέρουμε τόν ἐπίμαχο διάλογο, ὅσο πιό πιστά μπορούμε, χωρίς ἄλλες κρίσεις καί σχόλια.

Ἐνα ἀπόγευμα, πρίν ἀπό μερικές ἡμέρες, ἐπισκεφθήκαμε στό σπίτι τους τό ζεῦγος... ⁽¹⁾ Ἀφοῦ συζητήσαμε διάφορα θέματα, κυρίως γιά τήν δύσκολη θέση πού ἔχουν βρεθεῖ οἱ ἀδελφές στό Μοναστήρι, ἡ κυρία... ἐξέφρασε τήν μεγάλη εὐσαρέσκεια καί λύπη της, γιατί «ὅλα αὐτά θά εἶχαν ἀποφευχθεῖ, ἂν εἶχε γίνει ἡ ἔνωση μέ τούς Φλωριναίους καί ἦμασταν τώρα μία μεγάλη καί ὑπολογίσιμη Ἐκκλησία»! Ἐνῶ μέχρι ἐκείνη τήν στιγμή εἶχαμε τήν αἴσθηση, ὅτι συνομιλοῦμε μέ ἀνθρώπους πού «ἐκπέμπουμε στό ἴδιο μῆκος κύματος», ἀρχίσαμε νά μὴν καταλαβαίνουμε ἂν ἐρμηνεύαμε σωστά αὐτά πού ἀκούγαμε, ἂν ἀκούγαμε καλά ἢ ἂν οἱ συνομιλητές μας ἀπό ἀδυναμία ἐκφρασης, ἀλλά ἤθελαν νά ποῦν καί ἄλλα ἔλεγαν. Ἐλεγαν, ὅτι «ἦταν πολύ λυπημένοι, διότι ἐνῶ θά εἶχε γίνει ἡ ἔνωση μέ τούς Φλωριναίους πρός δόξαν Θεοῦ, γιά μία μεγάλη καί λαμπρή Ἐκκλησία μέ πολλές ἐνορίες, Κλήρο καί Δεσποτάδες, φθόνησε ὁ διάβολος καί ἡ ὅλη προσπάθεια ναυάγησε, ἐξαιτίας τοῦ Ἐλευθέριου καί τοῦ Κήρυκου»!

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι χάσαμε τά λόγια μας, καθώς δέν περιμέναμε νά ἀκούσουμε περί ἐνώσεως μέ τούς Φλωριναίους στήν συγκεκριμένη περίοδο καί μέ τρόπο «ὡς κεραυνό ἐν αἰθρία». Ἐν τούτοις ἐκφράσαμε τήν δυσπιστία μας λέγοντας, ὅτι ἡ ἔνωση δέν εἶναι κάτι πού γίνεται εὐκόλα, ἀφοῦ οἱ Φλωριναῖοι δέν ἔχουν Ἀποστολική Διαδοχή, κάποιοι ἀπό αὐτούς ἔχουν ἀλληλοκαθαίρεθεῖ, ἐνῶ ἄλλοι εἶναι καθηρημένοι Νεοσημερολογίτες, κλπ. Τότε τόν λόγο πῆρε ὁ κύριος... καί εἶπε: «Ὅχι μ' αὐτούς, αὐτοί εἶναι ἄλλοι. Μιλάμε γιά ἔνωση μέ τήν Παράταξη τοῦ Κιούση. Αὐτοί εἶναι σάν κι ἐμᾶς. Εἶναι σοβαροί, χωρίς ἡθικά παραπτώματα, συνεπεῖς στά καθήκοντά τους, μέ γένια(!), μέ μακριά μαλλιά(!). Αὐτοί εἶναι ἐντάξει, σάν κι ἐμᾶς»!

«Μά —εἶπαμε πάλι— ὁ πρ. Φλωρίνης ἄφησε μία παράταξη χωρίς Ἐπισκόπους. Ὑπάρχει ἓνα σχετικό πρόβλημα, γιά τό πῶς προέκυψαν οἱ ἐπόμενοι Ἐπισκοποὶ τους. Δέν ἔχουν Ἀποστολική Διαδοχή, πῶς λοιπόν εἶναι σάν κι ἐμᾶς; Δέν μπορούμε νά μιλάμε γιά ἔνωση ἐδῶ καί τώρα, ἔτσι ἐπιπόλαια».

«Ὅχι βέβαια ἐπιπόλαια —ἦταν ἡ ἀπάντηση τῆς κυρίας...— θά γίνη κοινὴ Ὁμολογία Πίστεως καί ἔπειτα ἡ ἔνωση. Τά πράγματα ἦταν ἔτοιμα, ὅλα εἶχαν συζητηθεῖ

(1) Τά στοιχεῖα βρίσκονται στό ἀρχεῖο τοῦ περιοδικοῦ.

καί τελευταία στιγμή ὁ Ἐλευθέριος καί ὁ Σεβ. Κήρυκος ἀντέδρασαν καί τὰ χάλασαν ὅλα. Ὁ καημένος ὁ Δημήτριος (σ.σ. ὁ κ. Κάτσουρας) ἔτρεξε, ἔκανε τόσο ἀγῶνα, μόνε αὐτός ἀπ' ὅλους τοὺς Θεολόγους μας καί τελικά τοῦ τὰ χάλασαν»!

«Μά ὁ Σεβ. Κήρυκος καί ὁ κ. Γκουτζίδης —ἀπορήσαμε ἐμεῖς— εἶναι ἐπίσης Θεολόγοι, ἄνθρωποι μέ ἀγωνιστικό φρόνημα καί ἔχουν δώσει γιά πολλά χρόνια τώρα ἐπιτυχῶς ἐξετάσεις σέ ἀνάλογα θέματα. Δέν μπορεῖ νά ἔκαναν τέτοια «ζημιὰ» χωρὶς λόγο. Ἀμφισβητῆτε τήν κατάρτιση ἢ τίς προθέσεις τους;».

«Ἐμεῖς τόν Ἐλευθέριο τόν ἀγαπάμε —ἦταν ἡ ἀπάντησιν— τόσα χρόνια στό Ρούφ σάν δάσκαλο τόν εἶχαμε. Ἦταν καλός ἄνθρωπος, ἀγωνιστής τῆς Ὁρθοδοξίας, τίμιος, ἀνιδιοτελής, σπουδαῖος Θεολόγος, ἀλλά μᾶς ἀπαγοήτευσε. Μπῆκαν στή μέση τὰ προσωπικά, ἐπειδή κατάφερε ὁ Δημήτριος νά φέρη ἐνότητα καί εἰρήνη μέ τοὺς Φλωριναῖους, ἐνῶ ὁ Ἐλευθέριος κατέληγε πάντα σέ ἀδιέξοδο. Τόν Ἐλευθέριο τόν ἀγαποῦμε, ἀλλά τήν ἀλήθεια τήν βλέπουμε καί τήν λέμε. Εἶναι ἐριστικός. Δέν μπορεῖς μέ αὐτόν τόν τρόπο νά κερδίσης κάποιον. Ἐνῶ ὁ Δημήτριος ἔχει ἄλλο τρόπο. Εἶναι γλυκομίλητος, πρᾶος, κάνει ὡραῖο διάλογο. Γι' αὐτό τοὺς ἔφερε μέ τὰ νερά του».

«Αὐτά τὰ θέματα εἶναι πάρα πολύ σοβαρά —ἀπαντήσαμε— ἀλλά καί πάρα πολύ λεπτά. Δέν μπορούμε ἐμεῖς ἐδῶ νά ἐκφέρουμε γνώμη, ἐνῶ ἀγνοοῦμε πῶς ἀκριβῶς ἔχουν τὰ πράγματα».

«Τὰ ἀγνοεῖτε; Καλά δέν σᾶς ἔχουν πεῖ τίποτα ἀπό πάνω;» (Ἐννοοῦσαν τό Μοναστήρι). «Ὁχι». «Νά ρωτήσετε νά σᾶς ποῦν».

«Ἐμεῖς δέν γνωρίζουμε τίποτε. Ἀλλά καί ἐσεῖς πού λέτε ὅλα αὐτά, πιστεύουμε ὅτι ἀγνοεῖτε πολλά. Καλά θά εἶναι νά βλέπουμε μέ πολύ σκεπτικισμό τέτοιες κινήσεις, πολύ δέ περισσότερο ὅταν κορυφαῖοι Θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας μας, γνῶστες τοῦ θέματος, ἐπισημαίνουν κάποιους κινδύνους. Ἐμεῖς αὐτό διαπιστώνουμε ἀπ' ὅσα μᾶς εἶπατε».

«Ὁ Σακκάς τὰ εἶχε πεῖ αὐτά ἀπό καιρό. Ἀπό τόν ἐγωῖσμό μας θά συρικνωθοῦμε καί δέν θά μπορέσουμε νά προχωρήσουμε».

«Ποῖόν ἐγωῖσμό; Ἔχουμε ἐγωῖσμό ὡς ἄτομα ἢ ὡς Ἐκκλησία; Καί ποῖός εἶναι ὁ Σακκάς; Εἶναι Θεολόγος;».

«Ὁχι δέν εἶναι, γνωρίζει ὅμως ἀπό Θεολογία καλύτερα ἀπό τόν καθένα καί ὅλοι οἱ Θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅλοι, τόν συμβουλευνται γιατί εἶναι σπουδαῖος καί ἀνώτερός τους».

Δέν ἔχουμε λόγια νά σᾶς περιγράψουμε καί τόν ὑπόλοιπο διάλογο, ὁ ὁποῖος καταντᾷ ἓνα θέατρο τοῦ παραλόγου. Σέ μᾶς γεννήθηκαν κάποια ἐρωτήματα: Φθάσαμε ὡς Ἐκκλησία ἓνα βῆμα πρὶν τήν ἐνωση μέ τοὺς Φλωριναῖους; Ἄν ναι, γιατί αὐτό μᾶς ἦταν παντελῶς ἄγνωστο; Ἐπειδή εἴμαστε ἀπλοὶ λαϊκοί; Αὐτό τί σημαίνει; Ὅτι

ἡ δική μας ψυχὴ ἔχει μικρότερη ἀξία ἢ μήπως γιὰ τὴν δική μας ψυχὴ θὰ δώσῃ λόγο κάποιος ἄλλος ἐκτός ἀπὸ ἐμᾶς, ἄρα δὲν χρειάζεται νὰ ξέρουμε τίποτα;

Βέβαια, θὰ μπορούσε κάποιος νὰ πῇ, ὅτι ὅσα μᾶς εἶπαν οἱ δύο φίλοι μας δὲν ἔχουν καμμία ἐγκυρότητα καὶ καμμία σχέση μέ τὴν ἀλήθεια. Ὡστόσο, κάποιες πληροφορίες ὅπως π.χ. ἡ ἐπιλογὴ τῆς Παρατάξεως Κιούση καὶ ὄχι κάποιας ἄλλης, ἡ ἐνωση μετὰ ἀπὸ κοινὴ Ὁμολογία Πίστεως, οἱ ἀγῶνες πού ἔκανε ὁ κ. Δημ. Κάτσουρας γιὰ τὴν ἐνωση, τὰ σχόλια αὐτοῦ τοῦ ἄγνωστου σέ μᾶς κ. Σακκά, ἡ πεποίθησή τους ὅτι τὰ προβλήματα τοῦ μοναστηριοῦ θὰ τελείωναν μέ τὴν ἐνωση μέ τούς Φλωριναίους, εἶναι πληροφορίες πολὺ συγκεκριμένες καὶ δὲν νομίζουμε, ὅτι ὅλα αὐτὰ μπορεῖ νὰ τὰ γέννησε ἀπλᾶ ἡ φαντασία τους. Ὅπου ὑπάρχει καπνός, ὑπάρχει — ἢ ἔστω ὑπῆρξε — φωτιά. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἀνησυχοῦμε καὶ ἀπευθυνόμαστε σέ σᾶς, μέ τὴν ἐλπίδα νὰ μὴν ἀγνοήσετε τὴν ἀγωνία μας καὶ νὰ κάνετε τὸ καθήκον σας ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ σέ ὅλους ἐμᾶς πού εἴμαστε μέλη Της.

*Με εὐλάβεια ἀσπαζόμαστε τὴν δεξιὰ σας
Εὐαγγελία καὶ Ὀλυμπία Χαλκίδου*

Σχόλιον «Ο.Π.»: Ἀσφαλῶς δὲν εἶναι μοναδικὴ αὕτη ἡ ἀποκαλυπτικὴ μαρτυρία, ἔχομεν καὶ πλῆθος ἄλλων κραυγαλέων μαρτυριῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγκεκριμένην ἀπόπειρα προδοσίας διὰ τοῦ δῆθεν «νέου θεολογικοῦ διαλόγου». Ἀπάντησις στὰ ἐρωτήματα τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἰδιαίτερα ἀποκαλυπτικὴ διὰ τὸ συγκεκριμένο χρονικὸ σημεῖον πού ἐγράφη, ἐδόθησαν μέσα ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα τῆς «Ο.Π.» καὶ συγκεκριμένως εἰς τούς Τόμους: 11ον, τεῦχος 110 σελ. 217–225, Τόμον 12ον, τεύχη: 111 σελ. 11–24, 112 σελ. 41–53, 113 σελ. 87–89, καὶ 13ον, τεύχη: 120 σελ. 26–28, 126–127 σελ. 293–300. Τὰ ὅσα συνέβησαν καὶ ὅσα ἐγράφησαν ἀπὸ τὸ 1999, ὅτε ἐστάλη ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολή, μέχρι σήμερον, ἐπιβεβαιώνουν τὸ πόσο δίκαιον εἶχον αἱ εὐλαβεστάται ἐπιστολογράφοι νὰ ἀνησυχοῦν. Πράγματι περᾶσαμε μέσα ἀπὸ τίς «συμπληγάδες πέτρες» τὰς ὁποίας ἔστησεν εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ Παλαιοσημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμός, καὶ δυστυχῶς καὶ σήμερον ἀκόμη περισσότερον πρέπει νὰ ἀγρυπνώμεν καὶ νὰ ἀγωνιζώμεθα. Πάντως, τουλάχιστον μέχρι τώρα, ὅπως φαίνεται, ΝΑΥΑΓΗΣΕ ἡ ἐπιχειρηθεῖσα ΠΡΟΔΟΣΙΑ δι' αὐτὸ ἐπιχειρεῖται ὁ διασυνδός καὶ διωγμός ὧν συνετέλεσαν εἰς αὐτὸ τὸ «ναυάγιον», ἐνῶ μέ ἰδιαίτερη ἐπιμονὴ συνεχίζουν τὸ «θάψιμο» ὧν τῶν ἐκκρεμούντων θεμάτων Πίστεως καὶ Ὁμολογίας καὶ κατασχευάζουν συνεχῶς σκευωρίας διὰ νὰ «δικαιολογήσουν» καὶ τὸ, μὴ γένοιτο, ἐνδεχόμενον νέον σχίσμα καὶ μάλιστα μέ τὴν Αἴσχραν ἐπινόησιν ἐναντίον μας ὡς δῆθεν αἰρετικοῦ. Μὴ κουράζωνται ὅμως μέ γνωματεύσεις καὶ βιβλία καὶ «ξοδεύονται», διότι ἄς γνωρίζουν πῶς ὅ,τι μᾶς ὑποδείξουν καὶ ἀποδείξουν ὡς μεμπτόν ἐξ ἐπόψεως Ὁρθοδοξίας «ΕΒΔΟΜΗ-ΚΟΝΤΑΚΙΣ ΕΠΤΑ» θὰ τὸ ἀνακαλέσωμεν καὶ θὰ τοὺς εἴμεθα εὐγνώμονες. Ἄς ἀποδείξουν ὅτι εἶναι ὀρθόδοξοι καὶ ζῶντα μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ μέ αὕτη τὴν συμπεριφορὰν. Ἄς προσέξῃ καὶ ὁ π. Εὐστάθιος, ὠρισμένα πνευματικά του τέκνα, τῶν ὁποίων τόσον «ἐπλατύνθη τὸ στόμα» ἐκ τῆς συκοφαντίας, ὥστε περισσεύσασα εἰς τὴν Αὐστραλίαν, «εἰσάγεται» καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα!

ΙΣΤΟΡΙΚΑ - ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΜΑΚ/ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Κ. ΑΝΔΡΕΟΥ

ΓΝΩΣΕΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ... ΟΤΙ ΛΙ ΗΜΕΡΑΙ ΠΟΝΗΡΑΙ ΕΙΣΙΝ

Τὴν στήλῃ ἐπιμελεῖται καὶ σχολιάζει ὁ θεολόγος Ἐλευθέριος Γκουτζίδης

(4η Συνέχεια - τελευταίον)

Ἡ στήλη αὐτή, ἡ ὁποία ἡνοίξε μέ τό τεῦχος τοῦ μηνός Μαρτίου, παρουσίασε ἕνα σημαντικό μέρος ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Μ/του Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου: «ΓΝΩΣΕΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ...», ὑπογραμμίζεται δέ ὅτι τό ἱστορικό καί Ὁμολογιακό αὐτό βιβλίον ἔχει μεγίστην ἐπικαιρότητα καί πρέπει νά μελετηθῇ ὁλόκληρο ἀπό κάθε πιστόν Ὁρθόδοξον Κληρικόν ἢ Λαϊκόν. Ἡ παροῦσα τελευταία συνέχεια, ἡ ὁποία εἶναι εἰλημμένη ἐκ τοῦ Δ' καί Ε' Μέρους τοῦ βιβλίου, παρουσιάζει ἀκόμη μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον διότι εἰς αὐτά συνοψίζει τό θέμα του ὁ Μακαριώτατος. Παραδέτομεν τό κείμενον καί τό σχολιάζομεν μέ ὑποσημειώσεις.

«ΚΑΙΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΛΕΙΝ»

Πατέρες καί ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

- Ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία καταφανώς διώκεται καί προδίδεται ἀπό τοὺς ἰδίους τοὺς ταχθέντας φύλακας Αὐτῆς.⁽¹⁾ Ἐσιώπησα, ὑπέμεινα, ὑπεχώρησα, ἐταπεινώθην, πλέον ὅμως ἡ σιωπὴ μου θά λογισθῇ ὡς δειλία καί προδοσία διὰ τοῦτο δημοσίως ὁμιλῶ καὶ ἐνημερώνω ὅλα τὰ πιστά μέλη τῆς Ἀγιωτάτης Μητρὸς Ἐκκλησίας, διότι, ὡς καί ἄλλοτε εἶπον, εἰς τό Συνοδικόν Συλλεῖτουργον, ὅταν τό καράβι κλυδωνίζεται ξυπνοὺν ὅλοι καί ὁ τελευταῖος ναύτης διὰ νά ἀγωνισθῇ διὰ τὴν περίσωσιν τοῦ σκάφους. Καί τό μὲν ΣΚΑΦΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ δέν θά καταποντισθῇ ποτέ, ἀλλὰ ὁ συναγερμὸς σημαίνει διὰ νά δεθῇ καλὰ τό πλήρωμα διὰ νά μὴν ἀρπάσουν ὀλίγους ἢ πολλοὺς τὰ κύματα καὶ τοὺς καταποντίσουν εἰς τὴν μανιασμένην θάλασσαν.⁽²⁾

(1) Σημείωσις ἡμετέρα: Τό 1994, Μακαριώτατε, ὅπως γράφετε καί εἶναι ἀναμφισβήτητον, «Ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία ἐδιώκετο καί προεδίδετο ἀπό τοὺς ἰδίους τοὺς ταχθέντας φύλακας Αὐτῆς.» Διερωτώμεθα, πῶς καί διατί οἱ πέντε τότε Μητροπολῖται μας «ἀπὸ φύλακες μετετράπησαν εἰς διώκτας καί προδότας», καί πῶς πάλιν, μετὰ τό 1997 συμβαίνει «ἄλλοι φύλακες» νά συμπεριφέρονται ὅπως καί ἐκεῖνοι ὡς «διώκται καί προδοταί»;

Καυχῶμαι ὅτι ἂν ἡ μετριότης μου δέν ἐσπούδασα, ἐφρόντισα ὅμως νά σπουδάσουν πολλά τέχνα τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἀποκτήσουν θεολογικήν μόρφωσιν. Ἡ συμβολή αὐτῶν εἰς τόν Ἀγῶνα, κατά τās τελευταίας δύο δεκαετίās ὑπῆρξεν οὐσιαστική καί ἀποφασιστική. Καί εἰς τό ἔργον μου ὅμως ἡ συμβολή τους ὑπῆρξεν οὐσιαστική. Καυχῶμαι ἐν Κυρίῳ ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ διά τῆς ἐμῆς μετριότητος ἀνέδειξε ἱκανούς ἐργάτας, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται εἰς τόν ἀμπελῶνα τοῦ Χριστοῦ. Προέρχονται ἐκ τῶν σπλάχτων τῆς Ἐκκλησίας, ἀγαποῦν αὐτήν καί θυσιάζονται δι' αὐτήν. Τά ἴδια λέγω καί διά τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μου κυρίως τοὺς Συνεπισκόπους καί συλλειτουργοὺς οἱ ὅποιοι ἐν πολλοῖς εἶναι ἰδικά μου τέχνα συνεργάται καί συλλειτουργοί ἐπὶ 30 καί 40 ἔτη, μέ πικραίνουν ὅμως σήμερα, δέν ἀποκλείεται καί ἀπὸ τοὺς νεώτερους (τό ἀπεύχεμαι) νά μέ λυπήσουν ἀκόμη καί μετὰ θάνατον, ὅπως λυπάται σήμερον ὁ Ἅγιος Πατὴρ Ματθαῖος, ὁ ὁποῖος ὅλους μᾶς ἐγέννησε διά τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Πικραίνομαι θλίβομαι, ἀλλά δέν γογγύζω. Γνωρίζει ὁ Κύριος διατί παραχωρεῖ τοιαύτας δοκιμασίας! ⁽³⁾

ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΟΥΔΕΝΑ ΛΟΓΟΝ

Εἶναι καιρός νά εἰπῇ καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπευθύνως ὅτι οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου πού μέ συκοφαντοῦν καί φθάνουν μέχρι τὴν διακοπὴν κοινωνίας καί συντηροῦν ἀκτρυκτον οἰσμός, δέν ἔχουν οὐδέν λόγον πίστεως, τό ἐπαναλαμβάνω: **ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΟΥΔΕΝΑ ΛΟΓΟΝ ΠΙΣΤΕΩΣ.** ⁽⁴⁾ Μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2566/23.1.1992 δέν δικαιοῦται κανεὶς νά ὁμιλῇ περὶ «εἰκονομαχίας» διότι δέν ὑπῆρξεν ποτέ εἰκονομαχία, ἰδιαίτερα ὅμως μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ὡς ἂν Ἐγκυκλίου, ἡ ὁποία ἐρρύθμισε τās διαφορὰς, ἀκρότητας μέχρι κακοδοξίας ἐπὶ τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων Ἀγίας Τριάδος, Φιλοξενίας τοῦ Ἀβραάμ καί τῆς ἐκ

(2) Σημ. ἡμ.: Τότε καλῶς, Μακαριώτατε, «ἐσημάνετε συναγεμὸν» διὰ νά προφυλάξετε τό πλήρωμα, σήμερον ὅμως πού Σεῖς προδίδετε, διατί θέλετε νά ἐφυσυγάζουν καί νά κοιμῶνται ὅλοι;

(3) Σημ. ἡμ.: Μακαριώτατε Πατέρα μας, πόσο εὐλογημένα καί τίμια μιλοῦσατε καί ἐνράφατε τό 1994! Διατί τώρα ἐνοχλεῖσθε ἀπὸ ὅσους μιμοῦνται τὴν ἰδικὴν Σας ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ; Διατί ὅλα ὅσα ἀνωτέρω γράφατε σήμερον νά στρέφονται κατὰ τοῦ Σεπτοῦ σας Προσώπου καί νά ἀποβαίνουν εἰς ἔλεγχόν σας; Δέν γνωρίζω τί φρονεῖτε σήμερον περὶ τοῦ Ἁγίου Πατρός, ἀλλά ἂν τό 1994, ὅπως γράφατε, ἦτο λυπημένος μέ τοὺς πέντε, σήμερον πόσον λυπημένος πρέπει νά εἶναι μέ τὴν Μακαριότητά σας;

(4) Σημ. ἡμ.: Πολύ ὀρθῶς γράφατε ὅτι οἱ «πέντε» «ΔΕΝ ΕΙΧΟΝ ΟΥΔΕΝΑ ΛΟΓΟΝ νά κλινδωνίζον τὴν Ἐκκλησίαν καί νά συντηροῦν ἀκτρυκτον τό οἰσμός των». Τά περὶ «Εἰκονομαχίας» ὅλα ἦσαν τεχνητά, προσχηματικά καί ἀπετέλουν φρικτὴν ἀπάτην, ὅπως ἀκριβῶς ἀποτελεῖ φρικτὴν ἀπάτην ἡ περὶ «ἀμαρτύρου» καί «καινοτομίας» σκευωρία τῶν Φλωρινικῶν καί Ὑμῶν. Οἱ Σεβ/τοι ὅμως Μητροπολίται Μεσογαίας κ. Κήρυκος, Βερροίας κ. Ταράσιος καί Λαρίσης κ. Πανάρετος ἔχουν ἢ δέν ἔχουν λόγους ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ, Δικαιοσύνης καί Ἀληθείας ὥστε νά διαχωρίζουν τās εὐθύνas των καί νά σᾶς θεωροῦν ὡς διώκτας καί προδότας τῆς Ὁρθοδοξίας; Εἶναι ἢ δέν εἶναι λόγοι Πίστεως τό ὅτι: α) Μὲ τὴν εἰσήγησίν σας, κατὰ Φεβρουάριον 2002, ἐδικαιώσατε τοὺς πέντε καί δέν σᾶς χωρίζει τίποτε, διότι ἡ «εἰκονομαχία» ἦτο ἐπάνω σέ ὠρισμένες εἰκόνες καί ἔληξεν τό θέμα! Ἐπομένως αἱ «ἀποφράσεις» των καλῶς, δικαίως καί κανονικῶς

Τάφου ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου. Ὑπενθυμίζω ἐνταῦθα καί τήν ἀπό 22.10.1992 Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (ἴδρα ἡμέτερον βιβλίον Ὁμιλία - Κείμενα - Ἐπιστολαί σελ. 153-154). Ὅσοι ὁμιλοῦν ἀνεύθυνα περὶ εἰκονομαχίας δέν ἔχουν «ἐπίγνωσιν» τί σημαίνει εἰκονομαχία, ἥ ἐν ἐπίγνωσει συκοφαντοῦν καί πλανοῦν, ταράσσοντες τήν Ἐκκλησίαν.⁽⁵⁾ Ὅστις ἔχει λόγους νά διατυπώσῃ συγκεκριμένας κατηγορίας περὶ «εἰκονομαχίας» νά τās καταγγείλῃ κανονικῶς. Αὐτό τό ἐτονίσασμεν πολλάκις. Νά καταγγείλῃ ἐπακριβῶς, νά ὑπογράψῃ καί νά ἀκολουθηθῇ ἡ κανονική διαδικασία, τήν ὁποία προβλέπει ἡ Ἐκκλησία, διότι μέ τās ἀνευθύνους συκοφαντίας περὶ «εἰκονομαχίας» κινδυνεύουν νά καταστοῦν, οἱ ἴδιοι πραγματικοί νεοεικονομάχοι.

→ ἐλήφθησαν ἐναντίον σας καί ἐπομένως ἀν δέν τίς ἀνακαλέσουν οἱ ἴδιοι θά παραμείνετε «καθηρημένοι» «ἀφορισμένοι» καί «ἀναθεματισμένοι», ὡς εἰκονομάχοι καί σχισματικοί! β) Τό Ἀπαλλακτικόν Βούλευμα 54/76 καί οἱ παρόμοιοι νεώτεροι δικαστικά ἀποφάσεις εἶναι ἥ δέν εἶναι ΛΟΓΟΣ ΠΙΣΤΕΩΣ; γ) Ἡ παρωδία τοῦ νέου σας Θεολογικοῦ Διαλόγου κατὰ τό 1997-1999, ἡ φήμις τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ προδοσία τῆς Ἱεραποστολῆς εἰς τήν Ρουμανίαν, αἱ ἰδιαίτεροι ἐπαφαί μετὰ τῶν Φλωρινικῶν καί τοῦ Ρουμάνου Μητροπ. κ. Βλασίου... εἶναι ΛΟΓΟΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ἥ ὄχι; δ) Ἡ σιωπή σας ἐναντι τῆς ἐγερθείσης ἐκ νέου σατανικῆς προπαγάνδας περὶ «χειροθεσίας» καί ἡ δήλωσις σας, κατὰ Φεβρουάριον 2003, ὅτι «τό 1971 κάνατε λάθος εἰς τό θέμα αὐτό» τί εἶναι; ε) Τά περὶ «Ἱεραποστολῆς τοῦ Σεβ. Κιτίου κ. Ἐπιφανίου εἰς τήν Ρωσίαν καί ἡ προπαγάνδα καθ' ἣν οὗτος «ἔχει τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν ἐκ τοῦ Ἁγίου Βρεσθένους Ματθαίου ἀλλά ἡ χειροτονία του πέρασε τό 1971 καί ἀπό τήν χειροθεσία τοῦ Ἁγίου Φιλάρετου καί ὅτι ὁ Σεβ. Ἐπιφάνιος «θά χειροτονήσῃ ἕναν ἐπίσκοπον διὰ τήν Ρωσίαν διὰ νά ἐπιστρέψῃ ἐκατονταπλασίονα αὐτό πού ἔλαβε τό 1971 ἀπό τόν Ἅγιο Φιλάρετον», τί εἶναι; στ) Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος προσφάτως ἐκδηλωθεῖσαι ὑπαναχωρήσεις τῶν Μητροπολιτῶν κ.κ. Παχωμίου καί Γαλακτίωνος τί εἶναι; ζ) Ἡ κατάλυσις τῆς Κανονικῆς Τάξεως καί τοῦ Συνδικτικοῦ θεσμοῦ, αἱ σκευωρίαί, αἱ συνωμοσίαι, αἱ ληστρικά καί ἀδικοὶ ἀποφάσεις σας, ἡ παραίτησίς σας κ.λπ. τί εἶναι; Μήπως «εἶναι καρποί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» ὅπως βλασφημῶς εἶπατε καί ἐγράψατε;

(5) Σημ. ἡμ.: Πράγματι, Μακαριώτατε, οἱ πολλοί οὔτε τότε, οὔτε τώρα ἔχουν ἐπίγνωσιν τί σημαίνει «εἰκονομαχία», ἡ Μακαριότης σας ὅμως σήμερον ἔχει ἐπίγνωσιν τί σημαίνει ἡ ἐπίμαχος δι' Ὑμᾶς, διατύπωσις μου «Δέν θά ὁμιλήσω σήμερον διὰ τήν πρώτην Ἀναρχον...» ἥ τί σημαίνουν τά περὶ «ἀμαρτύρων» καί «καινοτομίας», ἡ πολύ περισσότερον τί σημαίνει ἡ «ἀκοινωνησία» τήν ὁποίαν ἀπεφασίσατε καί ὑπεγράψατε καί ἐδημοσιεύσατε ἐναντίον μου, τόν Φεβρουάριον τοῦ 2002; Προσοχή! Εἰς κάποιαν συναντησί μας εἰς τόν Ἅγιον Μόδεστον εἰς τήν ὁποίαν παρίστατο καί ὁ Σεβ. κ. Κήρυκος, σᾶς ἐρώτησα περὶ τοῦ θέματος καί μοί ἀπαντήσατε ὅτι «δέν εἶσθε θεολόγος καί δέν ξέριτε» καί τά ἀπεδώσατε ὅλα εἰς τόν π. Εὐστάθιο, «αὐτός ξέρει αὐτός ἐγράψε τήν ἀνακοίνωσιν». Προσφάτως ὅμως εὐρισκόμενος εἰς τήν οἰκίαν μου ὁ π. Εὐστάθιος ἐρωτηθεῖς, διὰ δευτέραν φοράν, ἠρνήθη ὅτι αὐτός εἰσηγήθη, καί ἀπεφάνθη καί προσέθεσεν ὅτι «Δέν θεωρεῖ ὡς «ἀμαρτύρων» ἡ καινοτομία» ἡ κακοδοξίαν τήν ἐπίμαχον διατύπωσιν μου, ἀλλά προτείνει, διὰ νά κλείσῃ τό θέμα, ἀφοῦ σκανδαλίζει «νά μὴν ξαναχρησιμοποιηθῇ»!... Ἐπιτρέψτε μου, Μακαριώτατε ὡς φιλοπάτωρ υἱός νά σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι ἡ Μακαριότης σας μιμηθήκατε τόν κακῇ τῇ μνήμῃ Ματθαῖον Μακρῇ! Θνηθεῖτε ὅτι ἐκεῖνο τό «χαρτίον» του, (Ἁγ. Πρ. 68/24.10.1993), μέ τόν ἐναντίον μου τριετή ἀφορισμόν, σᾶς τό ἐπέδειξαν κάποιο πρόσωπον, τό ὁποῖον ΥΠΕΡΕΚΤΙΜΟΥΣΑΤΕ... καί σᾶς ἠρώτησεν: «Μακαριώτατε τί εἶναι αὐτό τό χαρτί;» καί σεις ἀπαντήσατε «Αὐτό δέν εἶναι συνοδικό» καί τό ἀπωθήσατε, ἐνῶ ἐκεῖνο τό πρόσωπον ἐσυνέχισεν: «Ναί, ἀλλά ἐπιτρέπετε καί κυκλοφορεῖ! Φοβοῦμαι, Μακαριώτατε, ὅτι ἀφοῦ τό ἐπιτρέπετε νά κυκλοφορῇ, θά ἔλθῃ ὅρα πού καί σεις θά κάμετε τό ἴδιο μέ τόν Ἀττικῆς...»! Καί δυστυχῶς τό ΕΚΑΜΑΤΕ Μακαριώτατε καί μάλιστα «ΙΕΡΟΣΥΝΟΔΙΚΩΣ» καί «ἐπ' ὀρίστον», «πρὶν ἀλέκτωρ φωνῆσαι!» Μακαριώτατε τί ἔχετε νά πῆτε;

ΜΕΡΟΣ Ε'

ΑΛΛΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΠΙΣΤΕΩΣ

Υπάρχουν βεβαίως συγκεκριμένοι λόγοι πίστεως τούς οποίους κατονομάζομεν επακριβώς και υπογράφομεν.⁽⁶⁾ Εάν οι λόγοι πού θά έκθέσωμεν (εἶναι ἤδη γνωστοί ἐν πολλοίς), δέν ρυθμισθοῦν, χωρίς ἄλλην ἀναβολήν ἀποτελοῦν οὐσιαστικούς λόγους νά διακόψωμεν κανονικῶς καί Ὁρθοδόξως τήν πνευματικήν κοινωνίαν μέ ὅποιονδήποτε ἢ ὅποιουσδήποτε.⁽⁶⁾ Ἰδοὺ οἱ λόγοι Πίστεως - Ὁρθοδοξίας:

1. Εἶναι ἀπαράδεκτον τό γεγονός ὅτι ἐπὶ ὁλόκληρον τετραετίαν ἐγκατελείφθη καί ἐτάφη ὁ Ἀγών τῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο μάλιστα εἰς περίοδον κατά τήν ἑποίαν ὁ Οἰκουμενισμός καλπάζει πρὸς τό 2000, ἡ δέ Ἐκκλησία ἐπρεπε νά δηλῶνῃ ἔντονον τήν παρουσίαν της πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Ἐπρεπε καί πρέπει νά ἀνοίξῃ πλατεῖαν τήν ὁδόν τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τήν Ὁρθοδοξίαν, εἰς κάθε συντηρητικόν νεοημερολογίτην, ὁ ὁποῖος διέρχεται κρίσιν συνειδήσεως διὰ τήν ἀνευ ὄρων συνεχιζομένην προδοσίαν. Δυστυχῶς ὅμως, κατά τήν παρελθούσαν τετραετίαν, ἐκλείσθησαν ὅλαι οἱ ὁδοί τῆς ἐπιστροφῆς καί ἐγενήθημεν θέατρον ὅπου διατραγωδεῖται ἡ Ὁρθοδοξία! Ἡ ἐπὶ τέσσερα ἔτη φίμωσις τῆς Ἐκκλησίας ἐναντι τῶν «προόδων» τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀποτελεῖ ὄντως προδοσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ Ἐκκλησία δέν κάμνει οὐδόλως αἰσθητήν τήν παρουσίαν της, ὥς νά μὴν ἔχῃ Ἐπισκόπους, ὥς νά μὴν ἔχῃ Ἱερὰν Σύνοδον παραμένει δέ σιωπῶσα ὥς ἡτιμωμένη θεραπεινὴς κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς.⁽⁷⁾

2. Ἡνοίγησαν πληγαὶ εἰς τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι αἰμορραγοῦν καί ἄλλαι ἤδη πυορροοῦν. Ταῦτα εἶναι θέματα τὰ ὁποῖα εὐθέως προσβάλλουν τήν Ὁρθοδοξίαν μας. Τέσσερα χρόνια πολεμεῖται ἡ Ἐκκλησία καί χειμάζεται ἀπό ἐσωτερικούς παράγοντας!⁽⁸⁾ Εἶμαι ὑποχρεωμένος νά ὑπενθυμίσω ὅτι τὰ σκάνδαλα καί ὁ κλύδων ξέσπασε μετὰ τήν κατά Ὀκτώβριον 1990 πρότασίν μου πρὸς τήν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς

(6) Σημ. ἡμ.: Αὐτό ἀκριβῶς σήμερον κάνουν ἄλλοι πιστοὶ καί εὐσεβεῖς Συνεπίσκοποι σας, Ἱερεῖς, Μοναχοὶ καί πιστοὶ, διότι σεῖς ἀρνεῖσθε νά ἀντιμετωπισθοῦν θέματα ΠΙΣΤΕΩΣ, ἥτοι Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καί Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Καταγράφουν καί υπογράφουν τὰ θέματα Πίστεως καί σεῖς τούς διώκετε συστηματικῶς ἐπὶ ἐξ ὁλόκληρα ἔτη! Τί ὑπολείπεται εἰς εὐτοὺς νά κάνουν; Σεῖς κατηγορηματικῶς τό λέτε: «... νά διακόψουν Κανονικῶς καί Ὁρθοδόξως τήν πνευματικήν κοινωνίαν...»!

(7) Σημ. ἡμ.: Σήμερον, ὄχι μόνον «ἐπὶ τέσσαρα ἔτη, (ὅπως ἀνωτέρω γράφετε, ἀλλ' ἐπὶ 14 ἔτη), ἐφίμωθη ἡ Ἐκκλησία καί δέν κάμνει αἰσθητήν τήν παρουσίαν της ὥς νά μὴν ἔχῃ Ἐπισκόπους ὥς νά μὴν ἔχῃ Ἱερὰν Σύνοδον...». Διὰ Μακαριώτατε αὐτὰ τὰ ὁποῖα τότε ἀνάξιοι Ἀρχιερεῖς ἐνήργουν, σήμερον τὰ ἴδια ἐνεργεῖτε καί ἡ Μακαριότης σας;

(8) Σημ. ἡμ.: Ἄν, ὅπως ἀληθῶς γράφετε, τό 1994 ὑπὸ τῶν «πέντε» «Ἡνοίγησαν πληγαὶ εἰς τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας...», ἂν τότε ἐπὶ «τέσσερα χρόνια ἐπολεμεῖτο καί ἐχειμάζετο ἀπό ἐσωτερικούς παράγοντας», σήμερον, μετὰ 15 ἔτη, διὰ καί ὑπὸ ποιῶν πολεμεῖται, χειμάζεται, φιμώνεται καί προδίδεται ἡ Ὁρθοδοξία! Τότε διὰ τόν λόγον αὐτόν αὐτοεξήλθον καί ἀπεσχίσθησαν οἱ πέντε σχισματοαιρετικοὶ πρ. Μητροπολίται: Γρηγόριος, Ματθαῖος, Θεοδόσιος, Τίτος καί Χρυσόστομος, σήμερον ποῖοι χάνουν τό σύνδεσμον μετὰ τῆς Ἀληθείας καί κατὰ τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου τόν Παλαμᾶν «οὐκ εἰσὶν τῆς Ἐκκλησίας»;

Ἱεραρχίας, καθ' ἣν εἰσηγήθημεν τὴν ἐκλογὴν καὶ χειροτονίαν νέων Ἐπισκόπων πρὸς συγκρότησιν 12μελοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τέλεσιν Ἀγίου Μύρον, προώδησιν τῆς Ἱεραποστολῆς εἰς τὸ Ἐξωτερικόν καὶ ἐπίσημον καταδίκην ἀναθεματισμόν τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ - Οἰκουμενισμοῦ, ἐν ᾧφει τῆς λαίλαπος τῆς Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ἀντιχρίστου.....

3. *Ἐάν μέ κριτήριον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐξητάζοντο τὰ πάντα ὅσα ἐγράφησαν θά ἐτελείωνε, πρὶν ἀρχίσῃ, τὸ σκάνδαλον, ἀλλὰ τὰ κυκλοφορηθέντα κείμενα εἶναι μόνον ἡ ἀφορμή, ἡ ὁποία καὶ ὡς ἀφορμή εἶναι ἀδικαιολόγητος. Τὰ αἷτια εἶναι ἄλλα, ὁ βαθύτερος σκοπὸς νὰ πολεμηθῇ ἡ Ἐκκλησία μέ κάθε τρόπο διό, καὶ πολεμεῖται, ὅσον δὲν ἐπολεμήθη ἀπὸ τὸ 1924. Ἡ φθορά τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἐκκλησίας ὁ διασυρμός τῆς Ἐκκλησίας καθ' ὅλην τὴν διαρρεῦσασαν τετραετίαν εἶναι λόγος Πίστεως. Δὲν νοεῖται νὰ ὁμολογοῦμε ὅτι εἴμεθα Ἐπίσκοποι καὶ ἀποτελοῦμε τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ διασύρωμεν τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ὅλην τετραετίαν. Βλασφημεῖται δι' ἡμῶν ἡ Ἐκκλησία καὶ δι' Αὐτῆς ὁ Χριστός, τραυματίζεται τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς κηρύσσουν «εἰκονομαχίαν» καὶ εὐνοοῦν σκάνδαλα. Καθ' ἡμᾶς πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν λόγον πίστεως σοβαρόν, ἀφοῦ θίγεται: ἡ Ἐκκλησία⁽⁹⁾*

5. *Ὅσοι σιωπηρὰ δέχονται, ἢ ὑπερμαχοῦν, ἢ δικαιολογοῦν καὶ καλύπτουν τὴν βλάβημον «ἐγκύκλιον» τοῦ Ἱερομονάχου Εὐθυμίου καὶ ἀρνοῦνται νὰ τὴν καταδικάσων, εἰς τὴν οὐσίαν ἀρνοῦνται καὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Καὶ τοῦτο εἶναι μεῖζων λόγος Πίστεως καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἄμεσον διακοπὴν κοινωνίας. Ὁ ἀποστάτης Ἱερομόναχος δὲν ἀμφισβητεῖ κάτι ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἀλλὰ μέ τὴν ἐπὶ 11.10.1991 «ἐγκύκλιόν» του, ἀρνεῖται ὁλόκληρον τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ πολεμεῖ τὴν Ἐκκλησίαν, ἐνῶ παρουσιάζεται ὡς τιμητῆς τῶν πάντων καὶ ὑπερζηλωτῆς.⁽¹⁰⁾*

«Σεβασμιώτατοι,

Γνωρίζομεν ἅπαντες ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔπαυσε ἀπὸ τὸ 1924 νὰ πολεμῇται ποικιλοτρόπως, ἀλλὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκορυφώθη ἕνας

(9) Σημ. ἡμ.: Πολύ ὀρθῶς, Μακαριώτατε, γράφετε περὶ τοῦ διωγμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν πέντε τὸ 1994, τὸ 2004 ὅμως τί γίνεται; Ποῦ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας περὶ τῶν ὁποίων ἀνωτέρω γράφετε; Ποιά εἶναι τὰ αἷτια ἕνεκα τῶν ὁποίων συνεχίζει νὰ διώκεται καὶ πολεμῇται ἡ Ὁρθοδοξία;... Ἡ ἀνωτέρω παράγραφος Μακαριώτατε εἶναι ἱκανὴ μόνη τῆς νὰ σᾶς κρίνῃ ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ!...

(10) Σημ. ἡμ.: Ἐκεῖνοι ἐκάλυπτον τὴν βλάβημον ἐγκύκλιον τοῦ Ἱερ. Εὐθυμίου, ἡ ὁποία ἦτο Ἐγκύκλιος τῶν ἰδίων τῶν «πέντε», Σεῖς ποῖαν θέσιν ἐπίσημον πήρατε περὶ αὐτῆς ἢ περὶ τοῦ παρομοίου « Ἀπαλλακτικοῦ Βουλεύματος» (54/76) τῶν νεωτέρων δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ Σεῖς δὲν εἶπατε τὰ ἴδια τὸν Φεβρ. τοῦ 2003, ὅταν γυμνῇ τὴ κεφαλὴν ἐδηλώσατε ὅτι «κάνετε λάθος τὸ 1971 διὰ τὸ θέμα αὐτό», κλπ. κλπ., ἢ μέ τὰ πολὺ χειρότερα ὡς τοῦ Σεβ. Κιτίου, Ἀργολίδος καὶ Περιστερίου; Ὡχρῖα ἐκείνη ἡ ἐπιχειρηθεῖσα προδοσία τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς ἐμπρὸς εἰς αὐτὴν τὴν ὁποίαν Σεῖς ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου, «περιποιεῖσθε» διὰ τοὺς ΕΑΥΤΟΥΣ ΣΑΣ...

διωγμός, ό όποιος ώς φαίνεται έκκινεί έξωθεν, πλύν ένεργείται έσωθεν. Τούτο άσφαλώς πρέπει νά τό κατανοήσωμεν έκαστος μόνος του και νά τό άποδεχθώμεν, προκειμένου νά κοπή ή έξωθεν έπιρροή εις τό έσωτερικόν της Έκκλησίας, άλλως θά ένισχυθή αύτη ή έξωθεν έπιρροή⁽¹¹⁾

2ον. Έκκρεμεί ή σαφής και ρητή τοποθέτησις ώρισμένων Άρχιερέων επί της άπό 11.10.1991 «Έγκυκλίου Έπιστολής» του Ίερομονάχου Εύθυμιού. Η μή άποδοκιμασία, άπόρριψις και καταδίκη των συγκεκριμένων αύτης θέσεων ότι: α) «Μās περιρρέει ή άνομία της χειροθεσίας», β) «έξεφύγομεν της γραμμής πλευσεως του Άγίου Πατρός κυρού Ματθαίου», γ) «έπταίσαμεν και διό τουτο παιδευόμεθα ούχι ώς άτομα άλλ' ώς Έκκλησί», δ) «... δέν ήρθη ή βλασφημία...», ε) Περί «Άκαινοτομήτου» κλπ., πιστεύομεν ότι άποτελεί βασικήν προϋπόθεσιν διά νά συνεχίσωμεν άκωλύτως τās περαιτέρω Ίεροσυνοδικās συνεδριάσεις. Η ταπεινότης μου φρονεί και δηλώνει ότι τό έν λόγω θέμα είναι μείζον θέμα Πίστεως και Όμολογίας, και τό γεγονός ότι ήνέχθημεν (ή τινές και έκάλυψαν) αύτήν την «έγκύκλιον έπιστολήν» και τόν συντάκτην της επί τοσοϋτον χρόνον άποτελεί, αυτό καθ' έαυτό τό γεγονός, μομφήν κατά της Πίστεως και Όμολογίας! Δοθέντος δέ και ότι, διά του στ' άρθρου της ύπ' αριθμ. 2745/21.4.1994 «ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ - ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ - ΔΗΛΩΣΕΩΣ...», κατεδικάσθησαν και άπερρίφθησαν αι προμνημονευθείσαι βλάσφημοι θέσεις, πλέον ή μή καταδίκη υπό μερίδος Άρχιερέων και λαϊκών άποτελεί λόγον δικαιολογούντα άπολύτως την άρνησιν της πνευματικής μετ' αύτων έπικοινωνίας.

3ον. Έκκρεμούν καταγγελίαι (κατά του «Έγκλήτου Κατηγορητηρίου...» των έπιτρόπων της Λαρίσης, κατά του 3ου τεύχους του θεολόγου κ. Έλευθερίου Γκοντζίδη, κατά του ύπομνήματος του ίδιου, ώς και προσφάτως κατ'γγελία Μητροπολίτου). Νομίζω ότι λόγοι ούσιαστικοί αλλά και δικαιοσύνης έπιβάλλουν την έκδίκασιν αύτων των μηνύσεων, χωρίς άλλην άναβολήν.⁽¹²⁾

Πρέπει νά γίνη κατανοητόν, ότι ή θά άνήκωμεν εις την κανονικήν και Όρθόδοξον Σύνοδον και θά σεβώμεθα Αύτήν και τās αποφάσεις Της και θά διαφωνώμε κανονικώς, όταν πρέπει και επιβάλλεται, ή ώρισμένοι Σεβασμιώτατοι Άρχιερείς άς δηλώσουν, άν προτιμούν, τās παρασυνόδους. Ταύτα

(11) Σημ. ήμ. Αύτή την καταραμένην «ΕΞΩΘΕΝ ΕΠΙΡΡΟΗΝ», σεις, Μακαριώτατε, την κόψατε ή άνοίξατε διάπλατα όλας τās πύλας και καταληστεύετε τόν λαόν του Θεού, ενώ καταπροδίδετε την Έκκλησιολογίαν και την Άποστολικήν σας Διαδοχήν;

(12) Σημ. ήμ.: Σήμερον πόσαι καταγγελίαι και κατά ποιων και μάλιστα επί θεμάτων πίστεως εκκρεμούν; Πόσαι και ποίας έκδικάσατε και ποίαν δικαιοσύνην άπεδώσατε;

(13) Σημ. ήμ.: Σεις Μακαριώτατε, σέ «πόσους κυρίους δουλεύετε» όλα τά τελευταία χρόνια; Δυστυχώς διά νά δουλεύετε εις τούς «κυρίους» των ξένων κέντρων, καταλύσατε και την Κανονικήν Τάξιν και τό Συνοδικόν θεσμόν και προσοχή! Καταλύσατε και τό Καταστατικόν του ΙΦΣΚΑΕ και τά διαλύσατε όλα!... Παρά ταύτα έχετε ή εμφανίζεσθε νά έχητε την ψευδαίσθησιν ότι αυτά τά όποια ένεργείτε είναι κατά τό θέλημα του Θεού και όχι του άντιδίκου! Μακαριώτατε, ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ...

γράφω κατ' ἀπόλυτον Ἀρχιερατικὴν συνείδησιν διότι δέν δύναμεθα «δυσὶ κυρίοις δουλεύειν».⁽¹³⁾

Ἰδοὺ διατὶ ἀπὸ πολὺ καιρὸν ἔχω τονίσει ὅτι μέ τίς ἔκνομες καὶ πρωτοφανεῖς αὐτές ἐνέργειες καὶ τὰ σκάνδαλα, μόνον ξένοι σκοποὶ καὶ στόχοι κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἐξυπηρετοῦνται καὶ οὐχὶ ὁ Ἀγὼν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐπ' αὐτοῦ τονίζω, ὅτι διὰ νὰ λειτουργήσῃ κανονικῶς καὶ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἡ προσεχὴς Ἱερὰ Σύνοδος πρέπει νὰ ἀνακληθῇ ἡ κατεγνωσμένη «Διευκρίνησις», προσέτι δέ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν κανονικῶς καὶ κατὰ Θεόν καὶ ὅλα τὰ ἀνωτέρω θέματα, προκειμένον νὰ προωθηθῇ καὶ περαιτέρω ὁ Ἱερὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἀγὼν, ἐν ᾧ μάλιστα τῶν σημερινῶν κρίσιμων περιστάσεων...

ΔΙΑΤΙ ΕΓΡΑΨΑΜΕΝ

ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΜΑΚΡΑΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΝ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΙΝ

Πατέρες καὶ ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Δέν ἔγραψα καὶ δέν ἔκαμα ἄλλην τοιαύτην ἐνημέρωσιν εἰς τὰ 46 ἔτη Ἀρχιερετείας μου, ἀλλὰ καὶ δέν ἀντιμετώπισα εἰς τὰ 46 ἔτη παρομοίας δοκιμασίας. Ὁχριοῦν οἱ διωγμοὶ καὶ οἱ πόλεμοι ἀπὸ τό 1924 μέχρι σήμερον, ἐμπρός εἰς τοῦτον τόν διωγμόν. Συνελήφθην, κατεδικάσθην, ἀπεσχηματίσθην, ἐξυρίσθην, ὅμως μικρά θεωρῶ ὅλα αὐτὰ ἐμπρός εἰς τὰς δοκιμασίας καὶ τοὺς πειρασμούς τῶν ἐτῶν τούτων. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ Θεὸς παρεχώρησεν νὰ δοκιμασθῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου μου, ἀλλὰ καὶ Σεῖς ἀπὸ μίαν τοιαύτην δοκιμασίαν, ἔπρεπε καὶ ἐαντόν νὰ φυλάξω καὶ τὰ λογικά πρόβατα καὶ τοὺς Συμποιμένας μου νὰ καλέσω εἰς ἀγῶνα καὶ ἐπαγρύπνησιν».

Πατέρες καὶ ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Πρὸ τῶν κρίσιμων περιστάσεων ἀλλὰ καὶ τῶν ἱστορικῶν ἀποφάσεων αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ τό μέλλον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος τῆς Ἐκκλησίας, ὠμίλησα καὶ ἀπηυθύνθην ἀδιακρίτως πρὸς πάντας, διότι τόσον ὁ Ἀγὼν τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον καὶ ἡ ἐν Αὐτῇ καὶ δι' Αὐτῆς σωτηρία μας, εἶναι ἔργον, αἷτημα καὶ σκοπὸς ὅλων μας. Τέσσαρα ἔτη δέν ὠμίλησα, δέν ἐψιθύρισα, δέν ἐσκανδάλισα, δέν εἰσηλάθον δολίως εἰς Μονάς, οὔτε εἰς Ἑνορίας, οὔτε εἰς οἰκογενείας καὶ δέν ἠνώχλησα οὐδένα. Ταῦτα ὅμως ἐποίησαν ἄλλοι εἰς βάρος τῆς Ἱστορικῆς Μονῆς, τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ εἰς βάρος ἐμοῦ καὶ τῶν Κληρικῶν μου. Ὁμίλησα τελευταῖος, ὑπευθύνως καὶ δημοσίως καὶ οὐδεὶς ἔχει λόγον νὰ σκανδαλισθῇ, διότι ἡ ἀλήθεια, τό δίκαιον, τό φῶς δέν σκανδαλίζουν, ἐλέγχουν ὅμως καὶ ἀποκαλύπτουν τὰ ἐν κρυπτῷ καὶ σκότει ἐνεργούμενα. Ἐχομεν ἐπίγνωσιν ὅτι αὕτη ἡ μακρὰ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΙΣ ἀποτελεῖ σκληράν ἀπάντησιν εἰς τὰ ὄργανα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀλλ' ἤδη, χάριτι Χριστοῦ, ἐκάναμε τὴν ἐπιλογὴν μας, ἔχει δέ χρέος καὶ κάθε πιστόν μέλος τῆς Ἐκκλησίας νὰ κάμῃ καὶ αὐτό τὴν κατὰ Θεόν ἐπιλογὴν του. Ἐφ' ὅσον Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Μοναχικά τάγματα καὶ ὁ πιστὸς Λαὸς συνειδητοποιήσωμεν ὅτι ὁ τετραετής κλύδων, ὁ

ὁποῖος κλυδωνίζει τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σχεδιασμένος καὶ ἀποφασισμένος ἔξωθεν ὑπὸ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸν ἀντιμετωπίζωμεν, οὐδεὶς θὰ σκανδαλισθῇ καὶ οὐδεὶς θὰ ἀπολεσθῇ.⁽¹⁴⁾

Ἐγραψα διότι ἐβεβαιώθην, καὶ πρέπει καὶ Σεῖς νά βεβαιωθῆτε καὶ νά συνειδητοποιήσετε, ὅτι τὰ φαινομενικά αἰτία, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὸν κλύδωνα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δέν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρά ἀφορμὴ καὶ αὕτη τεχνητὴ, φτιαγμένη ἀπὸ συγκεκριμένα πρόσωπα, ὡς τὸν ἐκπεσόντα Ἱερομόναχον Εὐθύμιον κλπ., οἱ ὁποῖοι ὄντως ἤρπασαν ἀτάκτως τὸ θέμα ἐκ τῆς τραπέζης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ νά μὴ χαθῇ ἡ ἀφορμὴ διὰ τὰ σκάνδαλα καὶ τὸν κλύδωνα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2566/23.1.992 ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἐνῶ ἐξέλιπεν καὶ κάθε τεχνητὴ ὀφρμὴ, ἐδημιούργησαν νέας «ἀφορμάς», νέα «αἰτία» ψευδῇ καὶ ἀνυπόστατα, τὰ ὁποῖα διαβεβαιοῦν ὅτι ἐνεργεῖται σχέδιον τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τοῦ Παπισμοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν δώσει ρητὴν ἐντολήν, νά διαλυθοῦν οἱ Γ.Ο.Χ. διότι ἄλλως δέν μποροῦν νά προχωρήσουν εἰς τὴν Παγχριστιανικὴν (-παναιρετικὴν) ἔνωση τῶν, ἡ ὁποία ἐξεκίνησε τὸ 1924 καὶ θὰ ὀλοκληρωθῇ (κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων) μέχρι τὸ 2000! δηλαδὴ εἰς τὰ ἐπόμενα ἐξ (6) ἔτη. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι αὐτῶν τὰ σχέδια ἐνεργοῦνται μέσα ἀπὸ τὰ σκάνδαλα, τὰς φρικτάς συκοφαντίας, διὰ τοῦτο ἔλυσα τὴν σιωπὴν μου διὰ νά λάβωμεν ἕκαστος τὰς εὐθύνας μας ἐναντι τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Του καὶ τῶν ψυχῶν μας.

Πατέρες καὶ ἀδελφοί, Δέν εἶμαι οὔτε ἅγιος, οὔτε προορατικόν χάρισμα ἔχω, ἕνας ταπεινὸς ἐπίσκοπος εἶμαι, ὁ ὁποῖος βλέπω τὰ γεγονότα, κρίνω τὰς καταστάσεις καὶ πρὶν ἀποθάνω, διότι τὸ τέλος μου εἶναι ἐγγύς, ἔγραψα ταῦτα καὶ πάλιν θὰ γράψω ἂν εὐρίσκωμαι ἐν τῇ ζωῇ. Σεῖς ὅμως θὰ ζήσετε καὶ θὰ ἀντιμετωπίσετε πολλοὺς πειρασμοὺς διότι ἤδη πρὶν ἔλθῃ τὸ Κράτος τοῦ Ἀντιχρίστου, οὗτος ἐνεργεῖ μὲ τοὺς «προδρόμους» του. **Ὁ σάλος αὐτός εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας εἶναι ἔργον τῶν «προδρόμων» τοῦ Ἀντιχρίστου! Μὴ σκανδαλίζεσθε, μὴ κλονίζεσθε, ἰσχυρότερος ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος ἐντὸς ἡμῶν ζῇ καὶ κινεῖται καὶ μᾶς δίδει τὴν χεῖρα του ὡς εἰς τὸν Πέτρον (Ματθ. 16' 31) διὰ νά μᾶς ἀναστήρῃ ἀπὸ τὰ κύματα τῶν σκανδάλων καὶ τῶν πειρασμῶν, ἀλλὰ καὶ κρούει τὴν θύραν τῆς ψυχῆς μας διὰ νά ἀνοίξωμεν καὶ εἰσέλθῃ ἐντὸς ἡμῶν.**

Μείνατε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, μείνατε ἡνωμένοι μετ' Αὐτοῦ, μείνατε γνήσια καὶ ζῶντα μέλη τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, καὶ τότε οὔτε σκάνδαλα, οὔτε πειρασμοί, οὔτε διωγμοί, οὔτε μερισμοί καὶ σχίσματα, οὔτε ὁ Ἀντίχριστος θὰ δυνηθῇ νά σᾶς βλάψῃ. Ἡ πάλῃ ἡμῶν οὐκ ἐστὶν πρὸς σάρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ πρὸς τὸν

(14) Σημ. ἡμ.: Μεγάλας καὶ ζηλευτάς Ἀληθείας κηρύσσετε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν παράγραφον! Καὶ μόνον αὐτὰ ἀν ἀπὸ κοινοῦ ὅλοι μας, λάβωμεν ὑπ' ὧν τότε ὄχι μόνον, ὅπως γράφετε, «οὐδεὶς θὰ σκανδαλισθῇ καὶ οὐδεὶς θὰ ἀπολεσθῇ» ἀλλὰ καὶ Ὁρθόδοξοι καὶ Ὁμολογηταὶ θὰ εἰμεθα καὶ Ἀγάπην καὶ εἰρήνην καὶ ἐνότητα ἐν Χριστῷ θὰ ἔχωμεν.

«κοσμοκράτορα» διάβολον, τόν αντίχριστον αὐτοῦ καί τὰ «προδρομικά» ὄργανα αὐτοῦ. Μή πλανώμεθα, δέν θά ἴδωμεν καλυτέρας ἡμέρας, ὅπως τάς ἐννοοῦν καί τάς ἀναμένουν οἱ κοσμικοὶ ἄνθρωποι, διότι περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλην φοράν, οἱ σήμερον θέλοντες ἐν Χριστῷ ζῆν, διωχθήσονται. Καί ἐάν ὁ ἐσωτερικός οὗτος κλύδων κοπάσῃ καί παρέλθῃ, ἄλλους διωγμούς, ἄλλους πειρασμούς νά ἀναμένετε. Ὁ Ἀντίχριστος μέ τὰ ὄργανά του θά μᾶς κοσκινίσῃ, ὅπως κοσκονίζεται τό σιτάρι. Μή ὅμως δειλιάσωμεν, μή ἐκλείψῃ ἡ πίστις ἡμῶν, διότι τότε ἀπολλύμεθα. Δέν θά δειλιάσωμεν καί δέν θά ὀλιγοπιστήσωμεν μόνον ἂν εἴμεθα γνήσια καί ζῶντα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Τότε αὐτός ὁ Χριστός καί τήν πίστιν μας θά αὐξήσῃ καί διὰ τῆς Χάριτος Αὐτοῦ καί τοὺς διωγμούς καί τοὺς πειρασμούς καί τὰ σκάνδαλα θά ἀντιμετωπίσωμεν, ἀλλά καί αὐτόν τόν Ἀντίχριστον θά νικήσῃ ὁ Χριστός μας καί οὕτω θά ἐξέλθωμεν νικηταί.

Γρηγορεῖτε, ὡ προσφιλεῖς Πατέρες καί Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε, ἵνα μή πειρασθῆτε. Γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε δι' ἑαυτοὺς καί ἀλλήλους, ἐλλά προσεύχεσθε θερμότερον καί ὑπέρ τῶν πνευματικῶν σας ποιμένων, ἐπισκόπων καί πρεσβυτέρων.

Πατέρες καί ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά. Ἡ Ἐκκλησία εὐρίσκεται εἰς πρωτοφανῇ ὕπουλον Διωγμόν, διό ταπεινώσωμεν ἑαυτούς, ταπεινωθῶμεν ἀπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μέχρι καί τῶν βρεφῶν, καί κλαύσωμεν καί θρηγήσωμεν καί προσευχηθῶμεν, ἵνα τάχιον παρέλθῃ ἡ ὀργή τοῦ Κυρίου, ἡ δέ χάρις Αὐτοῦ φέρῃ τήν «Ἀγίαν Ἀλλοίωσιν» φωτίζουσα καί διαλύουσα τάς πλάνας, τά ρίσκ καί οὕτω ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους καί ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν ΠΑΤΕΡΑ, ΥἱΟΝ καί ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον. Ἄλλως προσέχετε, γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε, ἵνα μή πειρασθῆτε «ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν».



Εἰς τό σημεῖον αὐτό, μέ αὐτάς τάς προειδοποιήσεις, νοουθεσίας καί ἰδιαίτεως ὅπως «ταπεινώσωμεν ἑαυτούς... καί κλαύσωμεν καί θρηγήσωμεν καί προσευχηθῶμεν, ἵνα τάχιον παρέλθῃ ἡ ὀργή τοῦ Κυρίου... καί οὕτω ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους καί ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν Πατέρα Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον» τήν πληροῦσαν τήν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν, τελειώνει ὁ Μακαριώτατος, τό βιβλίον του «ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΟΤΙ ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΠΟΝΗΡΑΙ ΕΙΣΙΝ»! Ὁμολογῶ ὅτι ἀδυνατῶ νά σχολιάσω ὅτιδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀκροτελευτείων παραγράφων, σταμάτησε ὁ νοῦς μου, σύ ὅμως ἀγαπητέ ἀναγνώστα, ὅλοι μας ἄς διαβάσουμε τὰ ἀνωτέρω ἄλλη μία φορά καί πιστεύω ὅτι θά εὕρωμεν τήν ἀπάντησιν, διὰτί ὁ Κύριος παρατείνει τήν δοκιμασίαν καί τόν κλύδωνα διὰ νά δυνηθῶμεν, ὅπως γράφει ὁ Μακαριώτατος, νά μὴν «δειλιάσωμεν καί νά μὴν ὀλιγοπιστήσωμεν... καί τότε αὐτός ὁ Χριστός καί τήν Πίστιν μας θά αὐξήσῃ... καί οὕτω θά ἐξέλθωμεν νικηταί». Ἀμήν, Γένοιτο εἰς πάντας».

29Η ΙΟΥΝΙΟΥ 2004

ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΤΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗΝ ΕΚΕΙΝΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΚΑΘ' ΗΝ
Ο ΣΕΒ/ΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ κ. ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ
ΕΣΠΑΣΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ
ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ

Υπό του Θεολόγου Καθηγητού κ. Έλ. Γκουτζίδη

Συνεπληρώθησαν πέντε ολόκληρα έτη από τό έσπέρας εκείνο της 29.6.2000, έορτή των Πρωτοκορυφαίων 'Αγίων 'Αποστόλων Πέτρου και Παύλου και παραμονή της Συναξeos των 'Αγίων δώδεκα 'Αποστόλων, ότε ή Χάρις του Θεού ένήργησε τό ΘΑΥΜΑ! 'Ο Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Πανάρετος, τό απόγευμα της 29 'Ιουνίου 2000, ξεκίνησε ένωρίς από τά Τρίκαλα, όπου διέμενε, διά νά φθάση εις την Λάρισα και νά καταλήξη εις τό έν Ραψάνη 'Ιερόν 'Ησυχαστήριον των 'Αγίων Δώδεκα 'Αποστόλων. Αί προθέσεις του ήσαν ίδιαι μέ εκείνας του Σαύλου, ότε επήγαιεν εις την Δαμασκόν διά νά συλλάβη τούς Χριστιανούς. Παρομοίως και ό Σεβ/τος ξεκίνησε διά «νά συλλάβη» τόν 'Ιερομόναχον 'Αμφιλόχιον και νά τόν παραδώση εις τόν «Πειραιώς», τούς Τσακίρογλου και τόν Μακαριώτατον διά νά τόν «άποκεφαλίσουν» και νά ήσυχάσουν!... 'Επήγαινε διά νά κατασκευάση κατηγορητήριοι κατά του Παν/του 'Ιερομονάχου διά καθαίρεσίν του! 'Εγνώριζεν και ό ίδιος ό Σεβ/τος κ. Πανάρετος και οι πάντες ότι διά λόγους Πίστεως και Κανονικής τάξεως δέν θά έγινετο δεκτός υπό του π. 'Αμφιλοχίου, αλλά και υπό της αδελφότητας και υπό συνόλου του πληρώματος της Μητροπόλεως Λαρίσης. Τούτο όμως θά έρμηνεύετο ότι ό 'Ιερομόναχος «ήγειρεν ανταρσίαν, ήτο άσεβής» και επομένως θά κατεσκεύαζον ισχυρόν λόγον διά την «καθαίρεσίν» του.

'Ελυωνε ή πέτρα από την ζέστη, άλλ' αυτό δέν ήμποδισε ούτε τόν Σεβ/τον Μητροπολίτην, ούτε και τούς πιστούς της Λαρίσης, οί όποιοι σύσσωμοι είχαν μεταβεί εις τό έν Ραψάνη 'Ιερόν 'Ησυχαστήριον διά νά όμολογήσουν, και έμποδίσουν τόν Σεβ/το νά εισέλθη εις τό 'Ησυχαστήριον! 'Ητο εύλογημένη εποχή και ή αγάπη και ή καθαρά 'Ομολογία ήγωνε, ενίσχυε και εφώτιζε τούς Γ.Ο.Χ. Λαρίσης. 'Ήσαν όλοι ως έν σώμα, και είχαν έν πνεύμα 'Ομολογιακόν! Δέν είχαν ακόμη εισβάλλει εις τούς πιστούς της Λαρίσης οι Τσακίρογλου, ούτε άλλος επώνυμος, ό όποιος, όπως έκ των πραγμάτων προκύπτει, κατεχράσθη και καταχράται την αγάπην και την έμπιστοσύνην πρώτον του Σεβ/του Μητροπολίτου κ. Πανάρετου, του π. 'Αμφιλοχίου και κατόπιν όλων των ύπολοίπων όπως και της έλαχιστότητός μου... Είθε ό Θεός νά φέρη εις επίγνωσιν τόν αγαπητόν και σεβαστόν έν Χριστώ 'Αδελφόν και Πατέρα και νά άναθεωρήση.

Ἐκ μέρους τῶν Γ.Ο.Χ. Λαρίσης εἶχον προηγηθεῖ πλεῖστα γραπτά καί προφορικά διαβήματα, μέ τά ὅποια διεβεβαίουν τήν ἀγάπην τους πρός τόν Σεβ/τον Μητροπολίτην των κ. Πανάρετον, ἀλλά καί τήν ἐμμονήν των νά ἀνακαλέσῃ τήν ὑπ' ἀριθμ. 15/7.9.91 «πρᾶξιν ἀργίας», ὅπως καί ὅσα ἐπιλήψιμα ἔγραψεν καί εἶπεν. Κάποια στιγμή φθάνει ὁ Σεβ/τος καί ἀρχίζει νά ἀνηφορίζῃ τήν ὁδόν πρός τό Ἑσυχαστήριον, πρός ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναληφθέντος ἀθεμίτου ἔργου, τό ὁποῖον τοῦ εἶχεν ἐπιβάλλει ἡ «συμμορία τῶν ἀσεβῶν»! Τήν ἰδίαν ὅμως στιγμήν σύσσωμοι οἱ πιστοί τοῦ φράσσουν τόν δρόμο, ἐνῶ δαισθάνονται ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τοὺς ἐπισκιάζῃ ὅλους. Ἡρεμος ὁ Γέρων Μητροπολίτης κατεβαίνει ἐκ τοῦ ὀχήματος, τό ὁποῖον τόν μετέφερε, ἐνῶ οἱ πιστοί σπεύδουν νά τοῦ προσφέρουν πολυθρόνα νά καθίσῃ. Ὅλων οἱ καρδιές κτυποῦν ἐναγώνια καί ὁ ἰδρώς τοὺς λούζει ὡς ἁγιασμός ἄνωθεν. Ὁ ὀσιώτατος μοναχός Ἀγαθάγγελος βγαίνει ἐμπρός, γονατίζει εἰς τά πόδια τοῦ Ἐπισκόπου, καί ἐκ μέρους ὅλων τόν διαβεβαιώνει, γιά ἄλλή μία φορά, ὅτι καί τόν ΑΓΑΠΟΥΝ καί τόν ΕΥΛΑΒΟΥΝΤΑΙ, ἀλλά ΔΕΝ ΕἶΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ νά γίνῃ δεκτός διά τοὺς συγκεκριμένους λόγους.

Ὡς ἄρνιον ἄκακον, ὁ Σεβασμιώτατος, ἥρεμα καί νηφάλια ἐρωτᾷ: «Τί θέλετε λοιπόν ἀπό μένα; Τί νά κάνω;». Τοῦ ἀπαντοῦν: «Νά ἀνακαλέσετε, Σεβασμιώτατε, τά ἐπιλήψιμα καί κακόδοξα τά ὅποια ἐγράψατε... καί τήν πρᾶξιν τῆς ἀργίας...». Τοὺς κοιτάζει ὅλους καί ἀπαντᾷ ἥρεμα καί ἀργά: «Τήν ἀνακαλῶ». Ὅλοι ἔμειναν ἐμβρόντητοι καί μετὰ ἀπό κλάσματα τοῦ δευτερολέπτου ἀνακούφισις, δάκρυα χαρᾶς, μετάνοιες καί ἀσπασμοί, ἐνῶ οἱ καμπάνες ὡς ἄγγελοι μετέδιδαν τό ΘΑΥΜΑ. Ἐπανερχονται: «Σεβασμιώτατε αὐτά πού εἶπατε, παρακαλοῦμε νά τά γράψωμε καί νά τά ὑπογράψετε». Ἀπαντᾷ: «Νά εἶναι εὐλογημένο, θά τά ὑπογράψω». Ἰδού τό πρόχειρον Πρακτικόν, τό ὁποῖον ὑπέγραψεν καθ' ὁδόν καί τό ὁποῖον κατόπιν ὁ ἴδιος διεβίβασεν πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον. Παραθέτουμεν ὁλόκληρον τό ἱστορικόν ἔγγραφο:

«Ἀρ. Πρωτ. 19

Ἱ. Ἡ. Ἀγίων Ἀποστόλων 24/8-6/9-2000

Πρός

1) Τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν.

2) Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας α) Πειραιῶς καί Νήσων. κ. Νικόλαον. β) Ἀργολίδος, κ. Παχώμιον. γ) Περιστερίου, κ. Γαλακτίωνα. δ) Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς, κ. Κήρυκον. ε) Κίτρους καί Κατερίνης, κ. Γοργόνιον. στ) Βερροίας καί Ναούσης καί Καμπανίας, κ. Ταράσιον καθὼς καί τοὺς Σεβ/τους Ἐπισκόπους: Διανείας, κ. Ἀνδρέαν καί Φιλίππων, κ. Χρυσόστομον.

Μακαριώτατε, Σεβ/τοι Ἅγιοι ἀδελφοί, ὁ Χριστός εἴη ἐν τῷ μέσῳ Ἡρῶν.

Ἀνταλλάσων μεθ' ὑμῶν τόν ἀδελφικόν ἀσπασμόν, σᾶς ἀπευθύνω τήν παρούσαν, διά νά Σᾶς γνωστοποιήσω θεόντως τήν ὑπό τῆς Ἀρχιερατικῆς συνειδησέως μου ὑπαγορευθεῖσαν ἐνέργειάν μου, τήν λαβοῦσαν χώραν εἰς τό Ἱ. Ἡ. Ἑσυχαστήριον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Σιδ. Σταθμοῦ Ραψάνης, κατά τό ἐσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς τῆς συνάξεως τῶν Ἀγίων 12 Ἀποστόλων 29.6.2000.

Συγκεκριμένα, συναντώμενος μέ τό ποιμνίον μου καί κατόπιν συζητήσεως, ὑπέγραψα τήν κάτωθι Δήλωσιν - Ὁμολογίαν:

ΔΗΛΩΣΙΣ - ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης καί Τυρνάβου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Πανάρετος, δηλώνω ὅτι ἀνακαλῶ τὰ κάτωθι ὑπ' ἐμοῦ λεχθέντα ἢ γραφέντα, ὡς ἀπάδοντα πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας:

- 1) Ὅτι «ἔχω τὸ ἴδιο πιστεύω μὲ τοὺς πέντε».
- 2) Ὅτι «τὸ Τριαδικὸν δόγμα περνᾷ ἀπὸ τίς αἰσθήσεις καί φθάνει νά κατανοηθῇ διὰ τῆς νοήσεως».
- 3) Ὅτι «ἡ ὑπ' ἀριθμ. 2566/21.1.1992 Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι θεόπνευστος».

Δηλώνω δέ ὡσαύτως ὅτι ἀποδέχομαι ὅσα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέχεται καί διαφυλάσσει, ὅθεν ὁμολογῶ ὅτι κριτήριον ὀρθοδοξίας δέν εἶναι ἡ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθμ. 2566/23.1.1992 Ἐγκύκλιος, ἀλλὰ οἱ ὅροι καί ἡ διδασκαλία τῆς Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἐν κατακλείδι δέ ἀνακαλῶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 15/7.9.1999 πράξιν μου.

Ἐν Ἱ. Ἑσυχ. Ἀγίων Ἀποστόλων τῇ 29.6.2000

† Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Ἄγιοι Ἀδελφοί.

Ἡ ὡς ἄνω ὑπεύθυνος καί ἀπολύτως ἐλευθέρα πράξις μου, ὑπῆρξε προϊόν τοῦ προβληματισμοῦ μου διὰ τὰ ἐσχάτως, συμβαίνοντα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ὁποίων ὁμολογῶ ὅτι δέν εἶμαι ἄμοιρος εὐθυνῶν, εἴτε διὰ τῶν ἐνεργειῶν μου, εἴτε διὰ τῆς ἀνοχῆς μου, θεωρῶν δέ ὅτι ἀρχὴ οἰκοδομήσεως παντός ἀγαθοῦ εἶναι ἡ ΚΑΛΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ, τὴν ὁποίαν κάθε Χριστιανός, πόσον δέ μᾶλλον ὁ Ἐπίσκοπος πρέπει ἀνά πᾶσαν στιγμὴν νά ἐπικαλεῖται καί διακηρύττει, ἀπορρίπτων κάθε τι ξένον καί ἀλλότριον πρὸς αὐτήν! Προέβην εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐνέργειαν, μὲ ἀπόλυτον ὑπευθυνότητα καί ἐπίγνωσιν τῶν συνεπειῶν αὐτῆς. Ὑπῆρξε πράξις ὑπαγορευθεῖσα ἀπὸ τὸ καλῶς νοούμενον πνευματικόν συμφέρον πρῶτον τοῦ Ἐπισκόπου Παναρέτου, δεύτερον τοῦ Ποιμνίου καί ἐν τέλει τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπικαλούμενος δέ καί τὰς ἰδικὰς Σας εὐχάς, εὐχομαι ὅπως ὁ Πανάγαθος Τριαδικὸς ἡμῶν Θεός καί ἐμὲ ἐνδυναμώσῃ καί στηρίξῃ, καί ὅλους στερεώσῃ εἰς τὴν καλὴν τῆς Πίστεως Ὁμολογίαν, διὰ νά δυνηθῶμεν μὲ τοιοῦτον λάβαρον νά ἀγωνισθῶμεν κατὰ τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβούλων, οἱ ὅποιοι δυστυχῶς παραμένουν καί ἐντὸς τῶν τειχῶν καί, μετερχόμενοι τὴν λαίλαπα τοῦ Παλαισημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦ εὐρισκομένου ἐν πλήρει ἀναπτύξει ἐπὶ τῶν πονηρῶν ἡμερῶν μας, ἐπιδιώκουν νά συμπαρασύρουν τοὺς πάντας.

Ὅσον δέ ἀφορᾷ τὴν τηλεφωνικὴν πρόσκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου νά προσέλθω στὴν συνεδρίαν τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Παρασκευῆς 26/8-8/9-2000, σὰς ἐνημερῶνω ὅτι ἀδυνατῶ νά παραστώ γιὰ τοὺς κάτωθι λόγους:

1) 'Υγείας. (Όθεν παρακαλῶ καί προσκαλῶ τόν Μακ/τον 'Αρχιεπίσκοπον, εἴαν τοῦ τό ἐπιτρέπη ἡ ὑγεία του, νά ἐπισκεφθῇ τό 'Ι. 'Ησυχαστήριον τῶν 'Αγ. 'Αποστόλων Σ. Σ. Ραψάνης, γιά νά συζητήσωμε γιά ὁποιοδήποτε θέμα).

2) Δέν εἶμαι μέλος τῆς 'Ενδημούσης 'Ι. Σ.

3) Δέν μοῦ ἐκοινοποιήθησαν γραπτῶς τά θέματα.

4) Ἐπειδή, ὅμως εἶμαι καλῶς πληροφορημένος, ὁ 'Αρχιγραμματεὺς τῆς 'Ι. Σ. καί μέλος τῆς 'Ενδημούσης, Μητ/της Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Κήρυκος, ἀπουσιάζει στό ἐξωτερικό.

Ἀνταλλάσων μεθ' Ὑμῶν τόν ἀδελφικόν ἀσπασμόν

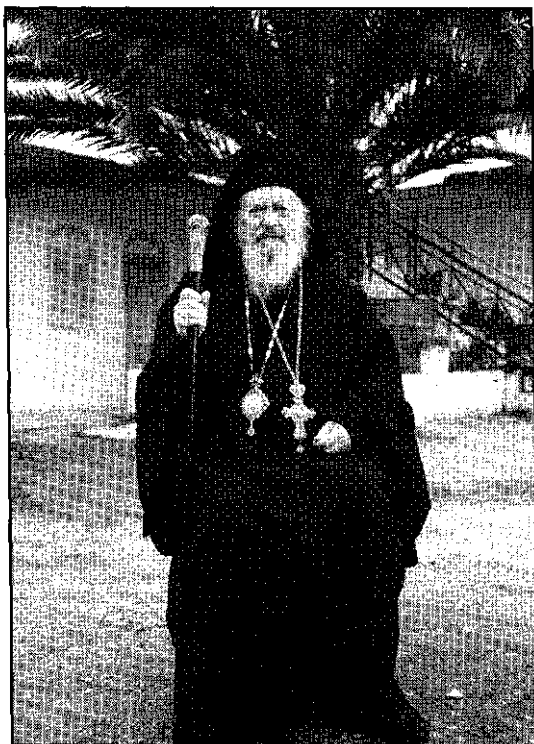
† Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Μετά καί τήν ὑπογραφὴν τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως ξεκίνησε ἡ πομπή πρὸς τόν 'Ιερ. Ναόν, ἐνῶ ἐκορυφώνοντο εἰς ὅλους καί πρῶτα εἰς τόν Σεβ/τον τὰ ἀνάμεικτα συναισθήματα Ἀγάπης, Εἰρήνης, Ὁμολογίας, Ἀληθείας καί Ἐνότητος. Τό ΘΑΥΜΑ ἔκαμε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἐδοκιμάσθη ὅλων ἡ ὑπομονή, ἡ ἀνυπόκριτος ἀγάπη, ἡ πίστις καί ἡ ταπεινῶσις. Τά «ξίφη, τίς ἀλυσίδες καί τὰ δεσμά» μέ τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐφοδιασθεῖ ὁ Σεβασμιώτατος διὰ νά «συλλάβῃ» τόν Πανοσιολογιώτατον 'Ιερομ. π. Ἀμφιλόχιον, τὰ

ἔστρεψε ἐναντίον ἐκείνων πού τόν ἔστειλαν νά τόν συλλάβῃ, τὰ ἔστρεψεν ἐναντίον ὅλων ὧσων τόν παρέσυραν καί συνέβαλεν εἰς τόν καταραμένον Παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν.

Πέρασαν ἑκτοτε τέσσαρα ὁλόκληρα ἔτη καί ὁ Σεβ/τος, καθ' ὅλην αὐτήν τήν περίοδον, ἐπέδειξεν ζηλευτήν συνέπειαν μέχρι πού κατὰ τό παρόν ἔτος ἡ δυσκολία τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος τοῦ προεκάλεσεν ἀλλεπάλληλα ἐγκεφαλικά καί πλέον ἐπικοινωνεῖ μετὰ δυσκολίας, ἐνῶ ὅταν κατορθῶνῃ, δηλώνει ΕΜΜΟΝΗΝ Εἰς Οἶον ΕΓΓΡΑΨΕΝ ἀπό τήν 29.6.2000, ἐνῶ ἰδιαιτέρως τονίζει: «δέν τόν ἀναγνωρίζω τόν νέον 'Αρχιεπίσκοπο».

Ἐπειδή ὅλα ὅσα ἔγραψεν ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης ἔχουν διαχρονικόν χαρακτήρα, δημοσιεύομεν ὡς δείγμα δύο ἐξ αὐτῶν τῶν Ὁμολογιακῶν του κειμένων, ἀλλά καί τιμῆς ἔνεκεν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τό «θαῦμα» τῆς 29.6.2000.



Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης κ. Πανάρετος μετὰ τήν ἐγκατάστασίν του εἰς τήν Ἱερὰν Μητρόπολιν του.

Τό ὑπ' ἀριθμ. 25/30.11.2000 ἔγγραφον

«Α.Π. 25

Ἐν Ἱ. Ἡ. Ἀγ. Ἀποστόλων τῇ 30.11.2000

Ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου

Πρός

τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΑΝΔΡΕΑΝ

Μακαριώτατε ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ καὶ Συλλειτουργέ, εὐλογεῖτε. Ὁ Χριστός εἶη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἐπὶ δὲ τῇ ἑορτῇ τῶν ὀνομαστηρίων Σας, καὶ μετὰ τὴν τηλεφωνικὴν μας ἐπικοινωνίαν, καὶ πάλιν εὐχομαι ἔτη πολλά, εὐφρόσυνα, σωτήρια καὶ πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Μακαριώτατε. Κατὰ τὸ παρελθόν Σάββατον (26 Νοεμβρίου π.ῃ.) σᾶς ἀπέστειλα διὰ χειρῶν τοῦ Παν/τον π. Ἀμφιλοχίου τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρ. 24, δισέλιδον ἐπιστολήν μου. Μετὰ ἀπὸ ὅσα συνέβησαν καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν, τοῦ Δ.Σ., ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ ἀνεκδιήγητον γεγονός τῆς Δευτέρας (28ης Νοεμβρίου), ὅτε συγκαλέσατε τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ ΙΦΣΚΑΕ, διὰ νὰ τῆς ἀνακοινώσετε τὴν «ΠΡΟΤΑΣΙΝ» σας νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ, διότι εἶναι παράνομος καὶ ἀντικαταστατικὴ καὶ νὰ ἐναβληθῇ, ἀναγκάζομαι νὰ ἐπανέλθω. Ἐπανερχομαι καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐπληροφορήθην πῶς συνεχίζει νὰ ὀργιάζῃ ἡ σατανικὴ φήμη ὅτι «ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης ἔκανε ἢ θὰ κάνῃ σχίσμα, καὶ ὅτι τὸ εἶπε τὴν Κυριακή»! Ἐγγραψα καὶ πάλι γράφω, τὸ κριμα ἄς εἶναι ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐκείνων πού διανοοῦνται καὶ διασπείρουν αὐτὰ τὰ σατανικὰ ἐπινοήματα, μέχρι νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ τὰ μαζέψουν ἀπ' ὅπου τὰ σκόρπισαν. Ὡστόσο, ὅμως ἄς προσέξουμε ὅλοι καὶ ἰδιαίτερα ἡ Μακαριότης Σας, ὡς ἴσος ἀλλὰ πρῶτος τῇ τάξει, διότι «δεῖ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα», ἔνεκα τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἔνεκα τῶν ἀντικανονικοτήτων μας, ἔνεκα τῶν ἀδικιῶν καὶ προπάντων διότι ἐγίναμε ὑποχείριοι (ὁμιλῶ ὡς παθῶν) κακῶν καὶ ἐσκοτισμένων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι πᾶνε νὰ μὴν ἀφήσουν τίποτα ὀρθιο.

Μακαριώτατε, ἐπειδὴ σᾶς ἀγαπῶ εἰλικρινά καὶ σᾶς εὐλαβοῦμαι ὡς πρεσβύτερον Ἀδελφόν, σᾶς γράφω γιὰ νὰ προσέξουμε ὅλοι μας τοὺς συμβούλους μας, διότι ὅπως ἀπέδειξαν τὸ ἔργα τους, δέν εἶναι ὅλοι καλοὶ σύμβουλοι, ἀλλὰ καὶ παίζουν ἓνα πολὺ κακὸ ρόλο. Γνωρίζουν νὰ ὑποκρίνονται, γνωρίζουν νὰ ἐξαπατοῦν, καὶ δέν διστάζουν ὅπως οἱ πέντε, ὅσα ἔχουν στὸ σκοτισμένο τους κεφάλι νὰ τὰ ἀποδίδουν στοὺς ἄλλους. Τὰ τελευταῖα χρόνια μᾶς παρασύρουν, μᾶς ἐγκλωβίζουν καὶ περνοῦν ξένα σχέδια. Μακαριώτατε θὰ σᾶς ἀναφέρω ἐλάχιστα παραδείγματα:

1) Δέν ἐχειρισθῆκατε καθόλου καλὰ τὰ θέματα τοῦ ΙΦΣΚΑΕ καὶ αὐτὸ ὀφείλεται στοὺς κακοὺς συμβούλους Σας καὶ εἰς ἐκείνους πού σᾶς κολακεύουν καὶ δέν σᾶς λέγουν τὴν ἀλήθεια ἀπὸ προσωπολατρεία. Θὰ κατηγορηθεῖτε γιὰ ἀπὸ πρόθεσι παραλείψεις, ἄσχετα ἂν φταῖνε ὁ μ. Μάξιμος, ἢ ὁ κ. Κάτσουρας, ἢ καὶ ἄλλοι. Αὐτὰ πού ἐγιναν ἀπὸ τίς 30 Ὀκτωβρίου μέχρι προχθὲς τὴν Δευτέρα 28 Νοεμβρίου εἶναι καὶ φοβερὲς παρανομίες, ἀλλὰ καὶ προσβάλλουν τὴν Μακαριότητά σας καὶ ἔχουν συνέπειες καὶ στὴν ψυχὴ σας καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας. Δέν συγκαλέσατε ἓνα χρόνο τὸ Δ.Σ., ἀλλὰ καὶ ὅταν τὸ συγκαλέσατε ἐκάματε ὅ,τι ἤθελαν οἱ κακοὶ σύμβουλοί σας.^(*)

(*) Σημ. ἡμ.: Περί τῶν ὧν συνέβησαν κατὰ τὴν ἐν λόγω περίοδον τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1999, «αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν»! Ἰσως κατ' αὐτὴν νὰ ἐσημειώθῃ ἡ πιὸ ὠμὴ παρέμβασις καὶ ἐπιβολὴ τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ὅσα συνέβησαν εἶναι ὅλα ἓνα «ντοκουμέντο» διὰ τὸ πού εἶχεν φθάσει ὁ Παλαιοημ. Οἰκουμενισμός.

Μακαριώτατε σᾶς παρακαλῶ νά μήν παρανομοῦμε, νά μήν ἀδικοῦμε, νά μή σκανδαλίζουμε διότι ἔτσι περνοῦν τά σχέδια αὐτῶν πού ἀθεόφοβα μιλοῦν γιά σχίσμα.

2) Γιατί, ἐνῶ τό 1997 ὁμόφωνα ἀνοίξαμε τήν Κανονική ὁδό κατὰ τῶν πέντε, ὅμως πέρασαν περίπου τέσσερα χρόνια καί δέν ἔγινε τίποτε; Ποιοί καί πῶς σᾶς ἐπηρεάζουν; Γνωρίζετε ὅτι ὁ Ἱερομόναχος Νεόφυτος στήν Ἄνω Κώμη Κοζάνης εἶπε, ὅτι «ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν βιάζεται νά καθαιρέσῃ τοὺς πέντε, διότι ἄλλο ἢ Ἀργία, καί ἄλλο ἢ Καθαίρεσις σέ μιᾷ ἐνδεχομένη ἔνωσι μέ τοὺς πέντε»; Ὑπάρχει τέτοιο σχέδιο Μακαριώτατε; Μέ ποίους τὰ συζητᾶτε αὐτά καί μέ ποίους τὰ ἀποφασίζετε; Νά εἶναι εὐλογημένον νά ἐπιστρέψουν οἱ πέντε, (ποίος δέν τό θέλει αὐτός); ἀλλά νά ἐπιστρέψουν μετаноημένοι καί Ὁρθόδοξοι. Νά ἀνακαλέσουν καί νά καταδικάσουν ὅλες τίς ἀντικανονικότητές τους, τίς βλασφημίες τους καί νά τεθοῦν εἰς τήν κρίσιν καί τήν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ὅχι κουκουλώματα πού σημαίνουν νά βρεθοῦμε ὅλοι στὸν ἴδιο λάκκο. Δέν θά ἐπιστρέψουν ὑπὸ τόν ὅρον «νά καθαιρεθῇ ὁ Ἀμφιλόχιος» καί νά «ἀφορισθῇ ὁ Γκουτζίδης». Μακαριώτατε, τό γνωρίζουμε πολύ καλά ὅλοι, κανεῖς δέν μπορεῖ νά βγάλῃ κανένα ἀπό τήν Ἐκκλησία, (ἀκόμη καί οἱ πέντε μόνοι τους βγῆκαν τοὺς ἐβγαλαν τὰ ψεῦδη, οἱ κακοδοξίες, οἱ βλασφημίες). Ἀπό τήν Ἐκκλησία βγαίνουν μόνοι τους οἱ ἄνθρωποι πού ἐργάζονται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς βγάζει ἡ ἁμαρτία κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

3) Γιατί τόσα χρόνια, οὔτε γιά τὰ δικαστήρια μάθαμε τί γίνεται, οὔτε τί ἀποφάσεις βγῆκαν καί τί σημασία ἔχουν καί αὐτές; Γιατί αὐτή ἡ διπλωματική γιά νά μή πῶ «Μασωνική» μυστικότητα; Γιατί φοβοῦνται τό φῶς; Τόσο σκοτεινά εἶναι τὰ ἔργα τοῦ π. Μαξίμου καί ἄλλων;

4) Γνωρίζετε πολύ καλά πιστεύω, ὅτι τό χαρτί γιά τήν Ἀργία τοῦ π. Ἀμφιλοχίου τό ἔγραψαν ὁ μ. Μάξιμος καί ὁ κ. Κάτσουρας καί ἐξήτησαν νά τὰ ὑπογράψετε Ἐσείς, καί ἀφοῦ ἀρνηθήκατε, μοῦ τό ἔφεραν καί τό ὑπέγραψα ἐγώ καί εἰς τήν συνέχεια ὅταν ἐσηκώθησαν ὅλοι ἐναντίον μου, τότε μοῦ ὑπεδείχθη νά μεταφέρω τό θέμα εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον. Μακαριώτατε τί λόγον θά δώσωμε γι' αὐτά; «Ὁ κόσμος τῷχει τοῦμπανο καί μεῖς κρυφὸ καμάρι».

5) Γνωρίζετε πολύ καλά, ὅτι ὁ μ. Μάξιμος καί ὁ κ. Κάτσουρας μέ ἔρριξαν καί σέ ἄλλῃ παγίδα. Τό ὑπ' ἀριθμ. 18/1999 τίνος ἔγγραφον εἶναι; Μέσα σ' αὐτό ἔχουν χύσει οἱ ἀνωτέρω ὅλη τή χολή τους κατὰ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ καί συλλειτουργοῦ κ. Κηρύκου. Εὐχαριστῶ τόν ἐν Χριστῷ ἀδελφόν ὁ ὁποῖος ἔδειξε ἀνωτερότητα καί δέν ἀπήντησε εἰς αὐτό τό ἔγγραφο, τό ὁποῖον κακῶς παρασυνρδεῖς ὑπέγραψα.^(*)

6) Διατί, Μακαριώτατε, ἀπό τόν παρελθόντα Ἰούνιον, οὔτε μοῦ ἐγράψατε, οὔτε μᾶς ἐπισκεφθήκατε, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας παρακλήσεις; Ποιός σᾶς ἐμποδίζει, ἐνῶ μέ τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ εἰσθε ἀεικίνητος;

Τώρα ἐνθυμοῦμαι καί τήν ἐξῆς ἀδιαντροπία καί τό θράσος τῶν συμβούλων σας καί ἐν προκειμένῳ ἀναφέρομαι εἰς τόν μ. Μάξιμον, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ μαζί μέ τόν κ. Κάτσουρα, τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1999 ἔκαμαν τό γνωστόν ἀνοσιούργημα, μετὰ ἐν ἔτος, τόν

(*) Σημ. ἡμ.: Τό ἐν λόγῳ ἔγγραφον εἶναι ἐν τῷ συνῶλῳ του χεῖρ καί γραφή δολίου ἀνθρώπου, πρέπει δέ νά δημοσιευθῇ καί νά καταλεχθῇ καταλλήλως.

Σεπτέμβριον τοῦ 2000, τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς ἡμέραν, ἦλθεν, ὡς κατάσκοπος πάλιν εἰς τὸ Ἑσχαστῆριον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ μεταξύ ἄλλων ἀπετόλμησε νὰ εἶπῃ καὶ τοῦτο ἀπευθυνόμενος εἰς ἐμέ: «Δέν σᾶς ἔλεγα ἐγώ, Σεβασμιώτατε, νὰ ἔλθετε στοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους, διότι θὰ εἰσθε πολὺ ὠραῖαι». Πρὸς στιγμὴν, Μακαριώτατε, τὰ ἔχασα, διότι τέτοιο θράσος, τέτοια ὑποκρισία καὶ τέτοια ἀδιαντροπία δέν τὰ ξαναεἶδα στὴ ζωὴ μου, τοῦ ἀπήντησα ὁμως χωρὶς νὰ ὀργισθῶ: «Δέν ἐνθυμοῦμαι π. Μάξιμε ποτέ νὰ μοῦ εἶπατε τέτοιο πράγμα. Τὸ μόνο πού ἐνθυμοῦμαι ὅτι μοῦ λέγατε ἦτο νὰ κατηγορῶ καὶ νὰ γράφω κατὰ τοῦ π. Ἀμφιλογίου καὶ τοῦ κ. Γκουτζιῆ!».

Μακαριώτατε, εἶναι πολὺ λίγα αὐτὰ πού σᾶς γράφω, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐνραψα ὅχι διότι δέν τὰ γνωρίζετε, ἀλλὰ διὰ νὰ τὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν. Τὰ γράφω κατὰ τὸ «δῶσε ἀφορμὴν στὸν σοφὸ καὶ θὰ γίνῃ σοφώτερος», ἐνῶ σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐπιτιμήσετε ὅπως πρέπει τοὺς ἄφρονες τούτους, οἱ ὅποιοι, ὅπως ἔκαμναν οἱ πέντε, ἔτσι καὶ αὐτοὶ παραπληροφοροῦν ὅτι: «Ὁ Πανάρετος ἔφυγε. Ὁ Πανάρετος θὰ ἀρχίσῃ τὸ σχίσμα. Ἡ Λάρισα ἔκοψε τὴν κοινωνία μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο». Ὑπενθυμίζω καὶ τοῦτο τὸ σημαντικόν: Οἱ πέντε ἀπὸ τὸ 1992 μέχρι τὸ 1995 ἔλεγαν ὅτι θὰ κάνουμε ἐμεῖς τὸ σχίσμα καὶ ὅταν τὸ ἔκαμαν οἱ ἴδιοι τὸ ἀπέδωσαν εἰς ἡμᾶς. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς κάνουν καὶ τώρα ὅσοι μιλοῦν γιὰ σχίσμα. Δυστυχῶς ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι μιά καὶ δέν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτε ἄλλο οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις ζητοῦν πάλι ἓνα ἄλλο σχίσμα... Ἄν μὴ γένοιτο ὁ Θεὸς ἐπιτρέψῃ πάλιν κάτι τέτοιο, αὐτὸ θὰ εἶναι ἔργον τοῦ π. Μαξίμου καὶ ὅλων τῶν Κυρίων μὲ τοὺς ὁποίους συνεργάζεται. Διερωτῶμαι μήπως γι' αὐτὸ ἦλθε στὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ προωθήσῃ δηλαδὴ μὲ τοὺς συνεργάτας του σχέδια σκοτεινῶν δυνάμεων κατὰ τῆς Ἐκκλησίας; Ἦλθε γιὰ νὰ προπαγανδίσῃ ὅτι «βιάσθηκε ὁ Ἅγιος Πατέρας τὸ 1937 καὶ ἀπεκήρυξε τὸν πρῶτον Φλωρίνης καὶ ὅτι μποροῦσε νὰ ἀποφύγῃ τὸ σχίσμα». Γι' αὐτὸ ὅπως προανέφερα, κατὰ τὸν αὐτάδελφόν του π. Νεόφυτον «Σήμερα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν βιάζεται νὰ καθαιρέσῃ, τοὺς πέντε, διότι ὅλα εἶναι πιθανά, καὶ ἡ ἑνωσις».

Μακαριώτατε, ὅσον καὶ ἂν προπαγανδίζωνται πρωτοφανεῖς συκοφαντίες, ὅσο καὶ ἂν μεταδίδωνται παραπληροφορήσεις, ὅση χολὴ καὶ μελάνη καὶ ἂν χυθῇ, ὅπως κάνει ἡ σουπιὰ, διὰ νὰ καλύπτεται, ὁμως οἱ ἀλήθειες δέν καλύπτονται, ἀλλὰ φωτίζονται περισσότερο. Κἂν ἡμεῖς σιωπήσωμεν ὁ πιστὸς λαὸς κεκραῖται. Διὸ σᾶς παρακαλῶ εἶναι στό χέρι Σας καὶ εἰς τὸ χέρι ὅλων μας νὰ φυλάξουμε τὴν ἐνότητα μέσω τῆς Κανονικῆς τάξεως, τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς καλῆς μας ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ. Τὸ νὰ παρρασφώμεθα, πρῶτος ἐγώ, εἶναι ἀνθρώπινο, ὁμως νὰ ἀρνούμεθα νὰ διορθώσουμε, διότι τὸ θέλουν ὁ μ. Μάξιμος, ὁ κ. Κάτσουρας καὶ οἱ λοιποὶ τοῦτο εἶναι ἀσυνχώρητον ἀπὸ τὸν Θεόν.

(1) Δέν τὸ ἀγνοεῖ κανεὶς διότι δέν εἶναι κρυφόν. Ὅσον «ἐπολέμησε» καὶ τὴν ἀναξιότητά μας, ἐν ὅσῳ χρόνῳ ἦτο δέσμιος,... τόσο ἀπὸ τὴν 29.6.2000 ὅτε ἀνεκάλεσεν τὰ πάντα, μᾶς ἠγάπησεν καὶ ἐζήτησε τὴν συνεργασίαν μας. Ὅσάκις ἀπηυθύνθη διὰ φλέγοντα θέματα Πίστεως καὶ Κανονικῆς Τάξεως πάντοτε μᾶς ἔλεγε «αὐτὸ, ἐκεῖνο θέλω νὰ γράψω...». Καὶ ἡμεῖς σχεδὸν πάντοτε ἐζητοῦσαμε νὰ μᾶς τὰ ἀποστειλῇ ὡς ἐν σχεδίῳ διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν εὐλογίαν του, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ εἶναι κατ' οὐσίαν ἀπόλυτα ἰδικόν του τὸ περιεχόμενον... Τώρα συνεδητοιοῦμε τὴν ἀξία αὐτῶν τῶν ἰδιογράφων σχεδίων. Εὐτυχῶς ἔχομεν κρατήσει ὠρισμένα ἐξ αὐτῶν...

Μακαριώτατε, συγκαλέστε τήν Ἱερά Σύνοδο μέ νέας κατά Θεόν προϋποθέσεις νά κάνουμε μιά καθαρή Ὁμολογία, μετά ἀπό ὅσα ἔχουν συμβεῖ, μετά καί ἀπό τό σχίσμα καί τās βλασφημίας τῶν πέντε, ἀλλά καί ἀπό τό 1995 μέχρι σήμερα. Νά μιμηθῶμεν τόν Ἅγιον Πατέρα τί ἔκαμε μετά τό σχίσμα τοῦ πρώην Φλωρίνης καί ὁμολογήσουμε, ὅτι διακρατοῦμε ἀνόθευτη τήν Ὁμολογία μας ἀλλά καί τήν Ἀποστολική μας Διαδοχή τήν ὁποία ἔχομε ἀπό τῶν χειρῶν Ἐκείνου τοῦ Ἁγίου Ὁμολογητοῦ. Τοῦτο τό τελευταῖο εἶναι θέμα πρώτης προτεραιότητας μετά ἀπό ὅσα προηγήθησαν καί τήν σύγχυσιν πού ἐπικρατεῖ.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός καί συλλειτουργός Σας

ἀσπάζομαι τήν Μακαριότητά σας

† Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Δημοσιεύοντας τήν ἀνωτέρω ἐπιστολήν τοῦ Σεβ/του κ. Παναρέτου, πιστεύομεν ὅτι ικανοποιοῦμεν αἶτημα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐνῶ μέ λύπη σημειώνομεν ὅτι εἰς αὐτό τό ἔγγραφο ἡ ἀπάντησις ἦτο ἡ σιωπή καί αἱ περαιτέρω σατανικαί μεθοδεύσεις! Ἐφρύνεξαν διότι ἔχασαν μέσα ἀπό τόν μηχανισμό τους τόν Σεβ/τον Μητροπολίτη κ. Πανάρετον, ἐνῶ δέν ἀντιλαμβάνονται καί σήμερον ὅτι αὐτό καί ὅλα τὰ ἐπίσημα Ἀρχιερατικά του ἔγγραφα, καί ἐδῶ καί ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, θά τοὺς εἶναι «ἴστομος ρομφαία». Θά παραθέσωμεν ἕνα ἀκόμη ἐκ τῶν τελευταίων μεγάλης σημασίας ἔγγράφων του:

Τό ὑπ' ἀριθμ. 66/23.4.2003

Μέ ἰδιαιτέραν εὐαισθησίαν ἀλλά καί καί ἀποφασιστικότητα ὁ Σεβασμιώτατος κ. Πανάρετος, ἀντιμετώπισεν καί τήν ιερόσυλον συμπαιγνίαν περί παραιτήσεως τοῦ Μακαριωτάτου. Ἐν προκειμένῳ οὔτε τήν παραιτήσιν ἀνεγνώρισεν, ἀλλά καί τόν «νέον Ἀρχιεπίσκοπον» ἀπέρριψεν. Δημοσιεύομεν τό ἐπίσης διαχρονικῆς ἀξίας ὑπ' ἀριθμ. 66 σχετικόν Ἀρχιερατικόν του ἔγγραφο:

«Α.Π. 66

Ἐν Ἱ. Μ. Ἀγ. Ἀποστόλων - Τιμίου Σταυροῦ τῇ 23.4.2003

ΠΡΟΣ τόν Μακαριώτατον Ἀρχ/πον Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν καί τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς: Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαον, Ἀργολίδος κ. Παχώμιον καί Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα

Κοινοποιήσις Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς: Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Κήρυκον, Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γοργόνιον, Βερροῖας καί Ναούσης κ. Ταράσιον, Διευλείας κ. Ἀνδρέαν καί Φιλίππων κ. Χρυσόστομον.

Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί καί συλλειτουργοί, ὁ ἀναστάς ἐν νεκρῶν Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν εἴη ἐν τῷ μέσω ἡμῶν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ - ΕΝΣΤΑΣΙΣ - ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3185/5.4.2003 Προσκλήσεως ΑΠΑΝΤΩΜΕΝ δι' ἄλλην μίαν φοράν καί ΕΝΙΣΤΑΜΕΘΑ:

Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 3185/15.4.2003 πρόσκλησις διὰ τήν Ἱεραρχίαν τῆς 25.4.2003 δέν δύναται νά γίνη δεκτὴ ὑπὸ τῆς ἐλαχιστοότητός μου, ὡς τύποις καί οὐσία ἄκυρος. Ὡς

πολύ ὀρθά σὰς ἔχει γράψει εἰς τὰς σχετικές ἐπιστολάς του ὁ Σεβ/τος Κήρυκος, ἔτσι καί ἡμεῖς σὰς λέγομεν, ὅτι ἡ Ἀρχιερατική μας συνείδησις δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά ἀναγνωρίσωμεν, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, τὰς παρὰ νόμους καί ἀντικανονικάς ἐνεργείας σας στίς 5.2.2003. Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 3185/5.4.2003 πρόσκλησις δέν ἐξεδόθη ὑπό ἀρμοδίου Ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανου, ἀλλά καί ἡ φερομένη ὡς Ἡμερησία Διάταξις παραθεωρεῖ τό θέμα, πού προκάλεσε τήν μεγίστην κρίσιν, (δηλαδή τῆς «παραιτήσεώς σας», τήν ὁποίαν θεωρεῖ δεδομένην), καί τὰ προηγηθέντα αὐτῆς, περιλαμβάνει δέ θέματα καταχρηστικά καί ὅλως κακῆς σκοπιμότητος. Αἱ «Ἐνδημοῦσαι» τῆς 22.2.2003 καί 5.4.2003, αἱ ὁποῖαι διαδοχικά καί ἐπὶ μέρους «ἀπεφάσισαν», ἡ μία τήν ἡμερομηνίαν καί ἡ ἄλλη τήν «ἡμερησίαν διάταξιν» δέν νομιμοποιοῦνται (δηλαδή δέν εἶναι Κανονικά), ὡς ἀποτελοῦσαι συνέχειαν τοῦ πραξικοπήματος τῆς 5/18.2.2003, καί δι' αὐτό δέν παράγουν κανένα νόμιμον (Κανονικόν) ἀποτέλεσμα. Ἄλλος λόγος πού δέν εἶναι δυνατόν νά γίνει δεκτὴ ἡ πρόσκλησις εἶναι ὅτι ὑπογράφεται ὑπό τοῦ κακῶς φερομένου ὡς «Ἀρχιερατῆρος», ἥτοι τοῦ Ἱερέως Δημητρίου Τσαρκατζόγλου.

Ἐάν Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε κ. Ἀνδρέα καί Σεβασμιώτατοι κ.κ. Νικόλαε, Παχώμιε καί Γαλακτίων, δι' ὧν αὐτῶν, δέν ἔχετε σκοπόν νά προκαλέσετε τό τρίτον σχίσμα, ὅπως τό 1995 ἀπῆτησαν τὰ ξένα Κέντρα καί προεκάλεσαν οἱ «πέντε» μέ ἐκείνη τήν γνωστήν προπαγάνδαν περὶ δῆθεν «νεοεικονομαχίας», τώρα δέ πάλιν τὰ ἴδια Κέντρα ἀπαιτοῦν τό ἴδιο μέ ἀφορμήν τό δῆθεν «ἀμάρτυρον καί καινοτομίαν», ἐπιβάλλεται νά ἀναθεωρήσετε καί ἀνακαλέσετε τὰ πάντα. Πρέπει νά συνειδητοποιήσετε, ὅτι τό ἀδίκημα Ὑμῶν εἰς τό ὅποιον ἐνεπλάκητε μέ τὰς πραξικοπηματικάς - φατριαστικάς ἐνεργείας τῆς 5.2.2003, εἶναι τετελεσμένον, καί ἐπομένως, κατὰ τήν ταπεινήν ἡμῶν ἀποψιν, δέν δύνασθε νά συνέλθετε εἰς νόμιμον καί Κανονικὴν Σύνοδον, εἴαν προηγουμένως δέν ἀνακαλέσετε τουλάχιστον τήν ἱεροσυλίαν εἰς τήν ὁποίαν ἐμπράκτως προέβητε, καί κατόπιν νά θέσετε τό θέμα σας αὐτό, νά τό κρίνῃ ἡ ἀληθὴς Ἱερά Σύνοδος τῶν τριῶν - τεσσάρων Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι δέν συνεμίγησαν, ἀλλά καί ἤλεγξαν τήν ἱεροσυλίαν σας. Ἡ τυχόν, χωρὶς τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, «πραγματοποιήσις» καί τῆς συνεδριάσεως κατὰ τήν 25.4.2003 (π.ῃ.) δέν θά εἶναι νόμιμος, καί ἐπομένως καί αἱ ἀποφάσεις της οὐδένα κύρος θά ἔχουν, οὐδέν νόμιμον ἀποτέλεσμα θά παράγουν.

Ἡμεῖς πενθοῦντες προσευχόμεθα καί προσδοκῶμεν, πάντοτε ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν θείων καί Ἱερῶν Κανόνων, ἀλλά καί ἐν τῷ πνεύματι τῆς σωζούσης Οἰκονομίας, νά νικηθῇ καί νά συντριβῇ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὁ πονηρός. Τοῦτο, ὅμως, εἶναι εὐνόητον, ὅτι ἐξαργυρεῖται πρῶτον, διὰ νά μὴν εἰπωμεν ἀποκλειστικῶς, ἀπὸ Ὑμᾶς τὸν Μακαριώτατον καί τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς κ. Νικόλαον, Ἀργολίδος κ. Παχώμιον καί Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα. Δέν ἀναφέρω τὸν Σεβ/τον Διαυλείας, διότι ἡ παρουσία του εἰς τὰς Συνόδους εἶναι ἀντικανονική...

Ὅλως φιλαδέλφως, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, τονίζομεν ὅτι ταῦτα προτείνομεν οὐχὶ τυπικῶς, ἀλλὰ ἐν τῷ εὐρυτέρῳ πλαισίῳ τοῦ καλῶς νοουμένου προσωπικοῦ καί Ἐκκλησιαστικοῦ συμφέροντος, τό ὅποιον δέν θά ἐπέλθῃ, ἂν δέν θελήσετε (νοεῖτε νά θελήσωμεν ὅλοι καί πρῶτοι Ὑμεῖς) νὰ τεθῇ φραγμός εἰς τὴν ὀλισθηρὰν ὁδὸν πού πορευόμεθα καί κατόπιν διὰ τῆς Κανονικῆς διαδικασίας καί ἐν τῷ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησιαστικῷ

Πνεύματι, αλλά και τῇ ἐν Χριστῷ ἀγάπῃ, καὶ τῇ σωζούσῃ οἰκονομίᾳ, ὅπου καὶ ὅσον αὕτη χωρεῖ, νά διορθωθοῦν καὶ θεραπευθοῦν ὅλα ὅσα κακῶς διεπράχθησαν, παράλληλα δέ νά τεθοῦν ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὅλα τὰ χιλιοειπωμένα θέματα Πίστεως, τὰ ὁποῖα κακῶς εἰσέσατε καὶ κρατᾶτε εἰς τὰ Ἀρχεῖα. Ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει δὲν ἐνιστάμεθα ἀπλῶς καὶ δὲν καταγγέλλομεν τὸ ἀπὸ Κανονικῆς καὶ ὀρθοδόξου ἀπόψεως ἔγκλημα τῆς 5.2.2003 (π.ή.), ἀλλὰ καὶ δηλοῦμεν, ὅτι καθ' ἡμᾶς διατελεῖτε ὑπὸ βαρυτάτην ὑποδικίαν, πᾶσα δὲ πρᾶξις σας, ἐνῶ, οὐδέν Κανονικόν ἀποτέλεσμα παράγει, ἐπιδεινώνει ὅμως τὴν συγκεκριμένην ὑποδικίαν, ἡ ὁποία προσετέθη εἰς τὴν σειρᾶν ἄλλων προηγουμένων ἀδικημάτων σας.

Με ἀληθῆ ἀδελφικά συναισθήματα, ἀλλὰ καὶ εὐθύνῃ

ἀναφωνοῦμε ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Ἐπὶ θεμάτων ΠΙΣΤΕΩΣ, πρῶτοι ἐγείρονται οἱ Μοναχοί

Ἐπειδὴ ὁ Ὁσ/τος π. Ἀγαθάγγελος τὴν 29.6.2000, ὅπως ἤδη ἐμνημονεύσαμεν, ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπειδὴ πιστεύομεν ὅτι τὸν συγκινεῖ ἡ ἐπέτειος αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ διότι ὡς Μοναχός δὲν εἰσήγαγεν εἰς τὰ τῆς Πίστεως κρίνομεν ἀπαραίτητον νά ἐπαναδημοσιεύσωμεν τὴν ἀπὸ 6 Αὐγούστου 2002 Ἀνοικτὴν Ἐπιστολήν του, ἡ ὁποία ἐγράφη μὲ τὰς εὐλογίας τόσοσιν τοῦ Σεβαστοῦ Γέροντός του π. Ἀμφιλοχίου ὅσον καὶ τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου του κ. Παναρέτου. Αὕτη ἐδημοσιεύθη διὰ πρώτην φορὰ εἰς τὸ τεῦχος τοῦ μηνός Ἰουλίου - Αὐγούστου 2002 τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς».

«Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίων Ἀποστόλων Ραφάνης τῇ 6 Αὐγούστου 2000.

† Τῆς θείας Μεταμορφώσεως.

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατε, ὑποβάλλων τὴν μετάνοιάν μου καὶ ζητῶ τὴν εὐχή σας.

Ἡ κατάστασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων ὑποχρεώνει καὶ τὴν ἀναξιότητά μου, (ἐναν ῥασοφόρο πού μὲ τίς εὐχές σας προσπαθεῖ 19 χρόνια τώρα νά γίνει μοναχός) νά προχωρήσῃ σὲ κατάθεσις ἀγωνίας, διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς», ἐφ' ὅσον οἱ ἰδιωτικές ἐπιστολές δυστυχῶς ἀγνοοῦνται καὶ παρασιωποῦνται.

Μετὰ τὸ σχῆμα τῶν πέντε (5) —νῦν τριῶν (3)— πρώην Μητροπολιτῶν, ἀναμέναμε ὅλοι ὅτι ὁ Ἀγῶνας τῆς Ἐκκλησίας θά προχωροῦσε πρὸς τὰ βέλτιστα. Κυρίως, ὅπως μετὰ τίς ἱστορικές χειροτονίες Ἐπισκόπων τὸ 1995, ἀναμέναμε θεαρέστους ἀγῶνες. Ἀναμέναμε ἐνότητα πίστεως, ἐν Χριστῷ ἀγάπῃ, κανονικὴ ἀντιμετώπισις τῶν «πέντε» ἀποσχισθέντων πρώην Μητροπολιτῶν, καθ' ἃ προβλέπουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, πρόοδο τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἱεραποστολῆς, Ἱερατικές Συνάξεις γιὰ τὴν ἐπιμόρφωσις τῶν Κληρικῶν μας, Κληρικο-λαϊκῆς Συνάξεις γιὰ τὴν ἀξιοποίηση στὸν Ἀγῶνα κάθε πιστοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας, ποιμαντικὴ τῆς νεότητος, κλπ.

Δυστυχῶς ὅμως, «ἠπατήθημεν ἅπαντες», διότι ἡ ἐνότητα καὶ ἡ ὑγεία ἐπανέρχονται κατὰ τὸν ἅγ. Ἰωάννη Χρυσόστομο, μόνον ὅταν «τό νεοσηκός ἀποτέμνηται».

Στήν δική μας όμως περίπτωση όχι μόνον δέν άπετμήθη τό «νενοσηκός» μέλος από τήν Έκκλησία, αλλά μάλλον τονώθηκε και «τολμώ είπειν» αυξήθηκε μετά τό Σχίσμα του 1995. Έτσι σύμφωνα μέ κάποιους από τούς Σεβ. Έπισκόπους μας, οι «πέντε» δέν είναι σχισματικοί, διότι έχουν τό ίδιο μ' αυτούς πιστεύω και μέ «μία εϋχή» γίνεται ή ένωση μεταξύ τους. Όμολογούν δηλαδή οι Έπίσκοποι αυτοί τήν οικουμενιστική θεωρία τών κλάδων. Δηλαδή ό Παλαιοημερολογητικός Οικουμενισμός σέ όλο του τό μεγαλείο! Σέ τί διαφέρουν, όμως σέ αυτή τή περίπτωση οι Έπίσκοποι αυτοί από τούς νεοημερολογίτας και οικουμενιστάς Έπισκόπους; Καί αυτοί στό ίδιο μήκος κύματος έκπέμπουν. Καί αυτοί λέγουν, ότι μέ τούς σχισματικούς και τούς αίρετικούς έχουν τήν ίδια πίστη, γι' αυτό και συμπροσεύχονται και συλλειτουργούν μέ αυτούς. Έν τοιαύτη περιπτώσει σέ τί διαφέρει ό Παλαιοημερολογητικός από τόν Νεοημερολογητικό Οικουμενισμό; Πιστεύω, πώς για νά γίνει κάποιος Οικουμενιστής, δέν χρειάζονται συμπροσευχές και συλλείτουργα, αλλά μόνον ή άποδοχή, έμμεσα ή άμεσα, τής θεωρίας τών κλάδων. Αυτή είναι άρκετή για νά θέσει κάποιον έκτός τής σωστικής Άληθείας.



Ό π. Άγαθάγγελος επί του βήματος κατά τήν Κυριακή τής Όρθοδοξίας 2003.

Θέλετε νά ίδητε «όλίγα έκ τών πολλών» κακοδόξων φρονημάτων διαφόρων Κληρικών μας και τήν ένοχη σιωπή τών ύπολοίπων;

Έν πρώτοις άπορία και θαυμασμό, αλλά και όργη προεκάλεσε, ή ύπ' άριθμ. 1100/2.4.2000 «Έπιστολή - Καταγγελία» του Σεβ/του κ. Νικολάου, μέ τήν όποία καταγγέλει τό περιεχόμενο του ύπ' άριθμ. 104/25.2.2000 Υπομνήματος του Σεβ/του κ. Κηρύκου, τό όποτον φέρει τόν τίτλο «Παλαιοημερολογητικός Οικουμενισμός». Φαίνεται, ότι ό Σεβ/τος κ. Νικόλαος χολώθηκε και βαρυναγει ή ψυχή του, για τίς φοβερές άποκαλύψεις που έκανε ό Σεβ/τος κ. Κήρυκος στό έν λόγω Υπόμνημά του για νά παρουσιάση τίς ρίζες, τό κορμό και όλους τούς κλάδους του Παλαιοημερολογητικού Οικουμενισμού.^(*) Για μένα είναι λογική ή αντίδρασή του, διότι ό Σεβ/τος κ. Νικόλαος έσιώπησε έναντι τής προδοσίας, ή όποία έπεχειρήθη και κατά

(*) Σημ. τής «Ο.Π.»: Βέβαια τό παρασυνωδικό μας κατεστημένο άμφισβητεί τήν παρουσία του Παλαιοημερολογητικού Οικουμενισμού, διότι έτσι έδιδάχθησαν εκεί που έμαθήτευσαν και άνεδείχθησαν... «θεολόγοι!» Ό μέν φερόμενος ως μ. Μάξιμος (ό κ. Χαράλ. Τσακίρογλου) έμαθήτευσεν εις Γαλλίαν, ζήσας εκεί ως αυτός γνωρίζει. Οι δέ αυτάδελφοί του ό μέν εις Έλβετίαν ό δέ εις Καναδάν. Ό δέ κ. Δ. Κάτσουρας παρά τώ πρ. Θεσσαλονίκης κ. Χρυσοστόμω Μητροπολίτω, αλλά και τώ κ. Άθανασίω Σακαρέλλω... και όχι μόνον...

τῆς Ἐκκλησιολογίας, ἀλλά καί τῆς Ἀποστολικῆς του Διαδοχῆς. Καί ναί μέν ὁ Σεβ/τος κ. Ἐπιφάνιος εἰς τόν ὁποῖον ἀνεφέρθη ὁ Σεβ/τος Κήρυκος, ἔγραψε ὅσα ἔγραψε, ὡς μέ τήν κατά Θεόν ὁμολογιακὴν ἀντίδρασιν, ἀλλά καί τήν βοήθεια τότε τοῦ Θεολόγου Καθηγητοῦ κ. Ἐλευθερίου Γκουτζίδη καί τοῦ Θεολόγου - φιλολόγου κ. Μηναῖ Κοντογιάννη (νῦν Ἐπισκόπου κ. Κηρύκου) ἀνεκάλεσε τὰ οἰκουμενιστικά κείμενά του, ἐνῶ ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος ὄχι μόνον δέν δέχθηκε (καί δέν δέχεται) τίς ἀδελφικές καί υἱικές ὑποδείξεις τῶν ἰδίων θεολογικῶν συμβούλων πρὸς διόρθωσιν, ἀλλά ἐξαπέλυσε καί τό ὑπ' ἀριθμ. 1100/2.4.2000 ἔγγραφό του, τό ὁποῖο μαρτυρεῖ σέ τί περίπλοκο ἀδιέξοδο ἔχει περιπέσει.

Καί ρωτᾶμε τόν Σεβ/το κ. Νικόλαο: Ἀρνεῖσθε, Σεβ/τε, ὅτι ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνιος ἔγραψε στήν «Ἐκκλησί» του τῆς 14.4.1979, ὅτι Σεῖς Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς μέ τήν τότε καλή στάσι σας ἐναντι τῆς ἐνώσεως μετὰ τῶν Φλωρινικῶν παρατάξεων, *«καπηλεύεσθε τήν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ καί ἐάν ὁ λαός τό ἀντιληφθεῖ θά σᾶς λιθοβολήσει»*; Ἀρνεῖσθε, ὅτι ὁ ἴδιος στήν ὑπ' ἀριθμ. 108/17.1.1978 ἐπιστολή του λοιδοροῦσε τίς χειροτονίες τοῦ ἁγίου πατρὸς Ματθαίου καί τίς καταγελοῦσε λέγοντας: *«Μήπως ἠβουλῆθησαν τινές νά στηρίζουν τήν Ματθαϊκὴν Παράταξιν ἐπὶ τοῦ ψεύδους, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χειροτονίας ὑφ' ἐνός»*. Ἀρνεῖσθε, ὅτι ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνιος στήν ἴδια ἐπιστολή του ἀμφέβαλε καί ἠρνεῖτο τὰ πάντα γιά τίς χειροτονίες τοῦ 1948; Καί ὅλα αὐτά γιά νά λέγουν τινές ὅτι ἔλαβε τήν λεγομένη «χειροθεσία» ὡς ἐπὶ σχισματικοῦ, ὅπως καί προηγουμένως εἶπεν ὁ Κάλλιστος; Ἐάν, Σεβ/τε, μελετῆστε, καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 117/6.1.1979 ἐπιστολή τοῦ Σεβ. Κιτίου πρὸς τόν κ. Ἐλ. Γκουτζίδη, τότε ἡ ὀρθόδοξος συνείδησίς σας θά σᾶς ὑποχρεώσει νά ἀνακαλέσετε πάραυτα τήν ἀνωτέρω Ἐπιστολή - Καταγγελία σας κατά τοῦ Σεβ. κ. Κηρύκου. Τὰ δέ προσωνύμια πού τοῦ προσάπτετε (ὡς τοῦ ὕβριστοῦ, τοῦ ἀσεβοῦς, τοῦ ζηλοτύπου καί τοῦ φθονεροῦ), αὐτά ἀρμόζουν μόνον σέ προδότες καί ἐπιλήσμονες καί ὄχι εἰς ἀγωνιστάς καί ὁμολογητάς Ἐπισκόπους. Ἀρμόζουν εἰς ἐκείνους (ἂν ὑπάρχουν τοιοῦτοι) ὅπου ἀποδέχονται ὅτι ἡ Ἀποστολική τους Διαδοχή ἀπορρέει ἀπὸ τήν «χειροθεσία» τοῦ 1971, ἢ ὅτι *«ἀνήκουν ἀπὸ τό 1937 σέ μία «δεύτερη Ἐκκλησία» παλαιομερολογιτῶν, πού «ἰδρύσε» ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος»*! (Βλέπετε τό Ἀπαλλακτικό σας βούλευμα 54/76 πού εἶναι χειρότερο καί ἀπὸ ὅσα εἶπαν καί ὁ Κάλλιστος καί ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνιος!). Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι μήπως μέ τήν σιωπὴ τινῶν ἐπὶ τοσοῦτον σοβαρῶν θεμάτων Πίστεως ἐμπαίζεται καί ὁ Θεός καί οἱ ἄνθρωποι;

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, μέ αὐτὴ τήν σιωπὴ σας καί τήν ὑπεκφυγὴ θά δόδει μῆνυμα σωτηρίας στὸν λαό τοῦ Θεοῦ; Ἄν ἦσασταν ἀθῶοι, ἂν εἶχατε τό μέτωπο καθαρό, δέν θά συνθηκολογοῦσατε μέ τό γνωστὸ παρασυννοδικὸ κατεστημένο, ἀλλὰ θά ἀποκαλύπτετε καί θά ἀντιμετωπίζατε ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας καί θά γκρεμίζατε τήν πλεκτάνη πού ἔχει στηθεῖ. Ποιά καταλυτικὴ δύναμη ἀμβλύνει τόσο τήν Ἐπισκοπικὴ σας δύναμη καί θέληση, καί μέ τήν σιωπὴ σας φαίνεται ὡς νά ἐπαύσατε νά ὑπερασπίζεσθε καί νά ὑπηρετεῖτε τήν Κανονικὴ τάξι καί τήν Ἀλήθεια, ὅταν αὐτές παραθεωροῦνται, παραβιάζονται καί βλασφημοῦνται; Τί ἄλλο ἀπὸ βλασφημία καί προδοσία εἶναι ἡ τυχὸν ἀποδοχή ἢ καί ἡ σιωπὴ καί μὴ ἀντιμετώπισις τῶν δύο ἀνεκδιήγητων Ἀπαλλακτικῶν Βουλευμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ ὁλόκληρες

δεκαετίες τὰ δέχεσθε σιωπηρῶς. Αὐτές οἱ ἀποφάσεις δέν καταργοῦν τήν Ἀποστολική Διαδοχή ὅσων τίς δέχονται; Δέν καθιστοῦν αὐτούς βλασφήμους καί ἀρνητάς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας; Δέν συντάσσονται τότε καί μέ ἐκείνους πού λέγουν ὅτι ὁ ἅγιος Πατέρας Ματθαῖος ἦταν παράνομος καί παρὰ Κανόνας ἔκανε τίς χειροτονίες του; Μήπως λοιπόν πιστεύετε ὅτι καί ὁ μ. Μάξιμος Τσακίρογλου λέγει, δηλαδή ὅτι «βιάσθηκε ὁ Ἅγιος Πατέρας γιά τό Σχίσμα τοῦ 1937» καί γι' αὐτό δέν τόν καλέσατε εἰς ἀπολογία; Μήπως πιστεύετε, ὅτι καί ὁ κ. Χένρυ = Βασίλειος Σακκάς (ἓνας πρῶην προτεστάντης;) καί μετὰ κληρικός καί λαϊκός μέ γνώσεις), ἔχει δίκιο ὅταν λέγει ὅτι «δέν ὑποστασιάζουμε τήν Ἐκκλησία»;

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ἄν δέν σᾶς ἐκφράζει τό γεγονός, ὅτι καί τὰ Πολιτικά Δικαστήρια καί ὁ κ. Χριστόδουλος, μέσω αὐτῶν τῶν δικαστηρίων, σᾶς ἀναγνωρίζουν σάν κανονικούς Ἐπισκόπους ἀπό τό 1971, ὅπως καί τούς Φλωριναίους, διατί δέν ὑψώνετε τήν Ἀρχιερατική σας φωνή καί δέν βάζετε τόν κάθε ἓνα στήν θέση του; Δέν γνωρίζετε, ὅτι αὐτή ἡ ἄτακτη τακτική μετράει ἀρνητικά στήν ζωή τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας; Σᾶς ἐνοχλεῖ μόνον ὅτι ὁ Γέροντάς μας, ὁ π. Ἀμφιλόγιος «γράφει καί φωνάζει», τήν στιγμή πού ποιμένες καθεύδουν καί οἱ νοητοὶ λύκοι θηρεύουν ἀθάνατες ψυχές;

Εἶναι γεγονός πάντως, ὅτι κάποιοι Ἐπίσκοποι κ.ἄ. Κληρικοί μας (εὐτυχῶς ὄχι ὅλοι), ἔχουν χάσει τόν ὕπνο τους, διότι ὁ Ἐπίσκοπος Κήρυκος, ὁ Ἐπίσκοπος Πανάρετος, ὁ Ἱερομόναχος Ἀμφιλόγιος, ὁ κ. Ἐλ. Γκουντζίδης, ὁ κ. Ἀ. Μάρκου καί ὁ κ. Χρ. Γκουντζίδης μέ τούς συνεργάτες των ἀλλά καί ὅλους τούς πραγματικά Γ.Ο.Χ., προβαίνουν σέ ἀποκαλύψεις καί ξεσκεπάζουν τούς πρωταγωνιστές τοῦ Παλαιοσημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Εἶναι γεγονός ὅτι τούς κατονομάζουν καί πλέον ξέρουμε ὅλοι τήν σύνθεσι τοῦ νέου μηχανισμοῦ, ἀλλά καί τὰ κέντρα ἀπ' ὅπου ξεκινοῦσαν παλαιότερα, ἀλλά καί σήμερα σχέδια... πού καταλήγουν νά γίνονται... «συνοδικές ἀποφάσεις»! Γνωρίζουν οἱ πάντες ὅτι αὐτόν τόν συνθέτουν, οἱ ἀδελφοὶ Τσακίρογλου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐγκλωβίσει τόν Μακαριώτατο στήν δίνη τοῦ Παλ/κοῦ Οἰκουμενισμοῦ, μέ ἀπρόβλεπτες προεκτάσεις. Αὐτά τὰ ἀδέλφια ἔχουν περιβληθεῖ τήν δορά τοῦ προβάτου προβάλλουν ἡμερο παρουσιαστικό καί πρᾶο, ἐπικαλοῦνται τίτλους μορφώσεως, ἐργάζονται ἐλεημοσύνας, φιλοκαλοῦν μετόχια, διακηρύττουν εἰρήνη καί εἰρηνική συνύπαρξη, προβάλλουν τήν ἀγάπη πρὸς ὅλους, διαλαλοῦν «ὁ εἰς τοῦ ἐτέρου τὰς ἀρετάς». Καί ὅλα αὐτά μέ σκοπό νά κερδίσουν τήν εὐνοια τοῦ πλήθους καί τήν καλή μαρτυρία. Ὑποκρίνονται δηλαδή ὅτι θυσιάζονται ὑπέρ Πίστεως καί Παραδόσεως, καί τοῦτο γίνεται μόνον στήν θεωρία, διότι στήν πράξι, καί τήν Πίστι νοθεύουν καί τήν Παράδοσι ἀθετοῦν καί ὑποκρινόμενοι Ὁρθόδοξα, εὐκόλα προκαλοῦν βλάβη στοὺς ἀπλουστεροὺς καί κατασπαράττουν «ὡς λύκοι βαρεῖς» ἀλύπητα τό ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι δέ ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνοι, καθ' ὅσον ὁ πολὺς λαὸς ἔγινε ἀδιάφορος, —ἢ μᾶλλον αὐτοὶ τόν ἔκαναν,— γιὰ νά δροῦν ἐλεύθερα καί νά ἐπιβάλλουν τίς ἐτεροδιδασκαλίες τους ἀναντιρρήτως. Ἡ Ἀδελφότητά μας ἐγνώρισε τήν «ἀγάπη» τους ἰδιαίτερα ἀπὸ τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1999.

Καί ὁ κατάλογος τῶν ἐργαζομένων τόν Παλ/κό Οἰκουμενισμό συνεχίζεται μέ τόν κ. Δημ. Κάτσουρα (ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀντιλαμβανόμεθα, ἔχει ἀναγάγει τό ψεῦδος σέ ἐπιστήμη), ἐνῶ συνεργάζεται ἐμφανῶς καί ἀφανῶς, μέ τούς γνωστούς κ. Βασ. Σακκά, κ. Ἀθ. Σακαρέλλο, κ. Καλλίνικο Σαραντόπουλο καί ὅλο τόν οἰκουμενιστικό συρφετό, φανερό καί κρυφό, ἐντός καί ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας. Τά δέ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς συνεργασίας εἶναι φανερά: Διώκεται πρῶτα ὁ π. Ἀμφιλόγιος διότι «τούς χαλᾶ τά σχέδια» μέ τίς ἀποκαλύψεις του. Στήν συνέχεια κατηγορεῖται ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης ὡς «καινοτόμος» καί λοιπά «τάς τῆς ἀνοίας ρητά» καί ὡς ἐκ τούτου ἀκατάλληλος ὄχι μόνον ὡς θεολογικός σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀλλά ἐπικίνδυνος διὰ τήν Ἐκκλησίᾳ!!! Ἀκολουθεῖ ὁ Σεβ. Κήρυκος ὡς «δυνάμει σχισματικός», καί δέν ἔχει δικαίωμα... ἐνστάσεως ἐν Συνόδῳ (!!!) διότι... «δέν κάνει ὑπακοή στήν Σύνοδο», δηλαδή στίς ἀποφάσεις τοῦ μηχανισμοῦ τους. Ὁ γέρον Ἐπίσκοπός μας Σεβ. Πανάρετος ἀγνοεῖται συστηματικά (600 μέτρα ἀπέχει ἡ Μονή μας ἀπό τήν Ἑθνική Ὁδόν κι ὅμως περνοῦν καί δέν τόν ἐπισκέπτονται). Ὁ κ. Ἀντ. Μάρκου μπήκε καί αὐτός στό στόχαστρο τῆς ψευδοκατηγορίας ἀπό ἰδιούς μας ἀλλά προηγουμένως ἀπό τό κέντρο τοῦ «Φυλῆς»... διὰ νά μή γίνη Κληρικός... Καί τό κυριώτερον: Σύμφωνα μέ μαρτυρίες πατέρων τῆς Μονῆς Μεταμορφώσεως, «ὁποῖος «τά βάλλει» μέ τούς ἀδελφούς Τσακίρογλου ἐξαφανίζεται!» Ἀποκαλυπτικώτατον! Καί, τελικά ὁ Ἀγῶνας τῆς Ἐκκλησίας μετράει ἤδη τό 12ο ἔτος τῆς νέκρωσής του...

Ἄγιοι Ἀρχιερεῖς, ἴσως αὐτά τά «ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν» νά ἐνοχλήσουν καί ἀπ' ἐαυτοῦ των, ἀλλά καί διότι γράφονται ἀπό ἕναν καλόγερο, ὅμως αὐτή εἶναι ἡ πικρὴ ἀλήθεια τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων. Ἐπιμένετε, Ἄγιοι Ἀρχιερεῖς, νά μὴν βλέπετε ὅτι: Ἐνορίες κλείνουν ἢ μία μετά τήν ἄλλη. Χειροτονία ἐγγάμου (ἐλληνικῆς καταγωγῆς), δέν ἔγινε τήν τελευταία 15ετία (αὐτό δείχνει καί τήν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στήν Ἐκκλησιαστική Ἀρχή). Δεκάδες πιστοὶ ἔχουν φύγει κατασκανδαλισμένοι ἀπό τήν Ἐκκλησία. Μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας δέν δίδεται γιά κανένα θέμα πού ἀπασχολεῖ τόν σύγχρονο ἄνθρωπο. Οἰκονομικῆς φύσεως σκάνδαλα πού ἀφοροῦν κληρικούς τοῦ παρασυνδοικοῦ κατεστημένου, ἔρχονται στήν δημοσιότητα τό ἕνα μετά τό ἄλλο (ἀλήθεια, ἀσχολοῦνται καί μέ μπίζνες οἱ «μοναχοί» αὐτοί!), ἐνῶ τό «ἀμπέλι» τῆς γνωστῆς χήρας πού τό «ἄρπαξε» ἄλλη «εὐδοξία», ζητεῖ ἕνα νέο «Ἱερό Χρυσόστομο»...

Σεβ/τοι, τόν λαό πού σᾶς ἐμπιστεύθηκε ὁ Ἅγιος Θεός, εἰστε ὑποχρεωμένοι νά τόν (νά μᾶς) οἰκοδομήσετε μέ γνήσια ὀρθόδοξα ὑλικά. Ὁ ἀληθινός ποιμένας βοηθᾷ τόν ποιμαινόμενο νά μάθει τί πιστεύει πῶς πρέπει νά τό πιστεύει καί γιατί νά τό πιστεύει. Γιά νά τό κάνει ὅμως αὐτό ἦτοι γιά νά τά μεταδώσῃ αὐτήν τήν μαρτυρία, πρωτίστως πρέπει νά τήν διαθέτῃ ὁ ἴδιος εἰς τό ἀκέραιο.

Καί πάλιν ὑποκλίνομαι καί ζητῶν τήν εὐχή σας
ἀσπάζομαι τήν δεξιάν σας
Μοναχός Ἀγαθάγγελος

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΔΝΕΥ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ἡ ἐπιστολή ἡ ὁποία δημοσιεύεται χωρὶς σχόλια, μᾶς ἀπεστάλη μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τῆς εὐλαβεστάτης κας Ἀλεξάνδρας Χαραμῆ. Εἶναι μία ἄλλη φωνή, πλὴν Γνησία Ὁρθόδοξος Χριστιανική, καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ ξυπνήσῃ πολλῶν τὰς ἀπαραδέκτως ἐφησυχάζουσας συνειδήσεις, ὥστε νὰ προβληματισθοῦν. Τὴν ἐπιστολή της ἀπευθύνει πρὸς «Σεβ/τον» κ. Νικόλαον μὲ ἀφορμὴ καὶ τὴν βάρβαρον κατάληψιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος Ἡλιουπόλεως.

«SIDNEY τῇ 21 Ἰανουαρίου 2004 Ε.Η. Μαξίμου Ὁμολογητοῦ

Σεβασμιώτατε Νικόλαε ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰ σας.

Παρά τὴν ἀναξιότητά μου καὶ τὴν ὀλίγην μάθησιν γραμμάτων, ταπεινά γράφω αὐτὴ τὴν ἐπιστολή, ἄλλωστε μᾶς προκαλεῖτε, καὶ εἶναι καιρὸς τοῦ λαλεῖν καὶ ὄχι τοῦ σιωπᾶν.

Σεβασμιώτατε ὑπάρχει ἓνα πρόβλημα καὶ μεγάλο σκάνδαλο μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ πρέπει μὲ κατανόηση καὶ ταπείνωση νὰ διορθωθῇ. Ὅμως καὶ μέσα στίς οἰκογένειες ὑπάρχουν προβλήματα. Ζοῦσε ἓνα ἀνδρόγυνο εἰρηνικά, εἶχαν καὶ τὰ παιδάκια τους, ἀλλὰ ξαφνικά μπαίνει στή μέση ἓνας παράνομος, χωρίζει τὸ ἀνδρόγυνο, παίρνει τὴν ξένη γυναῖκα καὶ τὴν κάνει δική του, ἐδίωξε τὸν κανονικὸ σύζυγο μὲ φοβέρες καὶ διωγμούς. Μεγάλῃ συμφορὰ καὶ πληγὴ ἄνοιξε μέσα στὴν οἰκογένεια. Τὰ παιδιά ἀνησυχοῦν, θέλουν τὸν πραγματικὸ τους πατέρα. Ὅμως ὁ ψευτοπατέρας καὶ παράνομος πατριός, βάρβαρος ὅπως ἦταν, προσπαθοῦσε νὰ τὰ κακονουθετήσῃ καὶ ἔλεγε: Κάντε ὑπομονή εἰσθε μικρὰ ἀκόμα καὶ θηλάζετε, θὰ μὲ συνηθίσετε ἐγὼ εἶμαι τώρα ὁ πατέρας σας, ἐκεῖνος ἦταν ὁ πρῶν. Μὰ τὰ παιδιά θέλουν νὰ μείνουν πιστὰ στὸν πραγματικὸ τους πατέρα. Ὁ βάρβαρος καὶ παράνομος πατέρας δὲν ὑπολόγισε τίς ἠθικὲς ἀξίες πού εἶχε ἡ οἰκογένεια καὶ τὴν διέλυσε.

Σεβασμιώτατε, πολὺ φοβᾶμαι, μήπως ὁ παράνομος καὶ βάρβαρος πατέρας εἰσθε ἐσεῖς. Διώξατε τὸν Μακαριώτατο Ἀνδρέα καὶ τώρα εἶναι «νεκρὸς» πνευματικά, πήρατε μὲ τὸ ἔτσι θέλω τὸ θρόνο του γιὰ ἀνθρώπινη δόξα γιὰ νὰ παρουσιάζεστε δηῆθεν ὡς «Ἀρχιεπίσκοπος»!^(*) Αὐτὸ δὲν τὸ θέλῃ ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζετε πολὺ καλά ὅτι εἰσθε ἀντικανονικός, μόνον Ἐπίσκοπος (Πειραιῶς) εἰσθε καὶ μάλιστα μὲ πολλὰς ἐπιβαρύνσεις. Σεβασμιώτατε Νικόλαε, ἔχετε πληγώσει τὴν Ἐκκλησία ὅσο κανεῖς ἄλλος ποτέ. Δὲν εἶμαι ἄξια νὰ κρίνω μόνο διαμαρτύρομαι, διότι παραβρίντε τοὺς Κανόνες καὶ τίς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ κάνετε τὸ δικό σας ἐγωϊστικὸ καὶ

(*) Σημ. «Ο.Π.». Θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐν προκειμένῳ ἡ «ἐκπόρνευσις τῆς οἰκογενείας» ἐγίνε ἀπὸ συμφῶνον καὶ βάσει συναλλαγῆς! Δηλαδὴ ἔχομεν εἶδος πνευματικῆς συναλλαγῆς - Συμωνίας μεταξὺ Μακαριωτάτου καὶ «Πειραιῶς»...

παράνομο θέλημά σας,... δέν υπολογίζετε τίποτε, όλα τά παραβαίνετε καί εἶναι ἀσέβεια στόν ἴδιο τό Χριστό. Πρῶτον ἀμελεῖτε γιά τήν δική σας σωτηρία, ἐνῶ μεγάλο κακό εἶναι ἡ βλάβη τῶν χριστιανῶν, όταν οἱ ποιμένες ἀμελήσουν γιά τήν δική τους σωτηρία. Σεβασμιώτατε Νικόλαε, ὁ Θεός μας διά τοῦ προφ. Ἡσαΐα μᾶς λέγει «ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἄλλ' ἢ ἐπὶ τόν ταπεινόν καί ἡσύχιον καί τρέμοντα τοὺς λόγους μου»:. Ἐσεῖς καταφρονεῖτε ὅλα αὐτά καί ἔχετε τήν ἀπαίτησι νά συμμετάσχη καί ὁ πιστός Λαός στήν παρανομία σας καί νά κάνει τυφλή ὑπακοή. Εἶναι καιρός νά ἐπιστρέψετε στίς ἠθικές ἀξίες τῶν Ἀγίων Πατέρων μας στήν Ἀγία Γραφή πού μᾶς διδάσκει τόσα σωτήρια πράγματα, καί ὄχι νά ἐπιμένετε στό ἀντικανονικό ἐγωϊστικό καί παράνομο θέλημά σας. Σεβασμιώτατε δέν δώσαμε Ὁμολογία ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ μας νά συμμετέγουμε σέ παρανομίες καί νά μνημονεύουμε παράνομον «Ἀρχιεπίσκοπον». Εἴσθε ἀντικανονικός καί παράνομος, δέν τό λέγω ἐγώ, τό λένε οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, καί τά μικρά παιδιά τό γνωρίζουν καί οἱ πέτρες θά φωνάξουν. Γι' αὐτό θέλομε τόν Μακαριώτατο Ἀνδρέα αὐτός εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας ὅσο θά εἶναι στή ζωή, καί σεῖς νά πιάσετε τή θέση σας πού ἔχετε ὡς Ἐπίσκοπος (Πειραιῶς) καί νά διορθωθῇτε γιά νά κλείσει ἡ πληγή πού ἀνοίξατε μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἄν ὁ Μακαριώτατος Ἀνδρέας θέλει νά παραιτηθεῖ σύμφωνα μέ τοὺς Ἱεροῦς Κανόνες νά καταταχθεῖ στήν τάξη τῶν Μοναχῶν, νά συνεδριάσει ἡ Ἱερά Σύνοδος, καί σεῖς σύμφωνα μέ τοὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας νά μετανοήσετε γιά ὅλα τά αἰρετικά καί βλάσφημα φρονήματά σας, πού ἔχετε γράψει, ὥστε ἔτσι μέ τήν μετάνοια πού θά δεῖξετε καί μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ νά σᾶς ἔχουμε Ἀρχιεπίσκοπο καί νά εἴμεθα μνημονεύομε. Γιατί ἡ παρανομία κρύβει πολλά κακά, τήν ἀδικία, ὑπερηφάνεια, φιλαυτία, ἐγωϊσμό, κενοδοξία, ψευτιά, ἀνθρώπινη δόξα καί πολλά ἄλλα μέ μία λέξι, ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ, ΘΑΝΑΤΟΣ ΨΥΧΗΣ. Δέν μέ νοιάζει γιά προσωπικά σας ἀμαρτήματα, διαμαρτύρομαι γιατί ἔχετε πληγώσει τήν Ἐκκλησία, ἔχετε φέρει τή διχόνοια καί τό χωρισμό. Καί δέν φτάνουν ὅλα αὐτά ἀλλάζετε καί κλειδαριές σέ ξένες «περιουσίες» ὅτι δῆθεν εἴσθε «Ἀρχιεπίσκοπος» διώχνετε τοὺς Ἱερεῖς καί τοὺς πιστούς. Τί νά ποῦμε; Πολλά νά περιμένουμε ἀπό ἓνα ἀντικανονικό καί παράνομο «Ἀρχιεπίσκοπο».

Πῶς τολμήσατε Σεβασμιώτατε Νικόλαε νά κάνετε κάτι τέτοιο. Ὁ λύκος όταν μπεῖ στό κοπάδι σκοτώνει καί ἀρπάξει, φόβος καί τρόμος εἶναι γιά τό κοπάδι. Σεβασμ. πῶς μπορεῖτε καί φέρεστε ἔτσι ἀλύπητα, μέ τί καρδιά διώχνετε τόν Ἱερέα ἀπ' τήν Ἐκκλησία, ἀπ' τό σπίτι του, ἀφοῦ εἶναι δική του «περιουσία»,^(*) μέ τί καρδιά διώχνετε τοὺς πιστούς ἀπ' τήν Ἐκκλησία καί τοὺς σκορπίζετε, πῶς ἀναπαύεσθε; Ἡ συνειδήσί σας δέν σᾶς ἐλέγχει δέν φοβόσαστε τό Θεό; Ἡ μήπως δέν εἶχατε Ἐκκλησία δικιά σας καί ἀρπάξατε τήν Ἐκκλησία τοῦ Ἱερέως; καί πάλι δέν

(*) Ἡ λέξις «περιουσία» ἔχει τήν ἐννοίαν ὅτι ὅλο τό ἐξαίρετο συγκρότημα τῆς Ἀγίας Τριάδος εἶναι ἀπό πάσης ἀπόψεως προσωπικόν ἔργον τοῦ π. Θωμᾶ καί τῶν πιστῶν ἐνοριτῶν. Ὁ π. Θωμᾶς θά μπορούσε νά μιμηθῇ τόν «Σεβ.» κ. Νικόλαο καί ἄλλους, δηλαδή νά τά εἶχεν ὅλα εἰς τήν κυριότητά του, ἀλλά τότε δέν θά ἦτο ὁ π. Θωμᾶς, ἀλλ' ἓνας «ἐμπαιρίσκος»... ἓνας «ἐπιτυχημένος ψευτοπαλαιομερολογίτης παπάς»!

δικαιολογείτε, διότι έτσι σχίσате την Έκκλησία. Δυστυχώς ή παρανομία αυτά κάνει! Καί ο παράνομος ψευτοπατέρας αυτά έκανε πού διαβάσαμε πιδό πάνω, πήρε την σύζυγο του άλλουνοϋ, πήρε καί την περιουσία ήθελε καί τά παιδιά! Τά παιδιά όμως φωνάζουν, θέλουν τόν πατέρα τους καί τ' άκούει μόνο ο Θεός πού μακροθυμεί καί περιμένει τή μετάνοια του παρανόμου συζύγου κα ψευτοπατέρα. Γι' αυτό Σεβασμιώτατε Νικόλαε δέν είναι καιρός άναπαύσεως, είναι καιρός γιά μετάνοια, όσο έχομε καιρό.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ ΤΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ «ΑΤΤΙΛΑ».

Συνεχίζεται ή βάρβαρος κατάληψις του Ίερού Ναού

Άγ. Τριάδος Κ. Ήλιουπόλεως Άθηνών



Ο διωχθείς καί εξόριστος πρωθιερέύς π. Θωμάς μέ τούς πιστούς χριστιανούς συνεχίζουν νά λειτουργούντεις εις τόν Ναΐσκον του Άγίου Σπυρίδωνος εις τόν Καρέαν. «Τοις άγαπάσιν τόν Θεόν» καί ο διωγμός μετατρέπεται εις θείαν εύλογίαν! Ζή Κύριος ο Θεός!

Όπως ο πιστός Λαός σέβεται την Άρχιερωσύνη καί κάθε Επίσκοπο καί Ίερέα, καί σεις πρέπει νά σεβώσαστε καί νά νουθετείτε τό Πιστό Λαό σύμφωνα μέ τό θέλημα του Θεού, καί όχι νά αρπάζετε τό Θρόνο άλλουνοϋ Άρχιεπισκόπου καί την ένορία Ίερέων καί νά σκορπίζετε τούς πιστούς. Αυτό δέν είναι θέλημα του Θεού, αυτό δέν λέγεται ταπείνωσις. Σεβασμιώτατε Νικόλαε, μäs θυμίζετε την Αυτόκράτειρα Εϋδοξία, πού ήταν άφρων καί άρπαξε την περιουσία της φτωχής χήρας, όμως ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος την ήλεξε γιά την άδικία της καί εκείνη αντί νά συνετισθεί τόν εξώρισε, καί έτσι άφρων καί άμετανόητη καθώς ήταν πέθανε καί ο τάφος της έτρεμε γιά τριάντα τρία χρόνια.

Καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὑπόφερε στήν ἐξορία γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, διότι ἦτο δίκαιος καί ἐλεγξε τίς ἀδικίες, καί ἐλεγχε καί τοῦ κάθε παρὰ νόμου καί μέ μεγάλη λύπη ἔγραφε στόν Ἐπίσκοπο Κυριακόν. «Ἦκουσα δέ καί διὰ τόν φλύαρον ἐκείνον Ἀρσάκιον τόν ὁποῖον ἐκάθισεν ἡ Βασίλισσα Πατριάρχην εἰς τόν θρόνον μου ὅτι καθ' ὑπερβολήν ἐθλίψε τοὺς ἀδελφούς καί τὰς Παρθένας οἵτινες μέ ὑπερασπίζοντο καί δέν ἠθέλησαν νά συγκοινωνήσωσι μέ αὐτόν, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοί καί ἀπέθανον ἐν τῇ φυλακῇ δι' ἀγάπην μου, Ἐκεῖνος, λέγω, ὁ προβατόσχημος λύκος, ὁ ὁποῖος ἔχει μέν σχῆμα Ἐπισκόπου, εἶναι δέ μοιχός κατ' ἀλήθειαν, διότι καθὼς ἡ γυνή ὀνομάζεται μοιχαλὶς, ὅταν ζῶντος τοῦ ἀνδρός της, λάβῃ ἄλλον ἄνδρα, οὕτως αὐτός εἶναι μοιχός οὐχὶ κατὰ σάρκα, ἀλλὰ κατὰ Πνεῦμα, ἐπειδὴ, ζῶντος ἐμοῦ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αὐτὸς ἤρπασε τόν θρόνον μου».

Σεβασμιώτατε κ. Νικόλαε, βλέπετε τί μᾶς λέει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος; Ὅτι, ἐνῶ ζοῦσε ἀκόμα, ὁ Ἀρσάκειος ἄρπαξε τὸ θρόνον του, καί ὁ Ἅγιος τὸν ἀποκαλεῖ προβατόσχημο λύκος, καί ἔχει μέν σχῆμα Ἐπισκόπου, εἶναι μοιχός κατ' ἀλήθειαν. Καί ὁ Ἀρσάκειος εἶχε πολλές ληστρικές ψήφους καί ἀνέβηκε στό θρόνον τοῦ Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ Θεός ὅμως δέν θέλει τέτοιους ψήφους ὅπως καί τοὺς τὸ ἀπόδειξε σύντομα. Καί σεῖς τί κάνετε; Ζεῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνδρέας καί σεῖς ἄρπάξατε τὸ θρόνον του, καί ὅπως αὐτοὶ ποὺ δέν θέλουν νά συγκοινωνήσουν μαζί μέ τόν Ἀρσάκειο πεθάνανε στή φυλακῇ, ἔτσι καί σεῖς σήμερον πεθαίνετε τοὺς πιστοὺς ψυχικά καί σωματικά ποὺ δέν θέλουν νά συγκοινωνήσουν στίς παρανομίες σας καί στίς ἀρπαγές σας καί διώχνετε τοὺς Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς καί ὅλους τοὺς πιστοὺς. Καί πῶς καί μᾶς λέει. «Κατὰ δέ πολλά μᾶς περιποιήθη καί ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως, καί πολλήν ἀγάπην ἔδειξε εἰς ἡμᾶς, ὥστε ἐάν ἦτο δυνατόν καί δέν ἐφυλάττομεν τοὺς ὅρους καί κανόνας, τοὺς μὴ συγχωροῦντας νά γίνωνται μεταθέσεις Ἐπισκόπων καί νά μὴν εἶναι δύο Ἐπίσκοποι ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ Ἐπισκοπῇ, βεβαίως ἠθέλε δώσει καί τόν θρόνον του εἰς ἡμᾶς». (ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, σελῖς 688-689).

Σεβασμιώτατε Νικόλαε, ἐσεῖς γιατί δέν ὑπακούετε οἱ τοὺς Ἁγίους Πατέρες καί οἱ τοὺς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας; Γιατί καταπατεῖτε τὴ συνείδησή σας καί ζεῖτε στήν παρανομία καί κάνετε δική σας Ὁρθοδοξία; Σεβασμιώτατε τώρα εἶναι καιρὸς μετανοίας ὅχι ὅταν κλείσωμε τὰ μάτια καί τρέμει ὁ τάφος μας ὅπως τῆς Βασίλισσας Εὐδοξίας. Μὴ γένοιτο: Εὐχομαι νά μὴν φτάσωμε ὡς ἐκεῖ. ἔχετε κατο-
σκανδαλίσει τὸν πιστό λαὸ σὲ ὅλες τίς ἐνορίες τῆς Αὐστραλίας καί σὲ ὅλες τίς γωνίες τῆς γῆς, καί δέν λέμε γιὰ χλιαροὺς καί ὁπαδοὺς σας ποὺ οἷς ψηφίζουν καί θέλουν νά συμμετάσχουν στίς παρανομίες σας καί στίς ἀρπαγές σας, ἢ γιὰ δόξα ἢ γιὰ ὕλικά αγαθὰ, ἢ γιὰ φιλία, λέμε γιὰ πιστοὺς χριστιανοὺς ποὺ θέλουν νά ἀκολουθοῦν σωστά τὸν Νόμο καί τοὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, νά ὁμολογοῦν Ὁρθοδοξία καί νά μποροῦν νά ἀναπνέουν ἐλεύθερα.

Διαμαρτυρόμεθα, διότι, ἂν δέν διαμαρτυρηθοῦμε, θά ἀρχίσουν νά φωνάζουν καί οἱ πέτρες. Τὸν ἐλεγκο τὸν ἀφήνομε νά ἔχουν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ Ἅγιοι Τρεῖς

Ἱεράρχες, Μέγας Βασίλειος, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Ἰωάννης Χρυσόστομος, οἱ Ἅγιοι Πατέρες πού ἔγραψαν τοὺς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πάντες. Σεβασμιώτατε Νικόλαε, ὁ Χριστός μας διὰ στόματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου σᾶς λέει νά μετανοήσετε, ἐξ' ἄλλου ἢ μετάνοια δέν βλάπτει. **Νά δώσετε τήν Ἐκκλησία καί τήν ἐνορία πίσω σ' αὐτόν πού ἀνήκει, στόν Ἱερέα πάτερ Θωμά καί νά ῥθει εἰρήνη μέσα στήν Ἐκκλησία.** Σεβασμιώτατε, ὁ ληστής ὅταν πάει νά κλέψῃ, φοβᾶται καί προσέχει νά μήν τόν ἴδουν οἱ ἄνθρωποι, καί θά πάρῃ αὐτό πού τοῦ χρειάζεται καί θά φύγῃ, ἐνῶ ἐσεῖς ἐπειδὴ δῆθεν εἰσθε «Ἀρχιεπίσκοπος», κλέβετε φανερά, μέχρι τὰ θεμέλια ξεσηκώνετε, μέ συγχωρεῖτε τὰ πράγματα μιλάνε μόνα τους.

Δέν ἔχομε τίποτε προσωπικόν οὔτε εἶμαι ἄξια νά κρίνω, ὅμως ἔχετε πληγώσει τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτό ἡ ἀλήθεια πρέπει νά λέγεται. Ὅλα αὐτά πού ἔγραψα ἐκφράζουν ταπεινά τήν ἀγάπη μου πρὸς τόν Χριστόν μας, τήν Ὁρθοδοξίαν μας καί τήν σωτηρία ὅλων μας.

Ἄναξία δούλη Χριστοῦ

Ἀλεξάνδρα Χαραμῇ

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙ ΤΗΣ ΙΕΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ
13/26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2004**



Τά στελέχη τοῦ Κατηχητικοῦ, τὰ παιδιά καί μητέρες παιδιῶν, πέρασαν μία ὁμορφὴ ἀπὸ κάθε ἄποψι ἡμέρα ὅταν τό Σάββατο 13/26 Ἰουνίου ἐπραγματοποίησαν τήν ἡμερησία ἐκδρομὴ των εἰς Παναγίαν Σουμελά Βερμίου. Εὐχές νά συνεχίσουν μέ μιά καρδιά καί ἓνα φρόνημα.

"ΕΝ ΟΛΙΓΟΙΣ ΠΟΛΛΑ"

"Όσοι δέν δύνανται νά μελετήσουν τά πολλά ἄς μελετήσουν αὐτά τά ὀλίγα:

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος κ. Ἀνδρέας εἶπεν τό 1994: διά τό κίνημα τῶν «πέντε».

«Πατέρες καί ἀδελφοί,

Ὁ σάλος αὐτός εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας εἶναι ἔργον τῶν «προδορῶν» τοῦ Ἀντιχρίστου! Μή σκανδαλίξεσθε, μή κλονίξεσθε, ἰσχυρότερος ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος ἐντός ἡμῶν ζῇ καί κινεῖται καί μᾶς δίδει τήν χεῖρα του ὡς εἰς τόν Πέτρον (Ματθ. 1Α' 31) διά νά μᾶς ἀνασύρῃ ἀπό τά κύματα τῶν σκανδάλων καί τῶν πειρασμῶν, ἀλλά καί κρούει τήν θύραν τῆς ψυχῆς μας διά νά ἀνοίξωμεν καί εἰσέλθῃ ἐντός ἡμῶν.

Μείνατε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, μείνατε ἡνωμένοι μετ' Αὐτοῦ, μείνατε γνήσια καί ζῶντα μέλη τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, καί τότε οὔτε σκάνδαλα, οὔτε πειρασμοί, οὔτε διωγμοί, οὔτε μερισμοί καί σχίσματα, οὔτε ὁ Ἀντίχριστος θά δυνηθῇ νά σᾶς βλάψῃ. Ἡ πάλη ἡμῶν οὐκ ἐστίν πρὸς σάρκα καί αἷμα, ἀλλά πρὸς τόν «κοσμοκράτορα» διάβολον, τόν ἀντίχριστον αὐτοῦ καί τά «προδορικά» ὄργανα αὐτοῦ. Μή πλανώμεθα, δέν θά ἴδωμεν καλυτέρας ἡμέρας, ὅπως τὰς ἐννοοῦν καί τὰς ἀναμένουν οἱ κοσμικοὶ ἄνθρωποι, διότι περισσότερον ἀπό κάθε ἄλλην φοράν, οἱ σήμερον θέλοντες ἐν Χριστῷ ζῆν, διωγθήσονται. Καί ἐάν ὁ ἐσωτερικός οὗτος κλύδων κοπάσῃ καί παρέλθῃ, ἄλλους διωγμούς, ἄλλους πειρασμούς νά ἀναμένετε.»

«Γρηγορεῖτε, ὦ προσφιλεῖς Πατέρες καί Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε, ἵνα μή πειρασθῆτε. Γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε δι' ἑαυτοὺς καί ἀλλήλους, ἀλλά προσεύχεσθε θερμότερον καί ὑπέρ τῶν πνευματικῶν σας ποιμένων, ἐπισκόπων καί πρεσβυτέρων.

Πατέρες καί ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά. Ἡ Ἐκκλησία εὕρεται εἰς πρωτοφανῇ ὑπουλον Διωγμόν, διό ταπεινώσωμεν ἑαυτοὺς, ταπεινωθῶμεν ἀπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μέχρι καί τῶν βρεφῶν, καί κλαύσωμεν καί θρηνησώμεν καί προσεχηθῶμεν, ἵνα τάχιον παρέλθῃ ἡ ὀργή τοῦ Κυρίου, ἡ δέ χάρις Αὐτοῦ φέρῃ τήν «Ἀγίαν Ἀλλοίωσιν» φωτίζουσα καί διαλύουσα τὰς πλάνας, τὰ μίσῃ καί οὕτω ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους καί ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν ΠΑΤΕΡΑ, ΥἱΟΝ καί ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον. Ἀλλως προσέχετε, γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε, ἵνα μή πειρασθῆτε «ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν».

Ἀπό τόν ἐπίλογον τοῦ Βιβλίου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέου, «ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ...», Ἀθῆναι 1994.

“ΕΝ ΟΛΙΓΟΙΣ ΠΟΛΛΑ”

Οἱ ἐν Χριστῷ Πατέρες καί Ἀδελφοί οἱ ὁποῖοι δυσκολεύονται νά μελετήσουν τά πολλά ὥς μελετήσουν αὐτά τά ὀλίγα ἐκ τῶν Ἀρχιερατικῶν ἐγγράφων τοῦ Σεβ/του κ. Παναρέτου:

ἽΟ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Πανάρετος εἶπεν τό 2000:

«Γιατί, ἐνῶ τό 1997 ὁμόφωνα ἀνοίξαμε τήν Κανονική ὁδό κατά τῶν πέντε, ὅμως πέρασαν περίπου τέσσερα χρόνια καί δέν ἔγινε τίποτε; Ποιοί καί πῶς σᾶς ἐπηρεάζουν; Γνωρίζετε ὅτι ὁ Ἱερομόναχος Νεόφυτος στήν Ἀνω Κώμη Κοζάνης εἶπε, ὅτι «ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν βιάζεται νά καθαιρέσῃ τοὺς πέντε, διότι ἄλλο ἢ Ἀργία, καί ἄλλο ἢ Καθαίρεσις σέ μιά ἐνδεχομένη ἐνωσί μέ τοὺς πέντε»; Ὑπάρχει τέτοιο σχέδιο Μακαριώτατε; Μέ ποίους τά συζητᾶτε αὐτά καί μέ ποίους τά ἀποφασίζετε; Νά εἶναι εὐλογημένον νά ἐπιστρέψουν οἱ πέντε, (ποιός δέν τό θέλει αὐτό); ἀλλά νά ἐπιστρέψουν μετανοημένοι καί Ὁρθόδοξοι. Νά ἀνακαλέσουν καί νά καταδικάσουν ὅλες τίς ἀντικανονικότητές τους, τίς βλασφημίες τους καί νά τεθοῦν εἰς τήν κρίσιν καί τήν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ὅχι κουκουλωμένα πού σημαίνουν νά βρεθοῦμε ὅλοι στόν ἴδιο λάκκο. Δέν θά ἐπιστρέψουν ὑπό τόν ὄρον «νά καθαιρεθῇ ὁ Ἀμφιλόχιος» καί νά «ἀφορισθῇ ὁ Γκουτζίδης». Μακαριώτατε, τό γνωρίζουμε πολὺ καλά ὅλοι, κανείς δέν μπορεῖ νά βγάλῃ κανένα ἀπό τήν Ἐκκλησία, (ἀκόμη καί οἱ πέντε μόνοι τους βγήκαν, τοὺς ἐβγάλαν τά ψεύδη, οἱ κακοδοξίες, οἱ βλασφημίες). Ἀπό τήν Ἐκκλησία βγαίνουν μόνοι τους οἱ ἄνθρωποι πού ἐργάζονται κατά τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς βγάζει ἡ ἁμαρτία κατά τῆς Ἐκκλησίας».

(Σεβ/τον κ. Παναρέτου, Ἀρχιερατικόν ἐγγραφον ὑπ' ἀρ. 25/30.11.2000)

ἽΟ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Πανάρετος εἶπεν τό 2003:

«Ἐάν Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε κ. Ἀνδρέα καί Σεβασμιώτατοι κ.κ. Νικόλαε, Παχώμιε καί Γαλακτίων, δι' ὧν αὐτῶν, δέν ἔχετε σκοπόν νά προκαλέσετε τό τρίτον σχίσμα, ὅπως τό 1995 ἀπήτησαν τά ξένα Κέντρα καί προεκάλεσαν οἱ «πέντε» μέ ἐκείνη τήν γνωστήν προπαγάνδα περί δῆθεν «νεοεικονομαχίας», τώρα δέ πάλιν τά ἴδια Κέντρα ἀπαιτοῦν τό ἴδιο μέ ἀφορμήν τό δῆθεν «ἁμαρτυρον καί καινοτομίαν», ἐπιβάλλεται νά ἀναθεωρήσετε καί ἀνακαλέσετε τά πάντα. Πρέπει νά συνειδητοποιήσετε, ὅτι τό ἀδίκημα Ὑμῶν εἰς τό ὁποῖον ἐνεπλάκητε μέ τās πραξικοπηματικές - φατριαστικές ἐνεργείας τῆς 5.2.2003, εἶναι τετελεσμένον, καί ἐπομένως, κατά τήν ταπεινήν ἡμῶν ἀποψιν, δέν δύνασθε νά συνέλθετε εἰς νόμιμον καί Κανονικήν Σύνοδον, εἴαν προηγουμένως δέν ἀνακαλέσετε τουλάχιστον τήν ἱεροσυλίαν εἰς τήν ὁποίαν ἐμπράκτως προέβητε, καί κατόπιν νά θέσετε τό θέμα σας αὐτό, νά τό κρίνῃ ἡ ἀληθής Ἱερά Σύνοδος τῶν τριῶν - τεσσάρων Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι δέν συνεμίγησαν, ἀλλά καί ἤλεγξαν τήν ἱεροσυλίαν σας».

(Σεβ/τον κ. Παναρέτου, Ἀρχιερατικόν ἐγγραφον ὑπ' ἀρ. 66/23.4.2003)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Ἱερομόναχος π. Μιχαήλ Γκνιέντκο στήν Ἑλλάδα

Τήν Ἑλλάδα ἐπισκέφθηκε κατά τόν μήνα Ἀπρίλιο ὁ Ἱερομόναχος π. Μιχαήλ Γκνιέντκο, Κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας, ὑπεύθυνος τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στήν Λευκορωσία. Κατά τήν διάρκεια τῆς ἐδῶ παραμονῆς του, φιλοξενήθηκε κυρίως στήν Ἑνορία ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν (ὅπου ἦρθε σέ ἐπαφή μέ τούς πολυπληθεῖς Ρωσομαθεῖς Ἑλληνοποντίους πιστούς), συνιερούργησε μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Κήρυκο στούς Ἱ. Ναούς ἀγ. Αἰκατερίνης Στρογγύλης Κορωπίου καί ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν καί ἱερούργησε στοῦ Παρεκκλήσιου ὁσ. Ξένης τῆς Ρωσίδος Μάνδρας Ἀττικῆς.



Ἀπό τό πανηγυρικόν Συλλείτουργον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν. Διακρίνονται ἐκατέρωθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Ἀγίου, ὁ π. Μιχαήλ, ὁ Σεβ/τος κ. Κήρυκος καί ὁ π. Ἀνδρέας ἐν μέσῳ τῶν εὐλαβῶν πιστῶν.

Διωγμός τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας στήν Λευκορωσία

Ὅπως προέκυψε ἀπό τήν ἐπίσημη ἐνημέρωση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κηρύκου ἀπό τόν Ἱερομόναχο π. Μιχαήλ, ἀλλά καί ἀπό συνέντευξη τοῦ δευτέρου στόν Διευθυντή τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς» κ. Ἀντ. Μάρκου, ἡ Γνησία Ὁρθοδοξία στή Λευκορωσία διώκεται ἀπό τίς τοποικέες Ἀρχές, κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Οἰκουμενιστοῦ «Μητροπολίτου» Μίνσκ καί Λευκορωσίας Φιλαρέτου (ὑπαγομένου στό «Πατριαρχεῖο Μόσχας»).

Ὁ διωγμός αὐτός, ὅπως εἶχαμε δημοσιεύσει σέ παλαιότερο τεῦχος τῆς «Ὁρθοδόξου Πνοῆς», ἀρχικῶς ἦταν οἰκονομικοῦ χαρακτήρος. Δηλαδή, γιά κάθε «παράνομη», κατά τήν Λευκορωσική Πολιτεία, ἱεροπραξία τοῦ π. Μιχαήλ, τοῦ ἐπεβάλλετο τό οἰκονομικό πρόστιμο τῶν 30 εὐρώ, ποσό ἰδιαίτερως σημαντικό γιά τά οἰκονομικά δεδομένα τῆς Λευκορωσίας, ὅπου ὁ μέσος μισθός ἀνέρχεται σέ 50 εὐρώ καί μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τρέφεται κυρίως μέ μαῦρο ψωμί, πατάτες καί τοιά! Ἐπειδή, ὅμως τά οἰκονομικά μέτρα δέν ἀπέδωσαν στούς διώκτες τό ἀναμενόμενο ἀποτέλεσμα, ὁ Ἱερός

Ναός Ἀγίας Σκέπης Σολιγόποτα σφραγίσθηκε καί ὁ π. Μιχαήλ ἐξυπηρετεῖ πλέον τοὺς πιστοὺς Ὁρθοδόξους σέ συνθήκες Ἐκκλησίας Κατακομβῶν!

Ἦδη οἱ πιστοὶ μέ ἐπικεφαλῆς τόν π. Μιχαήλ, πήραν μία πολύ σοβαρή ἀπόφαση: Νά ἐγκαταλείψουν τίς ἐστίες τους χάριν τῆς θρησκευτικῆς τους ἐλευθερίας. Τὴν περίοδο τῆς ἐπισκέψεως τοῦ π. Μιχαήλ, 54 πιστοὶ εἶχαν ἤδη μετακινηθεῖ σέ ἐγκαταλειμμένο χωριό, ὅπου ἡ τοπικὴ Δημοτικὴ Ἀρχὴ εἶναι κάπως ἐλαστική, καί ἐκεῖ προγραμματίζουν τὴν διαμόρφωση Ναοῦ μέσα σέ μεγάλο δάσος, ὅπου ἐλπίζουν ὅτι θά μποροῦν νά ἐκτελοῦν τὰ θρησκευτικὰ τους καθήκοντα, σέ συνθήκες Ἐκκλησίας Κατακομβῶν. Ἄλλες 80 Ὁρθόδοξες οἰκογένειες παραμένουν στίς ἐστίες τους, ὅπου θά ἐξυπηρετοῦνται μυστικῶς ἀπὸ τὸν χωρὶς ἐξωτερικὰ διακριτικὰ πλέον κινούμενο Ἱερέα π. Μιχαήλ.

Τὰ προηγούμενα ἀποτελοῦν σαφῆ ἐπιστροφή στὰ μαῦρα χρόνια τῆς Σταλινικῆς δικτατορίας καί τοῦ διωγμοῦ τοῦ Χρουτσώφ, ὅπου ἡ Ἐκκλησία τῶν Κατακομβῶν ἦταν ἡ μόνη διέξοδος ἐλευθερίας διὰ τοὺς διωκόμενους Ὁρθοδόξους πιστοὺς. Μένει νά ἀρχίσουν οἱ συλλήψεις, οἱ φυλακίσεις καί οἱ ἐκτελέσεις Ὁρθοδόξων πιστῶν, γιὰ νά καταρρεύσει πλήρως τὸ ὄραμα τῆς ἐλευθερίας καί τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων στὴν τέως Σοβιετικὴ Ἑνωση.

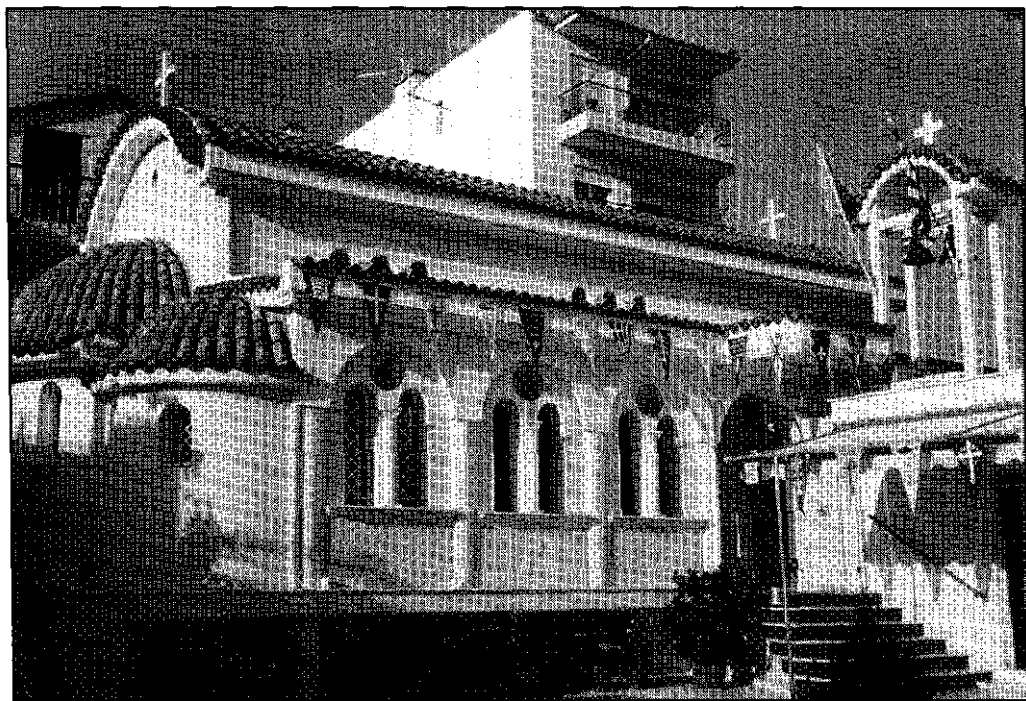
Πανήγυρις Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας «Ἄξιον Ἑστὶ»

Τὴν 11η Ἰουνίου τ.ἔ. 2004, ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ἄξιον Ἑστὶ», πανηγύρισε ἡ ὁμώνυμος Γυναικεῖα Κοινοβιακὴ Ἱερὰ Μονὴ Μεθώνης Πιερίας. Τῆς Πανηγύρεως προέστη ὁ Κτίτωρ καί Πνευματικὸς Προϊστάμενος αὐτῆς, Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας καί Ναούσης κ. Ταράσιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Κηρύκου, τοῦ Πρωθιερέως π. Θωμᾶ Κοντογιάννη, τοῦ Ἱερέως π. Συμεὼν Μιχέρεβιτς, τοῦ Ἱερομονάχου π. Ἰγνατίου Δάσσιου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Βαρθολομαίου Σελητσανιώτη (ἀμφοτέρων ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀποστόλων Ραψάνης Λαρίσης). Τὸν θεῖο λόγο ἐκήρυξαν ἀμφότεροι οἱ Σεβ/τοι Ἀρχιερεῖς. Ἐψαλε ὁ Βυζαντινὸς Χορὸς τῆς Μονῆς, ἐνῶ τοὺς προστρέξαντας διὰ νά τιμῇσιν τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο εὐλαβεῖς πιστοὺς φιλοξένησε φιλόφρονα ἡ ὑπὸ τὴν Ὁσιωτάτη Μοναχὴ Μαρίνα ἀδελφότητα. Σημειώνουμε, ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονή, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της (1967), ἀποτελεῖ φάρο Γνησίας Ὁρθοδοξίας καί Ὁρθοδόξου πνευματικότητος εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καί κέντρο προσκυνήματος, διαθέτει δὲ ἓνα τῶν μεγαλύτερων Καθολικῶν (τὸν μεγαλοπρεπῆ Ναὸ τῆς Παναγίας «Ἄξιον Ἑστὶ» μέ δύο Παρεκκλήσια), τὸν Ναὸ τοῦ Ὁσίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ, εὐπρόσωπες ἐγκαταστάσεις καί μεγάλο ξενῶνα, ἀπὸ ἐτῶν δὲ λειτουργοῦν στοὺς χώρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κατασκηνώσεως, στίς ὁποῖες φιλοξενοῦνται κυρίως παιδιὰ ἀπὸ τὴν Σερβία, κατόπιν συνεργασίας τοῦ Σεβ/του κ. Ταρασίου μέ τίς ἀρμόδιες Ἑλληνικὲς καί Σερβικὲς Ἀρχές.

Ὁ Σεβ. Μεσογαίας εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαρίσης

Μετά τὴν πανήγυρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας «Ἄξιον Ἑστὶ» Μεθώνης Πιερίας καί κατὰ τὴν ἐπιστροφή πρὸς Ἀθήνα, ὁ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κήρυκος, ἐπικεφαλῆς ομάδος προσκυνητῶν ἀπὸ τὴν Ἑνορία ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν, ἐπισκέφθηκε τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Ἀποστόλων Ραψάνης Λαρίσης καί τὸν ἀσθενοῦντα Σεβ. Λαρίσης κ. Πανάρετο. Ὁ Σεβ/τος κ. Κήρυκος καί οἱ πιστοὶ ἐγιναν φιλόφρονα δεκτοὶ ἀπὸ τοὺς πατέρες τῆς Μονῆς καί ἀφοῦ ἔλαβαν τὴν εὐχή καί εὐλογία τοῦ πολιοῦ γέροντος Σεβ/του κ. Παναρέτου,

Πανήγυρις Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου



Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου εἰς Λάρισαν ὁ ὁποῖος ἐώρτασε τήν 24ην Ἰουνίου

Τήν Τετάρτη 24 Ἰουνίου ἐορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐώρτασεν ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός εἰς Λάρισαν. Ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη πανηγυρικός, ἀλλά καί κατανυκτικός ἐσπερινός, τήν δέ Κυριώνυμον ἡμέραν πανηγυρική θεία λειτουργία ὑπό τοῦ Παν/του Ἱερομ. π. Ἀμφιλοχίου προΐσταμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀποστόλων καί τοῦ πνευματικοῦ του τέκνου Παν/του Ἱερομ. π. Ἰγνατίου, ἐνῶ ὠμίλησε καταλλήλως ὁ θεολόγος κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης.

Κατά τήν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Σεβ/τος Μεσογαίας κ. Κήρυκος, ἐλειτούργησεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν, ἐνῶ εἶχεν καί τήν 9ην ἐπέτειον ἀπό τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας του. Ἡ εὐχή τῶν συνεργατῶν του καί ὄλων τῶν πιστῶν εἶναι τό τῆς Ἀποκαλύψεως: Σεβασμιώτατε «Κράτει, ὃ ἔχεις... ὁ Κύριος ἐγγύς» (Αποκ. Γ' 11).



Ἀπό τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Διακρίνονται ὁ Παν/τος π. Ἀμφιλόχιος μετὰ τοῦ πνευματικοῦ του τέκνου Ἱερομ. π. Ἰγνατίου.

έπέστρεψαν στην έδρα τους, άφοϋ πέρασαν καί από την πόλη τής Λαρίσης όπου προσκύνησαν καί εις τόν εκεί περικαλλέστατον 'Ιερόν Ναόν Τιμίου Προδρόμου.

Πανήγυρις 'Ιερᾶς Μονῆς 'Αγ. 'Αποστόλων

Τῆς όλονυκτίου άγρυπνίας προέστη ὁ Πανοσιολογιώτατος 'Ιερομόναχος π. 'Αμφιλόχιος συμπαραστατούμενος καί ὑπό τοῦ 'Ιερομ. π. 'Ιγνατίου πνευματικοῦ του τέκνου καί μέλους τῆς 'Αδελφότητος τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς ὡς καί ὅλης τῆς 'Αδελφότητος, ἐνῶ ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης ἀνήμπορος ὡς γνωστόν παρέστη ὠρισμένο χρόνο.

'Ιερές 'Αγρυπνίες στόν 'Ι. Μητροπολιτικό Ναό 'Αγ. Αἰκατερίνης

Συνεχίζονται μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, μετά τήν ἀναγκαστική διακοπή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, οἱ νυκτερινές λατρευτικές συνάξεις στόν 'Ιερό Μητροπολιτικό Ναό 'Αγ. Αἰκατερίνης Στρογγύλης Κορωπίου. Οἱ συνάξεις γίνονται κάθε Τετάρτη ἐσπέρας (ἐναρξίς τήν 10η μ.μ.) καί περιλαμβάνουν τόν 'Εσπερινό, τόν 'Όρθρο καί τήν θεία Λειτουργία, ιερουργούντος ἡ χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μεσογαίας κ. Κηρύκου, βοηθουμένου ὑπό τοῦ πρωτοπρεσβ. π. Θωμᾶ. Οἱ λατρευτικές αὐτές συνάξεις ἀποτελοῦν εὐκαιρία κοινῆς προσευχῆς γιά ὅλους τοὺς πιστούς, ἀλλά καί ἐκκλησιασμοῦ γιά τοὺς ἐργαζομένους ἡ ἄλλως κωλυομένους νά παρίστανται στήν Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς.

Νέα ἔκδοσις τοῦ βιβλίου: «Νεοημερολογιτισμός - Οἰκουμενισμός (τοῦ μακαριστοῦ μοναχοῦ π. Παύλου)

Μόλις ἐκυκλοφόρησε εις νέαν ἔκδοσιν ἀπό τās «'Ιεραποστολικάς 'Εκδόσεις τῆς 'Ορθοδόξου Πνοῆς» τό ἀξιόλογον ἀπό πάσης ἀπόψεως καί πάντα ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ, βιβλίον «**ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΣΜΟΣ - ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ**». Κατ' αὐτάς πού καί ἀπό τās στήλας τοῦ «'Ορθοδόξου Τύπου» προωθεῖται μέ ὑπουλον τρόπον τό νέον κίνημα τοῦ «**Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ**» εἶναι ἀπαραίτητον κάθε ὀρθόδοξος νά μελετήσῃ τήν ἐν λόγω ἔκδοσιν καί νά τήν διαθῇ καί εις ἄλλους, διά νά μάθουν τήν πικρὴ ἀλήθεια ὅτι ὁ νεοημερολογιτισμός εἶναι αὐτόχροημα Οἰκουμενισμός καί ἐπομένως σχισματοαἵρεσις. Τιμᾶται 7 εὐρώ. 'Αποστέλλεται καί ἐπὶ ἀντικαταβολῇ. Τηλέφ. 210.6020176.

Σεβασμιώτατε κ. Νικόλαε, βλέπετε τί μάς λέει ὁ 'Άγιος 'Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος: 'Ότι, ἐνῶ ζοῦσε ἀκόμα, ὁ 'Αρσάκειος ἄρπαξε τό θρόνον του, καί ὁ 'Άγιος τόν ἀποκαλεῖ προβατόσχημο λύκο, καί ἔχει μέν σχῆμα 'Επισκόπου, εἶναι μοιχός κατ' ἀλήθεια. Καί ὁ 'Αρσάκειος εἶχε πολλές ληστρικές ψήφους καί ἀνέβηκε στό θρόνον τοῦ 'Ιωάννη τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ Θεός ὅμως δέν θέλει τέτοιους ψήφους ὅπως καί τοὺς τό ἀπόδειξε σύντομα. Καί σεις τί κάνετε; Ζεῖ ὁ 'Αρχιεπίσκοπος 'Ανδρέας καί σεις ἄρπάξατε τό θρόνον του, καί ὅπως αὐτοῖ πού δέν θέλουνε νά συγκοινωνήσουν μαζί μέ τόν 'Αρσάκειο πεθάνανε στή φυλακή, ἔτσι καί σεις σήμερα πεθαίνετε τοὺς πιστοὺς ψυχικά καί σωματικά πού δέν θέλουν νά συγκοινωνήσουν στίς παρανομίες σας καί στίς ἀρπαγές σας καί διώχνετε τοὺς 'Αρχιερεῖς καί 'Ιερεῖς καί ὅλους τοὺς πιστοὺς.

Νά δώσετε τήν 'Εκκλησία καί τήν ἐνορία πίσω σ' αὐτόν πού ἀνήκει, στόν 'Ιερέα πάτερ Θωμᾶ καί νά 'ρθεῖ εἰρήνη μέσα στήν 'Εκκλησία. Σεβασμιώτατε, ὁ ληστής ὅταν πάει νά κλέψῃ, φοβᾶται καί προσέχει νά μήν τόν ἴδουν οἱ ἄνθρωποι, καί θά πάρει αὐτό πού τοῦ χρειάζεται καί θά φύγῃ, ἐνῶ ἐσεῖς ἐπειδή δῆθεν εἴσατε «'Αρχιεπίσκοπος», κλέβετε φανερά μέχρι τά θεμέλια ξεσηκώνετε, μέ συγχωρεῖτε τά πράγματα μιλάνε μόνα τους.

('Από τήν 'Επιστολή τῆς εὐλαβεστάτης ἀδελφῆς ἐν Χριστῷ κας 'Αλεξάνδρας Χαχαρή 21.1.2004)

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΛΟΝΥΚΤΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΑΓ. ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ



Άνω: Από την Λιτήν. Διακρίνεται ο Σεβ/τος Μητροπολίτης εν μέσω του προϊσταμένου της
Ἀδελφότητας, π. Ἀμφιλοχίου καί τοῦ Ἱερομ. π. Ἰγνατίου. Κάτω: ἀπό τήν εὐλογία τῶν ἄρτων.

«ΕΦΕΣΟΔΟΣ ΤΗΣ»
Επισκοπεῖον - Ήσυχαστήριον
Ἁγίας Αἰκατερίνης
Στρογγυλή, 194 00 Τ.Θ. 54
Κορωπί Ἀττικῆς

PORT
PAYÉ
HELLAS



ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΜΠΡΑΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
«ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ» ΕΙΣ ΜΕΘΩΝΗΝ ΠΙΕΡΙΑΣ



ΤΡΙΑ ΕΥΓΛΩΤΤΑ στιγμιότυπα: Ἄνω, ἀπὸ τὴν εὐλογία τῶν Ἄρτων. Μίelson, ἀπὸ τὴν ἀπόλυσιν
τῆς θείας λειτουργίας καὶ κάτω, ἀπὸ τὴν λιτάνευσιν τῆς Ἁγίας Εἰκόνης τῆς Παναγίας τὸ
«Ἀξιὸν Ἑστὶ». Συνελλειτουργήσαν οἱ Σεβ. Βεροίας Ταράσιος καὶ Μεσογαίας Κήρυκος.